
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 15 / III Legislatura / Tercer període

Dimarts, 27 de desembre de 1988

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 16

Sessió Plenària núm. 17

Sessió Plenària núm. 18

Primera reunió

SUMARI

Sessió plenària núm. 16

La sessió s'obre a les dotze del migdia i cinc minuts.

Atès el caràcter de secreta d'aquesta sessió, no se'n fa la transcripció.

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat de diputats (Punt primer de l'ordre del dia.)

El Ple estableix la situació de compatibilitat de la Diputada I. Sra. Dolors Torrent i Rius (S) i del Diputat I. Sr. Jaume Jané i Bel (CiU) (p. 528).

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions (Punt segon de l'ordre del dia.)

El Ple aprova la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions (p. 528).

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i onze minuts.

Sessió plenària núm. 17

La sessió s'obre a les dotze del migdia i onze minuts.

Informe de l'any 1987 presentat pel Síndic de Greuges (Punt únic de l'ordre del dia.)

La sessió se suspèn a les dotze del migdia i dotze minuts i es reprèn a un quart d'una i nou minuts.

Presentació : *H. Sr. Síndic de Greuges* (p. 532).

Intervenció dels grups : *I. Sr. Martín (M)* (p. 534), *I. Sr. Colom (ERC)* (p. 536), *I. Sra. Montserrat (P)* (p. 537), *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 538), *I. Sr. Abelló (S)* (p. 539), i *I. Sr. Orriols (CiU)* (p. 541).

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i un minut.

Sessió plenària núm. 18

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda i tretze minuts.

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per a l'Exercici del 1989 i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (Punt primer de l'ordre del dia.)

Esmenes a l'articulat

El M. H. Sr. President anuncia la retirada de les esmenes núms. 88, 89, 124, 141, 142 i 258 (p. 542).

Article 1

Debatut després (DSPC-P, 18).

Article 2

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 5 i 6, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Saura (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 9, 10 i 12 (p. 542).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 543).

Esmena del G. p. Popular (núm. 7, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P)* (p. 544).

Esmena del G. Socialista (núm. 8, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Carnicer (S)* (p. 544).

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 544).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 9, de supressió, i 10, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 5).

Esmena del G. Mixt (núm. 11, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Latorre (M)* (p. 544).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 545).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 12, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 13, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 545).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 545).

Esmena del G. Socialista (núm. 14, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Carnicer (S)*, juntament amb l'esmena núm. 87 (p. 545).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 15, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)*, juntament amb les esmenes núms. 41, 82, 83, 108 i 118 (p. 546).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 546).

Esmena del G. Mixt (núm. 16, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Latorre (M)* (p. 546).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 17 i 18, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Saura (IC)* (p. 547).

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 547).

Votació de l'esmena núm. 5 : *rebutjada per 41 vots a favor, 72 en contra i 5 abstencions* (p. 548).

Votació de l'esmena núm. 6 : *rebutjada per 48 vots a favor, 69 en contra i 3 abstencions* (p. 548).

Votació de les esmenes núms. 7 i 8 : *rebutjades per 49 vots a favor, 69 en contra i 5 abstencions* (p. 548).

Votació de l'esmena núm. 9 : *rebutjada per 19 vots a favor, 68 en contra i 36 abstencions* (p. 548).

Votació de l'esmena núm. 10 : *rebutjada per 46 vots a favor, 71 en contra i 5 abstencions* (p. 548).

Votació de l'esmena núm. 11 : *rebutjada per 43 vots a favor, 68 en contra i 11 abstencions* (p. 548).

Votació de l'esmena núm. 12 : *aprovada per unanimitat* (p. 548).

Votació de l'esmena núm. 13 : *rebutjada per 54 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 548).

Votació de les esmenes núms. 14, 15, 16 i 18 : *rebutjades per 54 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 549).

Votació de l'esmena núm. 17 : *rebutjada per 54 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 549).

Text del Dictamen

Votació de l'article 2 (amb l'esmena núm. 12 incorporada) : *aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions (p. 549).*

Article 3

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 19, de supressió)

L'I. Sr. Saura (IC) intervé per retirar les esmenes núms. 19 i 24.

Text del Dictamen

Votació dels articles 3 i 4 : aprovats per 71 vots a favor, cap en contra i 49 abstencions (p. 549).

Article 5

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 20, de supressió, i 21, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC) (p. 549).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 549).

Esmena del G. p. Popular (núm. 22, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Curto (P), juntament amb les esmenes núms. 25, 26 i 35 (p. 549).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 550).

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Font (S) (p. 551).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 552).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 24, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 19).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 25 i 26, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 22).

Esmenes del G. Socialista (núms. 27 i 28, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Carnicer (S), juntament amb les esmenes núms. 36 i 39 (p. 553).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 554).

Esmena del G. Mixt (núm. 29, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Latorre (M) (p. 554).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 554).

Esmenes del G. Socialista (núms. 30 i 31, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Rañé (S) (p. 555).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 555).

Esmena del G. Socialista (núm. 32, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Garcia Guillamon (S) (p. 556).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 556).

Esmena transaccional

Lectura del Sr. Secretari Primer (p. 557).

L'I. Sr. Garcia Guillamon (S) accepta l'esmena transaccional i retira l'esmena núm. 32 (p. 557).

Esmena del G. Socialista (núm. 33, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Roma (S) (p. 557).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 557).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 34, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC), juntament amb l'esmena núm. 37 (p. 558).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 558).

Esmena del G. p. Popular (núm. 35, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 22).

Esmena del G. Socialista (núm. 36, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 27).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 37, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 34).

Esmen del G. Mixt (núm. 38, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Latorre (M) (p. 558).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 558).

Esmena del G. Socialista (núm. 39, de modificació)

Debatuda abans (esmenes núms. 27 i 28).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 40, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC) (p. 559).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 559).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 41, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 15).

Votació de l'esmena núm. 20 : rebutjada per 7 vots a favor, 67 en contra i 35 abstencions (p. 559).

Votació de l'esmena núm. 21 : rebutjada per 37 vots a favor, 67 en contra i 4 abstencions (p. 559).

Votació de l'esmena núm. 22 : *rebutjada per 4 vots a favor, 64 en contra i 38 abstencions (p. 559).*
 Votació de l'esmena núm. 23 : *rebutjada per 38 vots a favor, 70 en contra i 2 abstencions (p. 559).*
 Votació de l'esmena núm. 25 : *rebutjada per 4 vots a favor, 67 en contra i 40 abstencions (p. 559).*
 Votació de les esmenes núms. 26 i 27 : *rebutjades per 46 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 559).*
 Votació de les esmenes núms. 28 i 29 : *rebutjades per 46 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions (p. 559).*
 Votació de l'esmena núm. 30 : *rebutjada per 45 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions (p. 559).*
 Votació de l'esmena núm. 31 : *rebutjada per 46 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions (p. 559).*
 Votació de l'esmena transaccional de l'esmena núm. 32 : *aprovada per unanimitat (p. 559).*
 Votació de l'esmena núm. 33 : *rebutjada per 47 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 559).*
 Votació de l'esmena núm. 34 : *rebutjada per 47 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 560).*
 L'I. Sr. Curto (P) *retira l'esmena núm. 35 (p. 560).*
 Votació de l'esmena núm. 36 : *rebutjada per 48 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 560).*
 Votació de l'esmena núm. 37 : *rebutjada per 49 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions (p. 560).*
 Votació de l'esmena núm. 38 : *rebutjada per 49 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions (p. 560).*
 Votació de l'esmena núm. 39 : *rebutjada per 43 vots a favor, 68 en contra i 8 abstencions (p. 560).*
 Votació de l'esmena núm. 40 : *rebutjada per 11 vots a favor, 68 en contra i 39 abstencions (p. 560).*
 Votació de l'esmena núm. 41 : *rebutjada per 50 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 560).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 50 abstencions (p. 560).*

Article 6

Esmena del G. Mixt (núm. 42, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Latorre (M) (p. 560).*

Votació : *rebutjada per 39 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions (p. 561).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions (p. 561).*

Se suspèn la sessió a les set de la tarda i dos minuts i es reprèn a un quart de vuit i un minut.

Article 7

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 43, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Saura (IC) (p. 561).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 561).*

Esmenes del G. p. Popular (núms. 44, 45, 46 i 47, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P), juntament amb l'esmena núm. 50 (p. 561).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 561).*

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 48, de supressió, i 49, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Carod-Rovira (ERC), juntament amb l'esmena núm. 52 (p. 562).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 50, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 44).

Esmena del G. Socialista (núm. 51, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Carnicer (S) (p. 562).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 562).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 52, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 48).

Esmena transaccional a les esmenes núms. 49 i 52.

Lectura de l'I. Sr. Secretari Primer (p. 562).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Curto (P) (p. 562) i l'I. Sr. Carnicer (S) (p. 563).

Votació de les esmenes núms. 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50 i 51 : *rebutjades per 38 vots a favor, 67 en contra i 3 abstencions (p. 563).*

Votació de l'esmena transaccional de les esmenes núms. 49 i 52 : *aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions (p. 563).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions (p. 563).*

Article 8

Esmena del G. p. Popular (núm. 53, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P) (p. 563).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 54, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 563).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 55, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Saura (IC) (p. 563).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 563).*

Esmena del G. Socialista (núm. 56, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Sala (S) (p. 564).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 564).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 57, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 565).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 565).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 58, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC) (p. 565).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 565).

Esmena del G. Mixt (núm. 59, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Latorre (M) (p. 566).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 566).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 60, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC) (p. 566).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 567).

Votació de les esmenes núms. 53 i 54 : rebutjades per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 567).

Votació de l'esmena núm. 55 : rebutjada per 49 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions (p. 567).

Votació de l'esmena núm. 56 : rebutjada per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 567).

Votació de l'esmena núm. 57 : rebutjada per 46 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions (p. 567).

Votació de l'esmena núm. 58 : rebutjada per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 567).

Votació de l'esmena núm. 59 : rebutjada per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 567).

Votació de l'esmena núm. 60 : rebutjada per 44 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 567).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 52 abstencions (p. 567).

Article 9

Esmena del G. Socialista (núm. 61, de supressió)

Torn a favor : I. Sra. Martí i Conill (S) (p. 567).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 568).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 62, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC) (p. 568).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 568).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 63, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Carod-Rovira (ERC), juntament amb les esmenes núms. 65, de supressió, i 73, d'addició (p. 568).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 569).

Esmena del G. Socialista (núm. 64, de supressió)

Torn a favor : I. Sra. Martí i Conill (S) (p. 569).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 570).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 65, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 63).

Esmena del G. Mixt (núm. 66, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Latorre (M) (p. 570).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 571).

Esmena del G. Socialista (núm. 67, de supressió)

Torn a favor : I. Sra. Martí i Conill (S) (p. 571).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 571).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 68, de supressió)

L'I. Sr. Saura (IC) anuncia la retirada d'aquesta esmena (p. 572).

Esmena del G. p. Popular (núm. 69, de modificació)

L'I. Sr. Curto (P) anuncia la retirada d'aquesta esmena (p. 572).

Esmena del G. Mixt (núm. 70, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Latorre (M) (p. 572).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 572).

Esmena del G. p. Popular (núm. 71, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Curto (P) (p. 572).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 572).

Esmena del G. Socialista (núm. 72, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Terradellas (S) (p. 573).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 573).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 73, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 63).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 74, d'addició)

Debatuda després (esmena núm. 77).

Esmena del G. Socialista (núm. 75, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 232 (p. 574).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 575).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 76 i 77, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC), juntament amb l'esmena núm. 74 (p. 575).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 575).

Votació de l'esmena núm. 61 : rebutjada per 39 vots a favor, 62 en contra i 5 abstencions (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 62 : aprovada per unanimitat (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 63 : rebutjada per 47 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 576).

Votació de les esmenes núms. 64, 65 i 66 : rebutjades per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 67 : rebutjada per 42 vots a favor, 65 en contra i 5 abstencions (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 70 : rebutjada per 3 vots a favor, 65 en contra i 44 abstencions (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 71 : rebutjada per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 72 : rebutjada per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 73 : rebutjada per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 74 : rebutjada per 39 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 75 : rebutjada per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 76 : rebutjada per 44 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 576).

Votació de l'esmena núm. 77 : rebutjada per 44 vots a favor, 67 en contra i 3 abstencions (p. 576).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions (p. 577).

Article 10

Esmena del G. p. Popular (núm. 78, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Curto (P) (p. 577).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 577).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 79, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC) (p. 577).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 577).

Votació de l'esmena núm. 78 : rebutjada per 29 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions (p. 578).

Votació de l'esmena núm. 79 : rebutjada per 33 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 578).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions (p. 578).

Article 11

Esmena del G. Mixt (núm. 80, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Latorre (M) (p. 578).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 81, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Saura (IC) (p. 578).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 578).

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 82, d'addició, i 83, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 15).

Esmena del G. p. Popular (núm. 84, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Curto (P) (p. 579).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 579).

Votació de les esmenes núms. 80 i 81 : rebutjades per 29 vots a favor, 53 en contra i 7 abstencions (p. 579).

Votació de l'esmena núm. 82 : rebutjada per 36 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 579).

Votació de l'esmena núm. 83 : rebutjada per 9 vots a favor, 62 en contra i 9 abstencions (p. 579).

Votació de l'esmena núm. 84 : rebutjada per 31 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 579).

Article 12

Text del Dictamen

Votació de l'article 12 : aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions (p. 579).

Votació de l'article 11 : aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions (p. 579).

Article 13

Esmena del G. Socialista (núm. 85, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Carnicer (S) (p. 579).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 580).

Votació : rebutjada per 30 vots a favor, 63 en contra i 10 abstencions (p. 580).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions (p. 580).*

Article 14

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 86, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Saura (IC) (p. 580).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 580).*

Esmena del G. Socialista (núm. 87, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

Votació de l'esmena núm. 86 : *rebutjada per 34 vots a favor, 63 en contra i 5 abstencions (p. 581).*

Votació de l'esmena núm. 87 : *rebutjada per 36 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions (p. 581).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions (p. 581).*

Article 15*Text del Dictamen*

Votació : *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions (p. 581).*

Article 16

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 88, de modificació)

Retirada abans.

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 89, d'addició)

Retirada abans.

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 90, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Saura (IC) (p. 581).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 581).*

Rèplica : *I. Sr. Saura (IC) (p. 581).*

Votació : *rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i 7 abstencions (p. 581).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 36 abstencions (p. 581).*

Article 17

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 91, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Saura (IC) (p. 582).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 582).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 92, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P) (p. 582).*

Esmena del G. Socialista (núm. 93, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Carnicer (S) (p. 582).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 582).*

Votació de l'esmena núm. 91 : *rebutjada per 40 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 583).*

Votació de les esmenes núms. 92 i 93 : *rebutjades per 42 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 583).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions (p. 583).*

Article 18

Esmena del G. Socialista (núm. 94, de supressió)

L'I. Sr. Rañé (S) intervé per retirar l'esmena (p. 583).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions (p. 583).*

Article 19

Esmena del G. Socialista (núm. 95, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Cadevall (S) (p. 583).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 584).*

Rèplica : *I. Sr. Cadevall (S) (p. 585).*

Contrarèplica : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 585).*

Esmena del G. Socialista (núm. 96, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Cadevall (S) (p. 585).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 586).*

Votació de l'esmena núm. 95 : *rebutjada per 42 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions (p. 587).*

Votació de l'esmena núm. 96 : *rebutjada per 33 vots a favor, 66 en contra i 10 abstencions (p. 587).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions (p. 587).*

La sessió se suspèn a dos quarts d'onze de la nit i quatre minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 16

La sessió s'obre a les dotze del migdia i cinc minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i per l'Oidor de Comptes.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats (art. 7 del Reglament).*

2. *Aprovació de la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions.*

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats

El Ple del Parlament, després d'estudiar el Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels nous Diputats al Parlament de Catalunya, adopta la Resolució següent :

«D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats per la I. Sra. Diputada i per l'I. Sr. Diputat d'acord amb l'article 4.2 del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat de la Diputada i el Diputat

I. Sra. Dolors Torrent i Rius

I. Sr. Jaume Jané i Bel »

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions de l'any 1988

El Ple del Parlament, després d'estudiar la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions de l'any 1988, que ha presentat la Comissió de Govern Interior, pren l'acord següent :

«D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament, s'aprova la liquidació del Pressupost del Parlament de Catalunya corresponent al primer període de sessions de l'any 1988, amb el detall que figura en l'annex. »

(La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i onze minuts.)

ANNEX A LA LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT CORRESPONENT AL PRIMER PERÍODE DE SESSIONS DE L'ANY 1988**LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT DEL 1988. PRIMER PERÍODE**

Concepte	Títol	Pressupost	Contret	Pagat	Pendent de Pagament	Pendent de Contraure	%
10001.000	Assignacions diputats	357.400.000	134.296.292	134.296.292		223.103.708	62,4
12001.000	Retribucions bàsiques funcionaris	229.955.646	96.383.910	95.843.910	540.000	133.571.736	58,1
12002.000	Retribucions complementàries func.	13.148.974	9.967.383	9.967.383		3.181.591	24,2
13101.000	Retribucions bàsiques personal laboral	4.000.000	1.995.810	1.987.620	8.190	2.004.190	50,1
14001.00	Retribucions bàsiques personal contractat	1.000.000				1.000.000	100
14201.000	Retribucions bàsiques personal eventual	10.976.551	4.176.101	4.176.101		6.800.450	62
14301.000	Retribucions bàsiques altre personal	1.000.000				1.000.000	100
15001.000	Productivitat	1.000				1.000	100
15101.000	Gratificacions per serveis extraordinaris	1.000				1.000	100
16001.000	Quotes Seguretat Social personal	49.000.000	20.089.927	20.089.927		28.910.073	59
16002.000	Quotes MUFACE	1.300.000	581.769	581.769		718.231	55,2
16003.000	Quotes MUNPAL	7.500.000	5.665.844	5.660.779	5.065	1.834.156	24,5
16004.000	Altres règims de previsió	2.000.000	259.639	259.639		1.740.361	87
16006.000	Quotes Seguretat Social diputats	63.000.000	29.436.717	29.436.717		33.563.283	53,3
16102.000	Classes passives diputats	800.000	173.817	173.817		626.183	78,3
1	REMUNERACIONS DE PERSONAL	741.083.171	303.027.209	302.473.954	553.255	438.055.962	59,1
20001.000	Lloguer de fotocopiadores	3.500.000	208.959	147.359	61.600	3.291.041	94
20002.000	Lloguer d'altres béns mobles	1.000.000	804.573	706.853	97.720	195.427	19,5

<i>Concepte</i>	<i>Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Contret</i>	<i>Pagat</i>	<i>Pendent de Pagament</i>	<i>Pendent de Contraure</i>	<i>%</i>
21001.000	Reparacions i conservació de l'edifici	6.500.000	5.508.025	2.308.384	3.199.641	991.975	15,3
21002.000	Conservació i manteniment sistema	5.000.000	4.820.674	4.820.674		179.326	3,59
21003.000	Conservació aire condicionat	2.500.000	1.409.184	1.409.184		1.090.816	43,6
21004.000	Conservació parc mòbil	1.500.000	1.075.411	610.476	464.935	424.589	28,3
21005.000	Conservació equip d'alimentació elèctric	1.000.000	561.000	561.000		439.000	43,9
21006.000	Reparació i conservació centraleta	500.000	475.997	475.997		24.003	4,8
21007.000	Conservació altra maquinària i equip	2.500.000	966.067	935.827	30.240	1.533.933	61,4
22001.000	Material ordinari d'oficina	8.000.000	3.597.391	3.191.860	405.531	4.402.609	55
22002.000	Mobiliari i equip d'oficina	600.000	17.270	17.270		582.730	97,1
22101.000	Subministrament d'aigua, llum i gas	16.500.000	5.547.545	4.079.443	1.468.102	10.952.455	66,4
22102.000	Carburants	2.600.000	818.839	738.506	80.333	1.781.161	68,5
22103.000	Vestuari	1.800.000	345.492	27.067	318.425	1.454.508	80,8
22104.000	Material informàtic	2.000.000	1.327.664	553.551	774.113	672.336	33,6
22105.000	Altres subministraments	3.000.000	1.746.952	1.398.105	348.847	1.253.048	41,8
22201.000	Comunicacions	8.500.000	4.789.337	4.623.444	165.893	3.710.663	43,7
22301.000	Transports	400.000	396.506	383.553	12.953	3.494	0,87
24001.000	Assegurances	300.000	265.849	265.849		34.151	11,4
22601.000	Protocol	9.200.000	8.328.766	7.774.590	554.176	871.234	9,47
22701.000	Neteja	29.817.643	29.484.443	12.316.920	17.167.523	333.200	1,12
22801.000	Estudis i treballs	300.000				300.000	100
22901.000	Biblioteca, subscripcions i enquadernacions	3.500.000	3.489.076	3.487.476	1.600	10.924	0,31
22902.000	Publicacions obligatòries	21.000.000	11.398.153	10.521.612	876.541	9.601.847	45,7
22903.000	Publicacions voluntàries	17.800.000	13.991.530	12.208.682	1.782.848	3.808.470	21,4
22904.000	Servei agències de notícies	1.700.000	1.691.344	549.228	1.142.116	8.656	0,51
22905.000	Formació personal	1.300.000	158.690	139.000	19.690	1.141.310	87,8
22906.000	Servei bar-restaurant	4.000.000	4.000.000	1.666.665	2.333.335		0
22907.000	Prestació servei informàtic	7.816.480	7.000.000	1.750.000	5.250.000	816.480	10,4
22908.000	Altres prestacions i serveis	7.321.071	3.636.923	1.507.814	2.129.109	3.684.148	50,3
22909.000	Conveni Hospital Clínic	800.000	755.224	188.806	566.418	44.776	5,6
23001.000	Dietes, locomoció i trasllats	6.000.000	3.197.190	2.980.907	216.283	2.802.810	46,7
23002.000	Conveni amb RENFE	400.000	244.993	244.993		155.007	38,8
23101.000	Indemnitzacions	300.000				300.000	100
23102.000	Indemnització als diputats	217.460.688	80.520.656	80.520.656		136.940.032	63
24001.000	Dotacions per a serveis de nova creació	250.000				250.000	100
2	COMPRA DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS	396.665.882	202.579.723	163.111.751	39.467.972	194.086.159	48,9
48101.000	Assignacions grups parlamentaris	313.654.135	132.522.497	110.214.795	22.307.702	181.131.638	57,7
4	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	313.654.135	132.522.497	110.214.795	22.307.702	181.131.638	57,7
61101.000	Obres de condicionament de l'edifici	48.182.808	37.768.977	755.272	37.013.705	10.413.831	21,6
62101.000	Microfilmació arxius	1.000.000	207.111	189.617	17.494	792.889	79,3
62201.000	Àudio-visuals d'arxius	500.000				500.000	100
62301.000	Adquisició de vehicles	11.000.000	5.717.105	5.496.667	220.438	5.282.895	48
62401.000	Altra maquinària	3.000.000	2.910.119	1.308.519	1.601.600	89.881	3

<i>Concepte</i>	<i>Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Contret</i>	<i>Pagat</i>	<i>Pendent de Pagament</i>	<i>Pendent de Contraure</i>	<i>%</i>
64101.000	Adquisició de mobiliari	16.000.000	10.819.179	5.140.049	5.679.130	5.180.821	32,4
65101.000	Aplicació sistema informàtic	4.833.360	2.976.960	2.976.960		1.856.400	38,4
67101.000	Adquisició de llibres	6.000.000	2.951.819	2.723.486	228.333	3.048.181	50,8
6	INVERSIONS REALS	90.516.168	63.351.270	18.590.570	44.760.700	27.164.898	30
	TOTALS EXERCICI 1988	1.541.919.356	701.480.699	594.391.070	107.089.629	840.438.657	54,5

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL SÍNDIC DE GREUGES DEL 1988. PRIMER PERÍODE

<i>Concepte</i>	<i>Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Contret</i>	<i>Pagat</i>	<i>Pendent de Pagament</i>	<i>Pendent de Contraure</i>	<i>%</i>
10011.000	Retribucions bàsiques alts càrrecs	14.754.871	5.461.483	5.461.483		9.293.388	63
10012.000	Retribucions complementàries alts càrrecs	6.420.178	2.932.543	2.932.543		3.487.635	54,3
13111.000	Retribucions bàsiques personal laboral	1.000				1.000	100
13112.000	Retribucions complementàries personal laboral	1.000				1.000	100
14211.000	Retribucions bàsiques personal eventual	42.413.510	20.950.394	20.950.394		21.463.116	50,6
14212.000	Altres remuneracions personal eventual	3.971.752	1.944.786	1.944.786		2.026.966	51
14311.000	Retribucions bàsiques altre personal	1.000				1.000	100
15011.000	Productivitat	1.000				1.000	100
15111.000	Gratificacions per serveis extraordinaris	1.000				1.000	100
16011.000	Quotes de Seguretat Social	11.150.000	3.469.222	3.469.222		7.680.778	68,9
16013.000	Quotes MUPAL	2.903.397	945.914	945.914		1.957.483	67,4
16113.000	Altres indemnitzacions	1.000				1.000	100
1	REMUNERACIONS DE PERSONAL	81.619.708	35.704.342	35.704.342		45.915.366	56,3
20011.000	Lloguers de béns mobles	30.000				30.000	100
20111.000	Lloguers de béns immobles	3.990.000	1.618.632	1.348.575	270.057	2.371.368	59,4
21011.000	Despeses manteniment de l'immobilitzat	2.500.000	2.407.277	1.295.817	1.111.460	92.723	3,71
22011.000	Material d'oficina	900.000	693.656	555.569	138.087	206.344	22,9
22111.000	Subministraments de béns i de serveis	2.450.661	2.048.018	1.910.281	137.737	402.643	16,4
22211.000	Comunicacions	1.600.000	461.111	461.111		1.138.889	71,2
22311.000	Transports	1.000.000	751.450	28.000	723.450	248.550	24,9
22411.000	Primes d'assegurances	250.000	189.615		189.615	60.385	24,2
22611.000	Atencions protocol·làries i de representació	500.000	113.778	113.778		386.222	77,2

<i>Concepte</i>	<i>Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Contret</i>	<i>Pagat</i>	<i>Pendent de Pagament</i>	<i>Pendent de Contraure</i>	<i>%</i>
22711.000	Neteja	1.500.000	590.847	421.579	169.268	909.153	60,6
22811.000	Estudis i treballs tècnics	925.000	639.900	399.900	240.000	285.100	30,8
22911.000	Despeses diverses	1.700.000	1.653.200	1.553.200	100.000	46.800	2,75
23011.000	Dietes, locomoció i trasllats	600.000	357.650	175.850	181.800	242.350	40,4
23111.000	Altres indemnitzacions	1.000				1.000	100
24011.000	Serveis de nova creació	40.000				40.000	100
2	COMPRA DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS	17.986.661	11.525.134	8.263.660	3.261.474	6.461.527	35,9
61011.000	Inversions en edificis i construccions	10.000				10.000	100
62011.000	Inversions en maquinària, instal·lacions i utilitatge i	3.138.054	1.891.614		1.891.614	1.246.440	39,7
64011.000	Inversió en mobiliari i estris	8.000.000	95.348		95.348	7.904.652	98,8
65011.000	Inversions en equip de procés de dades	400.000				400.000	100
6	INVERSIONS REALS	11.548.054	1.986.962		1.986.962	9.561.092	82,8
	TOTALS EXERCICI 1988	111.154.423	49.216.438	43.968.002	5.248.436	61.937.985	55,7

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 17

La sessió s'obre a les dotze del migdia i onze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, d'Indústria i Energia, de Comerç, Consum i Turisme, i de Benestar Social.

Ordre del dia

Punt únic : Debat sobre l'Informe de l'any 1987 presentat pel Síndic de Greuges.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. (Pausa.) Se suspèn la sessió per cinc minuts.

(La sessió se suspèn a les dotze del migdia i dotze minuts i es reprèn a un quart d'una i nou minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Aquesta sessió tindrà un únic punt de l'ordre del dia, la seqüència del qual es descabdellarà d'acord amb l'article 144.3 del Reglament, sobre la tramitació parlamentària de l'Informe anual del Síndic de Greuges. És convidat l'Honorable senyor Frederic Rahola i d'Espona, Síndic de Greuges, a baixar a la tribuna d'oradors i té la paraula per presentar un resum del seu Informe.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES (Frederic Rahola) : Molt Honorable President, honorables consellers i il·lustres senyores i senyors diputats, en presentar-me per primera vegada durant aquest Parlament, permetin-me que els expressi la meua més cordial felicitació per l'èxit aconseguit en les darreres eleccions i que els desitgi els millors encerts en la important responsabilitat d'aprovar les lleis que han de regir el nostre país.

Poc després de la seva elecció, la nostra institució els va fer arribar l'Informe corresponent a l'any 1987, objecte del debat d'avui. Aquest Informe, que va ser presentat al Parlament el mes de març proppassat, d'acord amb la nostra Llei, va coincidir amb el període pre-electoral de l'actual legislatura. Aquesta circumstància ha fet que es produeixi l'anomalia que, per primer cop en aquesta Cambra, la nostra institució informi sobre unes actuacions corresponents a l'anterior legislatura. Penso que, en circumstàncies semblants, seria aconsellable evitar aquesta asincronia.

El resultat d'aquests quatre anys i escaig de la posada en marxa de la institució ens ha afermat en el convenciment que el resultat ha estat útil i difícilment substituïble per altres mitjans tradicionals per resoldre amb agilitat i brevetat els problemes manifestats pels ciutadans que, en aquest temps, han recorregut a la nostra institució per discrepàncies amb les diferents administracions, manifestacions o queixes que, juntament amb els seus resultats, formen part de l'Informe que avui posem a la consideració de vostès.

Ens interessa fer observar que aquest Informe, respecte als anteriors, ha sofert una important modificació que afecta la

seua estructura. Aquestes modificacions són fruit d'una nova concepció que ha permès eliminar reiteracions i dogmatismes que, si bé en aquell context es feien necessaris, produïen, en canvi, una lectura poc amena i, per aquest motiu, apartaven l'administrat de la nostra experiència.

El que pretenem, en definitiva, és que, llegint-lo, el ciutadà descobreixi en aquest Informe unes situacions i resolucions de l'Administració que li serveixin de referència i guia per fer prevaler els drets que l'emparen en problemes similars.

Aquesta nova redacció no deixa de partir del seu objectiu principal, que és de ser útil als parlamentaris i a l'Administració perquè, per mitjà de la crítica i l'anàlisi que formulem, puguin copsar els defectes de procediment i les omissions que encara persisteixen i que hem procurat de reflectir en les queixes seleccionades en l'Informe.

Amb això pretenem que l'Administració es vagi corregint de les complicacions administratives inútils i esmeni els defectes d'estructura i les falses decisions dels problemes que li planteja l'administrat. En definitiva, hem pretès sortir de l'informe descriptiu per presentar un informe-debat, en el qual es fan ressaltar els problemes reveladors dels mals que afecten la nostra societat.

Atenint-nos, doncs, a les normes que hem establert, l'Informe que comentem es divideix en tres parts : a la primera s'inclou l'actuació de les diverses administracions seleccionades per matèries o grans blocs; la segona part correspon a les conclusions dels problemes detectats en les relacions de les administracions amb el Síndic de Greuges, on incorporem unes reflexions i suggeriments sobre qüestions que afecten l'Administració; en la tercera part figura el conjunt de dades estadístiques i documents de dret comparat que considerem imprescindibles per a la comprensió del nostre treball.

L'objecte bàsic del nostre comentari d'avui és el que constitueix la primera part de l'Informe, que ha estat dividida en set seccions. La primera és la secció de l'administració general, incloent en aquest apartat les queixes tramitades en relació amb totes aquelles situacions en què, per acció o omissió de l'Administració pública, el ciutadà ha sofert danys, lesió o indefensió, i no se li han ofert —o se li han negat obertament— els instruments legals necessaris per exercir els drets que l'ordenament jurídic li concedeix : el difícil rescabament dels perjudicis causats per l'Administració, les situacions d'inactivitat administrativa, la manca d'informació a les traves injustificades per obtenir-ne, a part la utilització de la via de fet, són alguns dels aspectes que s'analitzen en aquest apartat com a causes més directes del descontentament dels administrats.

La segona és la secció d'ordenació del territori, on estudiem les queixes que, essent competència de diferents administracions, configuren el medi en què es desenvolupen les activitats ciutadanes, i hi tractem, doncs, problemes relatius a l'urbanisme, les activitats classificades, el medi natural, les obres públiques i l'habitatge, qualsevol que sigui l'administració afectada.

La tercera és la secció tributària, on s'agrupen totes les queixes que fan referència als conflictes entre l'administració i els contribuents, sense considerar quina ha estat l'administració afectada pel conflicte. Val a dir que també, com en exercicis anteriors, els tributs locals han suscitat el major nombre de queixes d'aquesta àrea, però en relació amb l'aspecte de la capacitat econòmica del contribuent i la manca de garanties que

suposa per al ciutadà un procediment tributari defectuós.

La quarta és la secció de sanitat i consum, en què han estat incloses les queixes que fan referència als conflictes que es troben els ciutadans en matèria de sanitat i consum, especialment certs aspectes com emergències mèdiques, la responsabilitat sanitària, el rescabament de despeses, la reforma psiquiàtrica o els drets del consumidor.

La secció cinquena és la de pensions i serveis socials. La salvaguarda i garantia dels drets del ciutadà ha de ser exigida amb el màxim de rigor quan el titular dels drets o el destinatari del benefici formen part dels sectors socials més desvalguts. En aquest apartat acollim les queixes promogudes per aquests ciutadans exclosos de la societat del benestar.

La secció sisena correspon a ensenyament i cultura. Arran de les queixes rebudes en matèria educativa, hi ha diversos aspectes que han suscitat l'atenció del Síndic. Així, l'educació especial i la previsió de vacants de professorat són, entre d'altres, els assumptes que tramitem dins d'aquesta secció. També hi han estat inclosos els aspectes relatius a normalització lingüística.

Finalment, la setena secció és la dedicada a justícia i treball. El ciutadà es troba indefens davant les disfuncions i les irregularitats de l'Administració de Justícia. Malgrat la manca de competències en aquesta matèria, hem recollit algunes de les queixes promogudes en aquest sentit, incloent-hi també les queixes relacionades amb la protecció i tutela de menors, serveis penitenciaris i de rehabilitació i altres relatives a qüestions competencials de la Generalitat en matèria de justícia i treball.

Congruentment amb aquest sistema de tractament de les queixes, en les conclusions valorem també els mètodes i l'Administració en conjunt, que conformen la segona part de l'Informe. Aquesta òptica s'ha vist afavorida pel fet que, en opinió nostra, totes les administracions, grans i petites, autonòmiques i locals, independentment de la força política que ha rebut la responsabilitat de dirigir-les, tenen problemes semblants, i a totes són aplicables les conclusions d'aquest Informe.

S'analitzen també aquí els mètodes i els procediments referents a problemes econòmic-patrimonials i, finalment, els relatius a la prestació de serveis.

Les conclusions finalitzen amb els problemes que hem observat en referència a l'activitat de programació i planificació de les nostres administracions. Les recollim en un intent d'aprofundir en les indubtables conseqüències que se'n deriven per als ciutadans.

Per acabar, fem un recull de reflexions o normes elementals que creiem que han de determinar el capteniment dels nostres poders públics. Les estadístiques, confeccionades amb l'ajut del suport informàtic amb què comptem i presentades en forma de gràfics, reproduïxen totes les dades i els aspectes quantitatius de l'activitat de la Institució i les seves relacions amb els ciutadans. També hem inclòs en aquest apartat les activitats institucionals no circumscrites estrictament al tractament de la queixa, amb indicació de les relacions amb aquest Parlament, amb el Defensor del Poble i amb els comissionats autonòmics anàlegs i la presència de la Institució en els mitjans de comunicació. A tots ells, per la inestimable ajuda i col·laboració, nascudes de la cooperació i del treball conjunt, i per la discussió i la superació de dificultats, donem sincerament les gràcies.

Fet aquest resum metodològic del nostre Informe, voldria dedicar l'última part d'aquesta intervenció a fer ressaltar alguns aspectes substantius que es reflecteixen a les conclusions, entre els quals destaquem qüestions econòmic-patrimonials, jurídic-administratives i les corresponents al Síndic com a col·laborador de l'Administració.

Sovint hem de denunciar una no infreqüent arbitrarietat, disfressada amb vestits de correcció, fins i tot del rigor en el procediment que, com per exemple, en el cas d'una corporació local que, al mateix temps que destina quantitats importants a despeses sumptuàries, invoca determinats articles de la llei per demorar en cinc anualitats el pagament d'una indemnització de 600.000 pessetes a un treballador. En opinió nostra, una tal actuació no deixa de constituir una decisió arbitrària i poc correcta.

Hem constatat també la diferència de tracte que dispensen les nostres administracions als crèdits a favor seu que ha de satisfer el contribuent i els deutes i les obligacions que, per diferents conceptes, han d'assumir elles mateixes. Es pot mal aduir que aquest diferent tractament és imposat per la legislació vigent, que estableix tota mena de cauteles a les despeses públiques i en el control dels actes de reconeixement d'obligacions econòmiques. No obstant això, creiem que, al marge d'aquest element normatiu, s'ha generat tot un plegat de conductes i hàbits que no tenen res a veure amb la normativa general i que compelen el ciutadà a un paper de pagador diligent i cobrador pacient.

Sovint, en el transcurs del nostre mandat, hem rebut diversos escrits que posaven de manifest els freqüents problemes de violació dels drets humans, que afecten des dels infants als vells del nostre país, i també molts estrangers que, per deficiències d'estructura en l'aplicació de la Llei d'Estrangeria, han tingut problemes en la tramitació dels expedients de residència o d'expulsió.

Sovint hem observat també l'existència de persones o col·lectius que viuen en situacions de deficient salubritat, en condicions indescriptibles d'habitatge, que reclamen la urgent construcció d'habitatges de promoció pública, a fi que el dret proclamat per la Constitució sigui una realitat. Moltes d'aquestes situacions són de difícil solució, ja que sofreixen la incoherència de l'Administració, que, tot i dictant disposicions per paliar aquests problemes, sovint no les porta a terme, i al·lega que no disposa de mitjans suficients per resoldre aquestes persistents degradacions dels marginats, encara que, al nostre entendre, en molts casos s'hi podria posar remei modificant prioritats pressupostàries.

Sovint hem de recordar la situació de massificació a les presons, a les quals estan sotmesos molts interns en un establiment on aquesta massificació constitueix violència per ella mateixa, i sobretot pels mateixos interns. Tot i reconèixer l'esforç que fa la Conselleria de Justícia per millorar les condicions d'estada dels interns d'acord amb la llei, hi ha encara mancances, com és el cas dels interns que pateixen desequilibris mentals i que no tenen un centre adequat per al seu tractament.

Sovint ens trobem en situacions de deserció del ciutadà davant l'aplicació de determinades lleis i normes dictades aparentment amb unes intencions, però que donen resultats diferents a la seva finalitat. Tal és el cas de l'aplicació de la Llei 18/84 d'aquest Parlament, sobre el personal eventual, contra-

etat i interí al servei de la Generalitat en el període del 1939. Molts d'ells es varen haver d'exiliar i, en conseqüència, varen perdre el lloc de treball. Alguns, també, la nacionalitat espanyola, i molts, la residència. En aquestes circumstàncies, no poden acollir-se als beneficis d'aquesta Llei. Entenem que aquests ciutadans, que no han vist reconeguts els mateixos o semblants drets i beneficis que la normativa sobre amnistia havia establert, tenen dret a demanar una aplicació més flexible i extensiva dels preceptes de l'esmentada Llei i reglament, d'acord amb els principis que van inspirar aquesta normativa i amb els criteris del seu preàmbul.

La manca d'una protecció social unitària en els sistemes de seguretat social espanyols han fet convergir els esforços cap a un model més universalista i unitari en les obligacions i cotitzacions, però no en la protecció. N'és un exemple el règim especial dels treballadors autònoms, col·lectiu que s'ha vist contínuament discriminat quant a l'acció protectora. Pel que fa a la pensió de jubilació, la interpretació que fan l'INSS i el Tribunal Central de Treball de la normativa vigent ha estat objecte de moltes queixes, perquè no es reconeixia vàlida a les cotitzacions corresponents a períodes anteriors a l'alta, abonades amb recàrrec i a requeriment de l'entitat gestora. Precisament, en coordinació amb el Defensor del Poble, hem recomanat des de l'any 1984 un canvi en la normativa vigent perquè s'adeqüi la situació d'aquests eventuais pensionistes a la doctrina dels actes propis, com ho han declarat diverses magistratures de treball i també una sentència del Tribunal Suprem, que invoquen els principis rectors conformats en els articles 41 i 50 de la Constitució.

Un altre dels aspectes que creiem necessari indicar és l'exercici del control de l'Administració per part del Síndic. La situació a Catalunya, com es desprèn de l'Informe, i en relació amb el sistema i les realitats administratives, no es pas diferent a la resta dels Estats europeus. Hi ha amplis àmbits d'actuació administrativa que resulten tècnicament incontrolables pels sistemes tradicionals, fonamentalment pels tribunals de justícia. Això fa necessària, com en uns altres països, l'existència d'una institució com el Síndic de Greuges o l'*ombudsman*. En primer lloc, cal referir-nos a l'aspecte individual del problema, en què, per l'escassa entitat de la controvèrsia o per les condicions personals del ciutadà, el recurs contenciós es manifesta inviable per costós i lent.

També hem de fer esment de l'acte d'abast general, en què, pels terminis que han de tenir efecte per al sector de la població a qui va dirigit o per altres circumstàncies, l'Administració que els dicta sap d'antuvi que no estarà subjecta a cap control o que, en cas contrari, el resultat del control serà *a posteriori* i, per tant, del tot ineficax.

El control d'aquests actes administratius, l'hem realitzat mantenint un constant diàleg amb els poders públics, amb l'Administració de la Generalitat i amb els ens locals de Catalunya. Així mateix, hem considerat un deure explicar al ciutadà i, en el cas oportú, justificar l'acció administrativa quan era correcta, i advertir també que certs principis no poden gaudir d'excepció. En tot moment ens hem esforçat, quan ho hem cregut escaient, a reconsiderar els punts de vista del ciutadà amb els de l'Administració, col·laborant estretament amb ella quan hi hem estat requerits. Assolir aquest objectiu és, al nostre entendre, el que més justifica l'existència del Síndic de

Greuges. I, abans d'acabar, permeteu-me dedicar uns mots d'agraïment a l'Excellentíssim Ajuntament de Barcelona i, en especial, al seu Alcalde, senyor Pasqual Maragall, que ha fet realitat el compromís de la reconstrucció i cessió per cinquanta anys de l'antiga residència del Marquès d'Alfarràs al Síndic de Greuges, que, en aquest nou emplaçament, pot desenvolupar una més eficaç i competent dedicació amb tots els seus col·laboradors, fet que permet donar una millor atenció als ciutadans.

Finalment, he de manifestar el meu reconeixement per l'esforç d'un reduït equip de dinou persones que han complert la seva tasca amb gran sentit de servei i de responsabilitat, sense la col·laboració de les quals no hauria estat possible la consolidació de la Institució que tinc l'honor de representar.

Molt agraït per la seva atenció.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Síndic de Greuges. Ara el debat prosseguirà amb les intervencions dels representants dels grups parlamentaris. El temps de les intervencions serà d'un màxim de quinze minuts. L'ordre serà de menor a major; per consegüent, té la paraula el representant del Grup parlamentari Mixt, Il·lustre Diputat senyor Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN : Molt Honorable President, Molt Honorable Síndic de Greuges, il·lustríssims senyores i senyors diputats, gran part de les meves paraules seran repetició de les exposades en Comissió, i això obeeix a dues raons : primera, reafirmació de les nostres idees; segona, esperar una resposta més àmplia de la que, amablement, ens va donar al seu dia el Molt Honorable Síndic de Greuges.

De l'exposició i la presentació fetes per l'Honorable Síndic de Greuges sobre la memòria de l'any 1987, els diputats del CDS volen fer les següents consideracions : en principi, de l'Informe es dedueix que l'any 1987 s'han rebut a la Sindicatura de Greuges 1.382 queixes, de les quals se n'han admès 900 i no se n'han admès 299, i n'han quedat en estudi 183; de les queixes admeses, estan resoltes i arxivades, 619; de les resoltes, no han estat favorables, 297, mentre que no s'han apreciat unes irregularitats en 255 queixes, i n'han desistit 54, i les recomanacions no ateses han estat 13. En resum, això fa que de 1.382 queixes rebudes, n'hagin estat resoltes favorablement 297, constatant una actuació irregular de l'Administració.

Davant d'aquest percentatge, hauríem de pensar que : a) o bé el ciutadà té simplement la impressió que l'Administració no vetlla pels seus interessos, o b) o bé, malgrat que l'Administració actua de forma correcta des d'un punt de vista legal, hi ha un perjudici per al ciutadà.

Així, doncs, sembla adequat el que el Síndic manifesta en les seves conclusions —i fa uns moments ens ho ha repetit—, quant al procediment de l'Administració, ja que en ocasions l'arbitrarietat es disfressa amb el vestit de la correcció i fins i tot amb el rigor del procediment. Per exemple, si una corporació local desestima quantitats importants a despeses voluntàries i, al mateix temps, invoca determinats articles de la llei per demorar cinc anualitats en el pagament d'una indemnització a un treballador, fixada en una sentència, no deixa de constituir una passió arbitrària.

Els tràmits de la informació pública, sobretot en matèria urbanística, són pràcticament inoperants, quan des de l'Administració són vistos més com un tràmit que la llei ordena que

no pas com una ocasió per enriquir amb suggeriments noves dades o alternatives. També, a vegades, les aprovacions definitives de la Generalitat introdueixen tals recomanacions i modificacions amb tant detall que fan dubtar de l'autonomia municipal atorgada a les corporacions locals per la normativa urbanística vigent.

És important el que assenyalava el Síndic de Greuges en el seu informe sobre el que bona part de les resolucions administratives es fonamenten en informes, perícies o constatacions dels tècnics que formen part de la mateixa estructura administrativa, i és només en un procediment judicial quan el ciutadà pot aportar informes o criteris contradictoris, sense que això sigui admès en la tramitació purament administrativa. En aquest cas, l'administrat ho té francament difícil si vol demostrar a l'Administració que les coses no són el que els seus tècnics diuen que són. Seria, doncs, important que l'Administració acceptés la iniciativa aprovatòria dels particulars i acceptar-la com a col·laboració en la tasca administrativa; per exemple, temes d'activitats molestes, minusvalideses, responsabilitats de les companyies elèctriques, etcètera.

També, a voltes, l'Administració actua de manera diferent quan es tracta de les diferents posicions en què es troba davant d'un deute tributari, d'un administrat o quan és el deutor de l'administrat. Ens consta també que el principi constitucional establert a l'article 103 de la Constitució —i m'estalvio llegir-lo aquest article als il·lustres senyors diputats— no es compleix, quant a la prestació del servei, ja que es detecta una gran distància entre les paraules i els fets, entre normes i realitzacions en les nostres administracions públiques. Les normes neixen ja sense efecte, perquè la realització o les exigències que estableixen manquen del suport econòmic necessari, la qual cosa comporta una frustració i impotència del ciutadà i desconfiança en l'ordenament jurídic.

D'aquest panorama, en principi, sembla adequat el que planteja el Síndic en les seves reflexions i els seus suggeriments, però jo voldria fer, a més, una altra reflexió, sense que la figura del Síndic de Greuges en concret, i en general les figures de l'*ombudsman* hagin de comportar una gran estructura i burocràcia, que faria convertir-les en una justícia paral·lela. S'hauria de tenir en compte la major transcendència del paper que nosaltres posem entre cometes i en diem «conciliador». No és cap secret que l'Administració judicial es troba en un moment crític. La demanda de justícia ha augmentat en els darreres anys fins al punt de col·lapsar definitivament unes estructures judicials pensades per al segle XIX.

Aquesta situació, que afecta per igual totes les vessants de l'organització de justícia, és especialment delicada en el cas de la jurisdicció contenciosa-administrativa, que és la responsable de jutjar i controlar les administracions públiques. En efecte, a començament d'any, les audiències territorials tenien acumulats en les seves respectives sales més de 61.000 plets; aquesta càrrega de treball significa que, mantenint-se l'actual productivitat dels tribunals i sense que sorgissin noves demandes, serien necessaris més de tres anys per posar-se al dia. Cap Estat de dret pot permetre's el luxe de mantenir la jurisdicció que controla els poders públics en una situació tal, de col·lapse; a més, aquest estat de coses és tan perjudicial per als ciutadans que demanen la justícia com per a les administracions afectades; no en va, fins que no arriba la sentència, les resolucions

administratives impugnades es mantenen en una situació de provisionalitat que afecta la seva eficàcia.

La primera causa d'aquesta situació tan preocupant és l'augment brutal dels plets que els ciutadans interposen contra l'Administració. En el període comprès entre el 1971 i el 1987, el nombre de processos contenciosos-administratius ha augmentat d'un 400%. Contràriament, els recursos amb què compta aquesta jurisdicció s'han mantingut estables i només al final d'aquest període s'han començat a notar uns esforços dignes de mencionar. És evident que darrera l'espectacular augment de plets s'amaga una paral·lela i creixent insatisfacció dels ciutadans respecte a les administracions demandades; aquest és un fet que no pot ser ignorat. Aquest creixement —conflicte entre ciutadans i poder públic— no sembla, tanmateix, un fenomen que afecta només les administracions públiques o les institucions governades per una o altra força política; més aviat es tracta d'un fenomen general, de caràcter més cultural que estrictament polític, que afecta tant el poder executiu com el legislatiu, i tot el mateix poder judicial.

En efecte, també les decisions dels parlaments i les dels jutges i tribunals pateixen una puixant contestació social, expressada mitjançant la impugnació jurídica de les seves respectives resolucions. Així, i pel que fa referència al poder legislatiu, només s'ha d'observar el nombre de plets —indistintament— contra les lleis estatals i autonòmiques, entre els diversos poders de l'Estat i el desbordament de la tasca del Tribunal Constitucional per advertir que estem davant d'una situació anormal, de conflictivitat innecessàriament alta. Aquest refredament no només perjudica l'autor de la llei qüestionada, sinó que afecta també la societat civil, que s'ha d'esperar fins que s'apliquin disposicions, que a vegades són urgents, o que ha de suportar la inseguretat i les modificacions de lleis ja consolidades.

Atès que les queixes presentades es refereixen en un 24,33% a l'Administració local, i a l'objecte que el ciutadà pugui sentir-se més a prop del «conciliador», el nostre Grup ha proposat en diverses ciutats —i recentment fent recomanacions als membres d'un Consell Comarcal— la creació de la figura de l'*ombudsman* local, per tal que el ciutadà pugui trobar més a prop el conciliador, sense haver d'anar a un plet costós i llarg, que pugui intercedir pels seus interessos.

L'exemple en dret comparat de l'*ombudsman* per a l'Administració local el trobem al Nord d'Irlanda, Escòcia, Gal·les, la Haia i Rotterdam, que tenen un *ombudsman* local; a Suècia, hi ha *ombudsman* especialistes; a Suïssa, un *ombudsman* a la ciutat de Zuric. Reforça la nostra posició la deducció que es fa de l'Informe del Síndic en el sentit que han estat resoltes les queixes que ha significat, en un cert sentit, una actuació quasi personal, d'autoritat a autoritat, actualment com a conciliador, mentre que no s'han atès les recomanacions escrites, podent-ne dir: «utilitzant la via democràtica» per aquesta impressió de rebre un escrit pensant que es tracta d'una altra Administració.

Finalment, unes consideracions que reforcen que el nostre grup proposi aquesta figura. Abocats en un desenvolupament que es veu inevitable en els Estats i en ells, les grans ciutats, s'han compromès en una via de l'Estat actiu i sembla haver-se deixat enganxar en una xarxa densa de finalitats i d'objectius a assolir. Les esperances de l'home d'avui i els problemes inherents a la vida actual troben la solució en els mitjans de què

l'Estat disposa, a la llarga; acaba per impregnar-se a la vida de les democràcies constitucionals. La política i l'Administració miren d'obtenir el favor dels ciutadans subministrant —com més millor— prestacions a través de les activitats de la via pública, tot desenvolupant activitats públiques que tenen com a conseqüència la ingerència sempre més incisiva de l'Administració en la vida dels particulars. En la quasi totalitat de les situacions de la vida, l'Administració es presenta com a amiga i amb la màxima assistència al ciutadà. Confrontant amb els poders de l'Administració, el ciutadà se sent decebut i estranyat. Consta que aquesta última no és, en cap aspecte, ni tan humana ni tan sensible de com ell la imaginava.

Davant dels poders de l'Administració i els seus grans nombres de prescripcions, el ciutadà es troba indefens; en comptes del concepte i les regles simples s'enfronta a unes maneres de pensar científico-tècniques que tan sols els especialistes semblen entendre. El ciutadà pensava adreçar-se als treballadors —fets de carn i ossos— i només troba fredes estacions i llacunes, on el seu enteniment es perd; en molts casos, no arriba a entendre l'Administració, i llavors, per a ell, el funcionari és com un rei; la desconfiança s'apropia d'ell; l'Administració moderna utilitza un llenguatge que no comprèn i, en últim terme, alguns es pregunten si a l'Administració passen coses que no haurien d'existir. El ciutadà no troba un alt competent per ajudar-lo; s'allunya i es desinteressa de la vida pública per refugiar-se en el silenci.

En realitat, el futur de la llibertat dels ciutadans d'un Estat modern decideix el seu dret de participació en les activitats administratives, perquè la conjuntura exigeix sempre més eficàcia per part de l'Administració. Aquesta darrera s'esforça considerablement i esdevé sempre més impenetrable per a la comunitat dels mortals i es ressent del seu handicap i té sempre avantatges en les dificultats de manca de coneixement o ajuts per fer valer els seus drets.

Moltes gràcies per la vostra part; res més. Gràcies, Molt Honorable Síndic pel seu informe. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martín Toribio. Pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Colom.

El Sr. COLOM : Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors diputats, l'any que commemorem el 40è aniversari de la declaració universal dels drets de l'home, font d'inspiració de la figura del Síndic de Greuges i de l'*ombudsman* que en diferents estats europeus existeixen, el nostre Grup parlamentari valora positivament l'Informe i, per tant, la tasca realitzada pel Síndic de Greuges i pel seu equip de col·laboradors, malgrat, això sí, els pocs recursos que té atorgats, i malgrat, sobretot, la supeditació competencial en molts terrenys que la figura del Síndic de Greuges té, en relació amb la figura estatal del Defensor del Pueblo. L'Informe és un informe-radiografia de les inquietuds i dels problemes que afecten sovint dones i homes de Catalunya, que se senten indefensos davant les seves administracions. El nostre Grup parlamentari comparteix les inquietuds assenyalades en l'Informe i en vol remarcar unes quantes, les següents.

En primer lloc, l'excessiva burocratització dels poders públics en detriment d'un servei útil i proper al ciutadà. Un altre, sovint la manca d'informació dels drets que tenen els ciutadans per impugnar qualsevol resolució administrativa que els afecti,

o bé, la poca preocupació pels perills, per l'entorn i per la qualitat de vida que susciten determinades obres públiques i determinats serveis. O bé la manca d'interès de les administracions davant del paper mitjancer que ofereix el Síndic de Greuges.

Hi ha dos temes precisos que també preocupen en l'Informe la Sindicatura de Greuges i que compartim : la disbauxa de competències en la protecció dels menors i el poc control sobre mètodes d'actuació en determinats centres. O bé la despreocupació per afrontar urgentment les conseqüències socials que impliquen malalties incurables, com és el cas de la Síndrome d'Immunodeficiència Adquirida. Ens preocupa l'aparició d'alguns símptomes d'intolerància, àdhuc de racisme, fins i tot, en alguna administració local i, precisament per això, de nou la figura del Síndic de Greuges és —creiem— transcendental per avançar en la convivència en el nostre país.

Ens preocupa però, especialment, que els ciutadans que segur que necessiten més l'actuació decidida de la figura del Síndic de Greuges —i em refereixo als sectors més marginats de la nostra població— sovint ni tan sols coneixen l'existència mateixa d'aquesta institució. Entenem que cal potenciar i popularitzar més el Síndic de Greuges, cercant solucions imaginatives però útils, per aproximar-lo a les zones més depauperades del nostre país, aquelles zones que no s'ensenyen o que no s'hi pensa quan es prepara la Barcelona del 92; o aquelles zones on no arriben les dubtoses i segur electoralistes oficines de benestar social. Això vol dir més recursos per al Síndic de Greuges; això vol dir més capacitat d'autocrítica de les mateixes administracions; això vol dir, en definitiva, voluntat política.

Tornem a insistir-hi, i tant de bo aquest any que comença —que començarà— es compleixi : una reivindicació ja sentida en anteriors ocasions i per part de diferents grups parlamentaris —també del nostre— és i ens referim a la creació d'un adjunt o almenys d'un assessor d'àrea del Síndic de Greuges, defensor dels drets dels infants. La Llei del Pressupost de la Generalitat ha d'establir, en cas de crear-se, òbviament, la previsió pressupostària per al seu funcionament, i una altra proposta que ens sembla important de fer, també, és la creació d'un adjunt o —torno a dir-ho— d'un assessor d'àrea que s'ocupi, específicament, dels drets de les minories ètniques i/o nacionals que viuen a Catalunya; sectors socials privats de tots els drets, sense una institució on recórrer en defensa dels seus drets a la dignitat, al treball, a l'habitatge digne, a preservar els seus orígens culturals, a garantir, en definitiva, la seva plena integració en la societat catalana. El Síndic —entenem— fóra un bon interlocutor per a aquesta població absolutament desassistida i marginada pels poders públics.

En definitiva, coincidim finalment, doncs, amb l'Informe del Síndic de Greuges, i hi coincidim dient que encara resta molt camí per tenir els nivells de protecció que es defineixen en la Declaració Universal dels Drets Humans i que garanteix o és garantida per la convenció europea per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals. El Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya continuarà —ben segur— col·laborant i, si cal, estimulament positivament —com el mateix Síndic en l'Informe desitja— aquesta institució en l'exercici de la seva missió.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Colom. Pel Grup par-

lamentari Popular, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT : Senyor President, Honorable senyor Síndic —encara que en aquests moments no es troba aquí—, senyores i senyors diputats, em correspon fixar la posició del meu Grup parlamentari, del Grup d'Aliança Popular, en relació amb el quart informe que ens ha estat presentat, corresponent a 1987, per l'Honorable Síndic de Greuges. Aquest Informe és un document d'una extraordinària importància, que reflecteix els resultats molt precisos d'una radiografia del que és la societat catalana; de les relacions d'aquesta societat amb l'Administració i, fins i tot, de la mateixa Administració.

Per a nosaltres, el Grup parlamentari Popular, el balanç de l'actuació que es desprèn d'aquest Informe del Síndic de Greuges, pel que fa a l'últim exercici, és positiu i, com a tal, la nostra felicitació a la Sindicatura de Greuges per la seva dedicació tan personal com del seu equip de treball. El nostre Grup voldria distingir dues parts : els aspectes positius i els no tan positius.

Els aspectes positius que es desprenen d'aquest Informe són el fet que aquest any s'han incrementat les actuacions d'ofici —de 38 de l'any 86 ha passat a 48, aquest any 87—, l'anàlisi que s'ha dut a terme de la visió del ciutadà envers l'Administració; l'estudi de l'actuació de les administracions per matèries o grans blocs; la relació d'administracions afectades per les queixes dels ciutadans; les excel·lents relacions amb el Defensor del Pueblo, que han estat constants i fructíferes i dels fluids contactes amb autoritats polítiques, administratives i jurídiques; l'important pas d'haver signat el contracte de cessió i l'ús i la rehabilitació de la nova seu de l'antic Palau del Marquès d'Alfarràs, que, sens dubte, oferirà un bon servei al ciutadà i per dur a terme, amb millor eficàcia, la tasca de la Sindicatura; l'ampliació del sistema informàtic de la institució, que actualment té un gran nivell de prestació i ajudarà a poder col·laborar molt més i millor; la bona predisposició a donar a conèixer la institució a diversos col·lectius d'estudiants, tant d'EGB i BUP com universitaris, que amb la nova seu a ben segur s'incrementarà.

Els aspectes no tan positius són els que des d'un punt de vista global hem constatat a través d'aquest Informe, de què el nostre Grup parlamentari ja va fer esment l'any passat, i que no s'ha fet pràcticament res per corregir-los : la manca de publicitat dels treballs realitzats per la Sindicatura i de les resolucions d'expedient d'ofici, cosa que faria —si tingués publicitat— que la institució fos més coneguda pels ciutadans de Catalunya, que han de veure, sobretot, en el Síndic una figura que intenta preservar els drets i les llibertats fonamentals que com a ciutadans tenen reconeguts, tal com ho preveu la Llei 14/84 d'aquest Parlament.

Dir-li a l'Honorable senyor Síndic que, tot i que aquest any s'han incrementat el nombre de queixes en 1.382, que no són tampoc massa queixes, si tenim en compte els problemes que té la nostra societat; no és una xifra excessivament extraordinària. És cert que s'han incrementat en xifres absolutes els expedients d'ofici, però —com ja va dir el nostre Grup parlamentari l'any passat— continuem trobant baixa la xifra de quaranta-vuit expedients. Veiem en l'Informe que quasi el 50% de les queixes per àrees administratives són per a l'Administració local i de justícia, i que les queixes per departaments,

qui se'n porta la palma —dubtós o no— és Política Territorial i Obres Públiques. De les queixes rebudes, veiem dos col·lectius de ciutadans que destaquen més, que són les 234 queixes de jubilats, minusvàlids i parats, i les 115 queixes dels presos. Col·lectius que, per la seva situació més desfavorida en la societat, mereixen especial atenció per part del Síndic. Veiem en l'Informe que si no es posa remei ràpid al problema de la massificació —tal com molt bé he dit de les presons—, per més millores i inversions, no hi ha res a fer, i cada vegada més es deterioraran les condicions de vida dels reclusos, que també són ciutadans sotmesos a càstig, però membres de la societat. Especial atenció a les queixes dels minusvàlids, que, en molts casos, per excessiu rigor en l'aplicació de la política assistencial, es creen situacions injustes que l'Administració ha d'evitar. I també és preocupant la relació de les administracions locals o, fins i tot, de departaments concrets de la Generalitat amb el Síndic, perquè, si bé la creació i l'organització de la Sindicatura de Greuges va tenir lloc per Llei del Parlament el març del 84, malgrat això, encara hi ha administracions que, pel que es veu, no es consideren que tenen l'obligació de donar suport al Síndic, i és un deure del mateix rang que els previstos en altres normes i preceptes de l'ordenament jurídic. És preocupant la forma d'actuació de les nostres administracions, bastant allunyada dels principis establerts en l'article 103.1 de la Constitució. D'altra, són la manca de coordinació en la planificació d'objectius i de programes, instrument bàsic i imprescindible per al progrés i la millora de l'Administració; segons es desprèn de l'Informe del Síndic, és deficitària entre administracions regides per orientacions polítiques diferents i, fins i tot, entre òrgans d'una mateixa Administració, com molt bé descriu en els seus cinc exemples de descoordinació. El primer : cinc anys després de la Resolució 56/I, continua pendent el pla d'actuació del barri de la Mina; segon exemple : la vigilància i la inspecció respecte al compliment del Decret 100/84, de la suspensió de barreres arquitectòniques; exemple tercer : la política de subvencions a entitats privades d'assistència social; quart : les actuacions en matèria de menors, que continuen mancades d'una planificació, i cinquè : els problemes que derivaran de la futura Llei de Planta i Demarcació de l'Administració de Justícia.

Per acabar, jo diria que el nostre Grup parlamentari sempre estarà al costat de la Institució del Síndic de Greuges, i sempre estarà a favor de qualsevol tipus d'iniciativa que vagi en la línia que el Síndic de Greuges sigui una institució respectada i coneguda per part de tots els ciutadans. Però nosaltres demanàrem a la Institució del Síndic que incrementi el nombre d'actuacions d'ofici, i que tan aviat com li sigui possible creï un gabinet de premsa per donar-se a conèixer més i millor; que el Síndic actuï amb més fermesa amb les administracions públiques, davant l'obligació de donar-li suport —seria bo i convenient que l'Administració de la Generalitat, a través de la Conselleria de Governació, actués prop dels municipis per facilitar la comunicació entre les corporacions locals i la Institució del Síndic de Greuges. Nosaltres li demanàrem, al senyor Síndic, que fos molt ferm a l'hora d'exigir una adequada informació per part de l'Administració de la Generalitat i que, en cas contrari, ho posés en coneixement d'aquest Parlament, perquè ell és el comissionat, a aquests efectes, per tal d'aconseguir que el Parlament de Catalunya, a través dels seus grups

parlamentaris, pugui exigir les responsabilitats polítiques que corresponguin a la Generalitat de Catalunya i, especialment, al Consell Executiu.

Res més. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART : Senyor President, senyores i senyors diputats, en primer lloc he de manifestar la meua satisfacció pel fet d'adreçar-me per primera vegada a aquesta Cambra, expressant el desig —espero que compartit per més senyores i senyors diputats— que en un temps no molt llunyà puguem comparèixer en un parlament plenament sobirà, amb participació de representants de tots els Països Catalans.

Dit això, em correspon de fixar la posició del meu Grup, Iniciativa per Catalunya, un cop escoltat l'Informe del Síndic de Greuges. L'Honorable senyor Frederic Rahola ens ha dit que aquest Informe no és un informe-descripció, com els anteriors, sinó un informe-debat; per tant, ens convida a reflexionar sobre la Institució i el comportament dels ciutadans i de l'Administració en relació amb aquella, i també sobre la situació d'oblit i, fins i tot, de rebuig, per part de la societat, envers alguns col·lectius. Cal fer una constatació —segurament sobrada—, i és que la Sindicatura de Greuges no té un poder coercitiu, i per això necessita la seva autoritat moral per tal de persuadir l'Administració, cosa que comporta el coneixement, per part de l'administrat, i el reconeixement, per part de l'Administració. La figura del Síndic ha d'ésser estimada pels ciutadans i respectada —i diria que temuda— pel poder, per tal que pugui complir la seva missió de defensar els drets humans i les llibertats públiques. Ha estat una constant del titular de la Institució —i també dels grups parlamentaris— l'interès per fer conèixer a la societat civil la mateixa Institució, però, tot i que s'ha produït un avenç en aquest aspecte, creiem que encara hi ha molt per fer, i no ho diem pel fet que no s'hagi incrementat el nombre de denúncies presentades, les quals tant de bo no existissin —la qual cosa voldria dir que els drets fonamentals i les llibertats públiques serien definitivament respectades—, sinó perquè una lectura acurada de l'Informe ens fa veure que hi ha molts col·lectius amb greus problemes que encara no han sol·licitat la seva intervenció.

No és suficient, però, el coneixement de l'existència de la Institució ni de la possibilitat d'acudir-hi, sinó que cal també conèixer la seva utilitat, o, el que és el mateix, que el ciutadà tingui la certesa moral que les queixes presentades al Síndic tindran una resposta objectiva, justa i ràpida per part de l'Administració. No és fàcil que els nostres mitjans de comunicació —i, en especial, la televisió catalana, que no fa ni un sol programa monogràfic sobre el Parlament— informin suficientment sobre aquesta Institució; per tant, seria de desitjar que d'ara endavant, si més no, altres mitjans públics se'n fessin ressò. D'altra banda, hem dit que cal un reconeixement per part de l'Administració de la importància de la figura del Síndic de Greuges en un Estat de dret, reconeixement que obliga a donar-li suport —i parlem d'una obligació, no d'una mera cortesia—, de manera que també els seus suggeriments i recomanacions siguin atesos com si d'un mandat d'obligat compliment es tractés, malgrat que, com ja hem dit, la Institució no

gaudeix d'una força coercitiva.

Ens trobem davant del quart informe que es presenta a aquest Parlament, i, per tant, s'ha de fer un balanç extensiu a tot aquest període. Val a dir, per començar, que la Institució ha seguit una línia d'independència i d'objectivitat encomiables, però també ens hem de preguntar quina ha estat la seva eficàcia, correctora de les irregularitats denunciades en cada cas. En aquest sentit, senyores i senyors diputats, m'hauran de permetre de fer algunes breus reflexions.

Primerament, hauré de remarcar la millora de coneixement per part dels qui es dirigeixen al Síndic, tota vegada que el nombre d'inadmissions de queixes presentades ha estat l'any 1987 de 299 sobre un total de 1.382 queixes rebudes, la qual cosa és ja una dada prou significativa. Resulta preocupant, però, que de les 310 queixes en què el Síndic ha constatat un funcionament irregular de l'Administració, en 13 d'elles no s'ha obtingut la modificació o revisió de la decisió o acte administratiu, i tot i que el percentatge pugui semblar insignificant respecte al nombre de queixes, si es té en compte que prèviament el Síndic ha fet un estudi aprofundit de totes i cadascuna de les queixes, amb l'objectivitat que hem destacat, creiem que el percentatge de les que no han estat ateses és preocupant. Ara bé, si com acabem de dir ens preocupa aquesta falta de sensibilitat per part d'algunes administracions, més preocupant és encara el fet que les recomanacions i els suggeriments que ja es feien en el primer Informe i s'han continuat fent fins al que ens ocupa no han servit per acabar amb anomalies reiteradament denunciades. Així, per exemple, en el primer Informe i en els successius, el Síndic denunciava la situació de la presó Model de Barcelona, qualificant-la com a crítica, a causa de la seva massificació, i fent constar que el tema de la Roca existia des de feia cinc anys. Doncs bé, avui aquesta situació no s'ha palliat, sinó que es pot dir que ha esdevingut més crítica, afegint-s'hi problemes sanitaris greus i, encara que s'hi hagin fet inversions i millores, aquestes estan condemnades al fracàs si no es resol el problema de la massificació, com es diu en el mateix Informe. Les denúncies s'han incrementat considerablement, i malgrat que el Consell Executiu pot parlar de dificultats de tot ordre, aquestes dificultats no fan que no es pugui dir que els drets humans no són infringits, i això, en un Estat de dret, és molt greu. Quin cas n'ha fet, l'Executiu, dels informes del Síndic de Greuges? Entenem que l'ex-diputat d'aquest Parlament senyor Maties Vives tenia raó quan, en alguna de les seves intervencions en les anteriors compareixences del Síndic de Greuges, deia que l'Executiu acollia aquest informe com si es tractés d'un pur tràmit.

Uns altres temes que han anat apareixent en tots els informes són la inactivitat de l'Administració davant els drets adquirits dels ciutadans, l'abús del silenci administratiu, la negació d'informació —respecte de la qual val a dir que, tractant-se de drets, aquesta manca d'informació equival a la impossibilitat del seu exercici—, la inexecució de les sentències judicials per part de l'Administració que vulneren greument els interessos dels ciutadans, el fet que normalment no s'indemnitzi pels danys i perjudicis que l'administrador causa a l'administrat si no és mitjançant una sentència judicial... Les recomanacions que sobre aquests i altres temes ha fet la Sindicatura de Greuges no han estat ateses. Ens temem, doncs, que aquesta figura —i perdonin, senyores i senyors diputats, la

redundància— sigui figurativa quan denuncia casos relacionats amb alguns drets que es vulneren per part d'algunes administracions.

I no voldria acabar aquesta breu mostra sense referir-me al tema de l'Administració de Justícia, que també apareix a tots els informes. Ja sabem que no tenim competències, però tenim una Conselleria de Justícia, i si és de Justícia i no només de presons i tutelar de menors pot prendre mesures indirectes per tal de mitigar la lentitud i altres provades deficiències d'aquella Administració.

També apareix en l'Informe, de vegades, la denúncia de la manca de planificació, coordinació, simplificació, descentralització i desconcentració en qüestions tan fonamentals com poden ser el tractament de menors i les bosses de pobresa, entre d'altres. Aquest és un advertiment que per l'actual embolic d'administracions superposades cal que tots tinguem en compte : la manca de planificació, la centralització, la complexitat, la concentració i la descoordinació fan que molts drets siguin conculcats per aquesta absurda burocratització.

Un altre apartat a remarcar és el referent a qüestions de caràcter econòmic, com és el cas de la diferència —ja s'ha dit des d'aquesta tribuna— que hi ha entre la celeritat i diligència de l'Administració quan es tracta de fer els seus cobraments a l'administrat i la morositat en què incorre quan és ella la qui ha de pagar. De vegades, el dret a obtenir un pagament en el seu moment es pot veure infringit per falta de pressupost, i no repetiré ja el que s'ha dit sobre el cas de la indemnització de les 600.000 pessetes, però sí un altre paràgraf que apareix en l'Informe. El Síndic diu : «Insistir una vegada més en la difícil conjunció entre les contínues referències a la insuficiència econòmica per atendre les necessitats dels ciutadans i les enormes despeses que s'endevinen en qüestions com la propaganda, la publicitat i d'altres actes de lluïment institucional.»

Han dit la majoria dels grups d'aquesta Cambra, a totes les intervencions de la presentació de l'Informe del Síndic de Greuges, quina és la importància d'incrementar l'actuació d'ofici. Ens consta la falta de pressupost i de personal; sabem de l'esforç dels col·laboradors de la Sindicatura per poder estar al dia de les queixes rebudes, però hem de dir que les actuacions d'ofici —amb tot el respecte per l'Honorable senyor Frederic Rahola— ens semblen escasses i trobem a faltar actuació d'ofici respecte als problemes, per exemple, dels drogaaddictes, disminuïts psíquics, les residències dels vells —negoci especulatiu per la manca de places—, la normalització del català a l'Administració de Justícia, etcètera. Creiem que el que donarà credibilitat i un major coneixement de la Institució pels ciutadans seran precisament les actuacions d'ofici i la resposta de l'Administració davant d'aquestes.

Acabem de celebrar el Quaranta Aniversari de la Declaració dels Drets Humans. Tots sabem que alguns d'aquests drets encara són vulnerats al nostre Principat, i per això entenem que la funció fonamental de la Institució del Síndic de Greuges és intentar que cap d'ells ho sigui : en aquesta tasca podeu comptar amb la total col·laboració del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Nualart. Pel Grup parlamentari Socialista, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, en primer lloc cal dir que de la lectura de l'Informe emès pel Síndic de Greuges al Parlament, així com de la seva intervenció, tant en la Comissió com avui, que hem tingut l'oportunitat d'escoltar les seves paraules en aquest plenari, el Grup Socialista n'ha tret tot un seguit de conclusions, perquè nosaltres estem convençuts que, davant de l'Informe anual, d'aquest Informe que en aquests moments discutim —encara que amb considerable retard, el de l'any 1987—, ens permet fer una radiografia de la nostra societat catalana, una radiografia que evidentment no és total, però que ens serveix per conèixer la societat, les relacions dels ciutadans amb l'Administració i també la mateixa Administració autonòmica.

Nosaltres volem destacar fonamentalment, d'aquest Informe, quatre apartats : un primer que faria referència al que considerem que és el funcionament de l'Administració autonòmica, perquè la primera funció del Síndic és precisament supervisar l'Administració pública catalana. I, d'aquest Informe, en treiem una sèrie de conclusions. En primer lloc, que les queixes que tenen els ciutadans de l'Administració catalana neixen, generalment, de la seva inactivitat i de la situació d'indefensió en què es troben davant d'aquesta : manca de resposta, l'abús del silenci administratiu, el tràmit formal d'exposició al públic que es converteix en una tònica general de l'Administració, i també els abusos de l'Administració quant als mateixos recursos. Hi ha un moment en l'Informe en què es parla fins i tot de «burla del principi de legalitat» —una expressió prou greu, per tenir-la en compte— i també de l'incompliment de la mateixa normativa, tant per part de la Generalitat com de les altres administracions.

Per tant, la primera conclusió que hem de treure és que ens trobem tot sovint, encara, davant d'una Administració que no és prou moderna, que té encara massa vicis del passat, centralista, en molts aspectes; en altres, amb un excés de burocràcia, i que, per tant, no dona resposta a les inquietuds dels ciutadans. I això ho veiem en un aspecte molt concret quan en l'Informe es diu que manca coordinació entre els departaments de la Generalitat —en concret, en l'Informe es parla de menors—, en política de subvencions, en medi ambient, en aspectes que perjudiquen greument els ciutadans.

Finalment, en l'aspecte que fa referència a l'Administració també se'ns diu a l'Informe que no s'apliquen els principis generals que ha de tenir qualsevol administració, és a dir, els principis de coordinació, de desconcentració i descentralització entre les diferents administracions catalanes.

El segon aspecte en què voldríem entrar, des del punt de vista del Grup Socialista, seria el que fa referència a l'ordenació del territori, ja que en aquest Informe ens diu que manca planificació del territori i, sobretot, en aquests aspectes importants que normalment són motiu de polèmica. És a dir, hi ha una manca de definició en l'emplaçament d'abocadors de residus, de tots aquests aspectes que comporten problemes. Ja en l'Informe hi ha una proposta que, des del punt de vista del nostre Grup, considerem interessant, és la que fa referència a compensacions a certes zones del país a les quals s'imposa càrregues col·lectives quan es parla de presons, d'autopistes, d'abocadors; és a dir, de tots aquests aspectes que incideixen en una zona determinada del nostre territori, i que, indubtablement, representen un esforç de cara a la collectivitat.

També en aquest aspecte d'ordenació del territori se'ns parla de la manca d'habitatges, és a dir, problemes quant a propietaris de pisos antics, de llogaters, d'habitatges de protecció oficial, i nosaltres voldríem incidir que aquí notem en l'Informe una manca d'actuacions d'ofici en barris concrets, on la problemàtica dels habitatges de protecció oficial i, sobretot, dels habitatges del promoció pública són molt importants; és a dir, arreu de Catalunya hi ha molts d'aquests barris que tenen greus problemes i que no hi hem trobat reflectida, en tot l'Informe, cap referència implícita a ells. També hi ha un aspecte quant a ordenació del territori que fa referència a urbanisme i ordenació del litoral; en l'Informe hi ha una constatació important en què es diu que la Generalitat condiciona l'autonomia municipal en revisar el planejament urbanístic. Nosaltres pensem que aquest també ha de ser un motiu de reflexió al voltant del que significa l'urbanisme a Catalunya. Nosaltres, en aquest aspecte, també notem una manca, i és que no hi ha referències al desordre que en aquests moments viu el nostre litoral, hi ha molts casos de desgavell urbanístic que, periòdicament, apareixen als mitjans de comunicació i que, de cap manera, es troben reflectits aquí.

El tercer aspecte de l'Informe en què el nostre Grup voldria incidir fa referència als drets socials, als drets col·lectius dels ciutadans de Catalunya; hi ha una preocupació generalitzada dels ciutadans pel dret a la salut que, com es diu a l'Informe, en general no es correspon amb la resposta que dona l'Administració als problemes dels ciutadans al voltant de la salut i que hi ha molt de retard, quant a l'Administració, a donar resposta també satisfactòria als drets dels consumidors. Però, de tota manera, nosaltres volíem incidir en un aspecte que fa referència als col·lectius marginals: nosaltres trobem a faltar en aquest Informe un estudi més detallat; creiem que en aquest camp el Síndic hauria d'actuar molt més d'ofici, perquè precisament són col·lectius que, per les seves pròpies característiques, no es poden adreçar a aquest, ja que normalment fins i tot desconeixen la figura del Síndic i de la Sindicatura, i perquè darreament a Catalunya hi ha hagut greus problemes al voltant de discriminacions per raons de raça, de sexe, etcètera, que nosaltres no hem trobat en aquest Informe.

I, finalment, el quart apartat faria referència a dos aspectes: un, referència a tema de menors; i l'altre, a presons. En l'Informe ens sembla que hi ha un important toc d'atenció quan es diu que «les administracions que tenen competències en aquests aspectes de menors, entre elles hi ha greus problemes en matèria de coordinació» i, per tant, nosaltres pensem que aquest és un tema que cal corregir, i també nosaltres voldríem fer una proposta concreta, perquè creiem que el tema dels menors i de la infància és un motiu de preocupació, cada vegada més a la nostra societat catalana, i, per tant, la proposta aniria a crear una figura molt concreta dintre de la Sindicatura, un adjunt per a la defensa dels menors —és una proposta que nosaltres també tenim contemplada quan farem les esmenes als Pressupostos de la Generalitat.

Respecte a institucions penitenciàries continua essent, sens dubte, el sector social més important quant a queixes davant del Síndic. Hi ha dues característiques essencials, que jo em sembla que es repeteixen ja en tots els informes: el problema de la massificació de les presons catalanes, i, sobretot, l'aspecte que encara ens preocupa més que aquest que és la lentitud en

la construcció de nous centres penitenciaris.

Finalment, dues qüestions relacionades amb aquests quatre aspectes: una, faria referència a les administracions que no responen al Síndic; nosaltres creiem que, des d'aquest punt de vista, hi hauria d'haver més fermesa per part del Síndic, hi hauria d'haver publicitat quant als departaments de la Generalitat que no contesten els informes o els suggeriments que es fan des del Síndic, i també els ajuntaments de Catalunya, que tampoc contesten aquests informes o aquests suggeriments.

I, finalment, creiem que hi ha un toc d'atenció en aspectes importants que s'han repetit, jo diria, en la major part de les intervencions dels grups parlamentaris d'aquesta Cambra, i és la que fa referència a les enormes despeses de propaganda, publicitat i actes diversos de lliurament institucional, que és una característica comuna de l'Administració de la Generalitat i d'alguns ajuntaments, segons es diu a l'Informe, que contrasta precisament perquè en algunes d'aquestes administracions, d'aquests departaments de la Generalitat, freqüentment s'invoquen, contínuament, insuficiències econòmiques i pressupostàries per donar resposta a problemes dels ciutadans. De tota manera, notem que aquest aspecte és important que s'hagi citat en aquest Informe; el que hauríem volgut és que també hi hagués hagut un... se'ns hagués fet notar si hi hagués hagut algun tipus de suggeriment per part del Síndic a les diferents administracions, a l'Administració de la Generalitat i aquests ajuntaments que s'esmenten, perquè podríem conèixer si hi ha hagut iniciativa des de la mateixa Sindicatura.

Finalment, voldríem fer tot un seguit de reflexions al voltant del que ha estat el funcionament del Síndic de Greuges. Nosaltres volem destacar que de les queixes rebudes per part del Síndic, l'apartat que ha pujat més és el de justícia, és a dir, prop del 25% de queixes que es fan a Catalunya adreçades al Síndic fan referència a justícia, i en canvi hem notat un descens de l'apartat que fa referència a sanitat i treball, cosa que, des del punt de vista del Grup Socialista, resulta bastant incomprensible, perquè precisament són apartats on els problemes dels ciutadans són destacables —a la part de sanitat no cal dir quins problemes hi ha, i a la part de treball—, i notem que, per exemple, en l'apartat de treball solament hi ha hagut tres queixes adreçades al Síndic i, per tant, fa que el total d'aquest apartat de sanitat i treball, que havia estat fins i tot prop del 25% en altres anys, ha quedat reduït a prop del 13%. També volem notar que hi ha departaments de la Generalitat que encara tenen un nivell de queixes incomprensiblement baix; que Comerç i Turisme o Indústria i Energia tinguin set i vuit queixes, des del punt de vista del nostre Grup, resulta bastant incomprensible.

Finalment, voldríem fer unes consideracions finals, i és que, en primer lloc, hi ha poques actuacions d'ofici per part del Síndic de Greuges; nosaltres creiem que hi ha aspectes sanitaris, de minories ètniques, medi ambient, discriminacions per raons de raça, etcètera, que haurien de motivar una intervenció més directa, perquè hi ha un moment de l'Informe en què es parla que el Síndic ha de ser... s'ha de moure no solament per raons estrictament de les seves competències o de legalitat, sinó també per raons estrictament humanitàries. Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres creiem que s'ha d'aprofundir més en la situació en què es troben certs col·lectius marginals, certes minories ètniques a Catalunya, des del punt de vista dels seus drets fonamentals per tal d'endegar iniciatives adreçades a

l'Administració pública catalana.

També voldríem fer esment d'una qüestió que el nostre Grup va plantejar a la Comissió, i és que en certs mitjans de comunicació havien sortit declaracions del Síndic en què es deia que no s'havien detectat corrupcions a l'Administració pública, però sí corrupteles. Nosaltres hem vist que d'aquest tema ni una sola paraula a l'Informe ni en les compareixences a Comissió ni davant d'aquest plenari; pensem que és un aspecte important, des del punt de vista de funcionament de l'Administració, funcionament fonamentalment ètic, i nosaltres hauríem volgut que aquest aspecte hagués sortit.

Finalment, voldríem dir també que estem d'acord que segurament pel paper que ha de fer el Síndic, per la seva figura cabdal des del punt de vista de funcionament de les institucions democràtiques de Catalunya, calen més mitjans materials i humans per a la seva institució.

Nosaltres voldríem acabar aquesta intervenció, en nom del Grup Socialista, en primer lloc fent un reconeixement, evidentment, de la figura i del paper en defensa dels drets fonamentals de les llibertats públiques de Catalunya, així com també en la seva tasca de supervisar l'actuació de l'Administració catalana; des del punt de vista del Grup Socialista cal dir que el Síndic tindrà sempre el suport —suport algunes vegades crític, però des de qualsevol punt de vista un suport—, perquè estem convençuts que el funcionament d'una democràcia té diferents institucions: és indubtable que el paper del Parlament, el paper del Consell Executiu, són cabdals, però també la figura del Síndic de Greuges.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló.

Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, molt breument, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, adreçaré unes paraules de valoració de l'Informe del Síndic de Greuges corresponent a l'any 87. Encara que pròpiament estem acabant el 88, ja s'ha esmentat abans que imponderables electorals i de calendari han fet impossible aquest debat.

Nosaltres creiem que la gestió de l'Honorable Síndic de Greuges i el seu equip, que omple de contingut l'Informe que se'ns ha presentat, és prou important i significativa envers la consolidació en el temps d'aquesta institució, que cada dia es va integrant en el teixit de la nostra societat, a la qual, per servir-la, la Sindicatura es modernitza, s'organitza tot desenvolupant un considerable esforç de gestió.

Les 1.382 queixes rebudes en aquest període, enfront de les 1.211 de l'any 86, són un reflex d'aquesta integració i també de la confiança que cerca la mateixa institució dels seus ciutadans. Per això també nosaltres agraïm la nova metodologia emprada en l'elaboració d'aquest darrer informe que el fa especialment entenedor, perquè independentment de les xifres i percentatges que s'hi contenen en relació amb les administracions afectades per les queixes, els departaments desglossats i les estadís-

tiques que s'hi reflecteixen —que vostès tenen i han pogut estudiar—, és indubtable que aquest nou enfocament facilita la compenetració del Síndic de Greuges, tant amb les institucions com amb els mateixos ciutadans. La perspectiva de quatre anys d'existència de la Sindicatura de Greuges ens sembla que permet avançar en aquest camí d'adequar-se a les exigències de la societat actual organitzant el servei amb voluntat d'eficàcia.

Nosaltres pensem que els casos resolts són un reflex d'aquesta recerca d'eficàcia, així com també ho són les actuacions d'ofici que es porten a terme i que, indubtablement, també pensem que s'haurien d'incrementar.

Ningú discutirà a aquestes alçades —i l'Honorable senyor Síndic hi té una especial sensibilitat— la importància que tenen els drets dels ciutadans, la gravetat de la seva vulneració, la necessitat de la seva protecció i la lògica de la seva defensa. D'aquí, doncs, la importància d'aquesta nostra institució i del seu Informe i resum de la seva gestió anual.

Sobre les dades concretes —com han pogut vostès constatar—, l'Administració autonòmica i l'Administració local són les que aglutinen major nombre de queixes, lògicament també perquè són les que tenen més contacte i més directe amb els ciutadans del nostre país. En relació amb els departaments —com també s'ha dit fa un moment— en destaca la reducció de queixes en Sanitat i Treball, d'un 14,03 sobre el 23,94 de l'any anterior; la baixa també a Presidència i Governació i els augments a Política Territorial, Indústria i Justícia. Les xifres, però, són les que són, i més important que les xifres ha de ser que de la seva anàlisi es puguin rectificar defectes de procediment i es corregeixin situacions administratives complicades i barroques que s'han de resoldre amb la modernització de la nostra Administració.

Finalment, jo voldria destacar la reflexió que a la Comissió va fer l'Honorable Síndic de Greuges en relació amb el desequilibri existent entre Occident i l'anomenat Tercer Món amb motiu de la celebració del Quarantè Aniversari de la Declaració dels Drets Humans. Crec que la nostra condició humana i la solidaritat que devem a les persones que pateixen gravíssimes mancances, ens ha de fer reflexionar sobre el camí necessari que s'ha d'emprendre per tal de sentir-nos orgullosos de la nostra tasca.

Hem tractat avui de l'Informe del Síndic de Greuges, i per extensió no podem pas oblidar la profunditat del greuge que significa l'existència en el món de l'escandalosa misèria que pateixen molts homes, dones i nens, els drets més elementals dels quals exigeixen una especial atenció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Orriols. Faig saber a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats que el proper Ple començarà a les quatre de la tarda d'avui mateix.

S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i un minut.)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 18

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda i tretze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, d'Indústria i Energia, de Comerç, Consum i Turisme, i de Benestar Social.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per a l'Exercici del 1989 i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

2. *Interpелlacions tramitades pel procediment d'urgència.*

3. *Interpелlació al Consell Executiu sobre els criteris en matèria d'esport de cara als Jocs Olímpics de Barcelona.*

4. *Moció subsegüent a la interpелlació al Consell Executiu, tramitada pel procediment d'urgència, sobre la Política d'Endegament, Condicionament i Conservació de Lleres Públiques.*

5. *Moció subsegüent a la interpелlació al Consell Executiu, tramitada pel procediment d'urgència, sobre la Xarxa Hidrològica de Catalunya.*

6. *Moció subsegüent a la interpелlació al Consell Executiu, tramitada pel procediment d'urgència, sobre la Problemàtica de les Riuades a Catalunya.*

7. *Moció subsegüent a la interpелlació al Consell Executiu sobre el Compliment de la Resolució 137/II del Parlament de Catalunya, sobre els Maltractaments Infligits als Menors.*

8. *Moció subsegüent a la interpелlació al Consell Executiu sobre el compliment de la Resolució 137/II del Parlament de Catalunya, sobre els Maltractaments Infligits als Menors.*

9. *Moció subsegüent a les interpелlacions al Consell Executiu sobre la Política de Promoció Turística de Catalunya (Reg. 1625) i sobre la Política General d'Ordenació, Regulació i Control de l'Oferta Turística de Catalunya.*

10. *Moció subsegüent a la interpелlació al Consell Executiu sobre la Política de Recerca de la Generalitat en l'Àmbit de la Seva Competència.*

11. *Moció subsegüent a la interpелlació al Consell Executiu sobre la Droga.*

12. *Moció subsegüent a la interpелlació al Consell Executiu sobre el Manteniment i la Millora de la Indústria Tèxtil Catalana.*

Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

D'acord amb l'article 133.5 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple, i també el nom dels qui les han formulades. Aquesta llista ha estat distribuïda a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per a la qual cosa prego que se m'eximeixi de la seva lectura. Al mateix temps s'anuncia que les preguntes se substanciaran a les 16 hores del dia 29, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament.

Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per a l'Exercici del 1989 i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple

El primer punt de l'ordre del dia és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per a l'Exercici de 1989 i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

Es fa avinent que cal corregir diversos errors materials que s'han produït en la publicació d'aquest Dictamen en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i que són els següents : les esmenes números 298, 308 i 353, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya —la numeració que he donat és la del Dictamen, o sigui la que figura a l'esquerra— no hi han de constar. Després, a la pàgina 1920, «Estat de despeses de les entitats autònomes administratives i Junta de Sanejament» no ha de constar el text que diu 09.2.0.01, «préstecs rebuts de qualsevol tipus en pessetes no documentals en títols valors 1.093 milions» : això no ha de constar.

La Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Hi ha algun diputat encarregat per presentar el Dictamen...? Doncs, no havent-hi cap diputat designat, passarem al debat del Projecte de Llei. Abans, haig de comunicar que el Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya ha retirat les esmenes números 88, 89, 124, 141, 142 i 258, també de la numeració del Dictamen.

Tenint en compte que el contingut de l'article primer pot ser modificat per les esmenes, caldrà deixar la seva discussió per al final. Per consegüent, començarem per les esmenes al número 2, a l'article segon; la primera esmena, que és la número 5, és una esmena de supressió, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Deu minuts, eh?

El Sr. SAURA : Agruparem les esmenes 5, 6, 9, 10 i 12; totes elles fan referència a l'article segon, que entén de les modificacions pressupostàries.

El nostre Grup creu que estem davant d'un dels articles més importants d'aquest text articulat, perquè, en definitiva, depèn d'aquest article que el pressupost, finalment, la liquidació del pressupost pot desvirtuar la primera proposta de pressupost. Creiem que, evidentment, les modificacions pressupostàries són imprescindibles per al funcionament del Govern, però creiem que les modificacions pressupostàries han de ser limitades, justificades, i, en alguns casos, han de ser informades favorablement pel Parlament. Al contrari, modificacions pressupostàries no justificades, modificacions pressupostàries il·limitades o sense control parlamentari, desvirtuarien el mateix debat que aquí avui estem fent, i, fins i tot, podrien arribar a atemptar contra la sobirania d'aquesta Cambra. L'article 2, que la majoria del Govern ens proposa, s'orienta cap a aquesta segona hipòtesi : el Consell Executiu pot fer modificacions que aquest Parlament no pot fer : ho pot fer sense cap control

parlamentari. Aquesta constant pràctica es pot veure reflectida en moltes de les liquidacions del Pressupost on els crèdits liquidats tenen moltes diferències respecte als crèdits pressupostats. Les nostres esmenes tenen dues orientacions : primera, limitar el nombre de modificacions pressupostàries i, en segon lloc, exercir un control parlamentari.

Repasant el *Diari de Sessions* d'altres debats parlamentaris en el tema del pressupost, de vegades s'ha dit que això funciona a tots els pressupostos de les altres administracions. Això no és així : hi ha molts altres pressupostos d'altres comunitats autònomes que recullen algunes de les esmenes que nosaltres avui proposem aquí.

Quines són les esmenes que proposem? Primera, esmena número 5 : proposem la supressió de tot l'apartat 3.a); aquest és un apartat que permet que el Consell Executiu traspassi crèdits d'uns departaments a altres departaments i d'uns departaments a les entitats autònomes. L'esmena número 6 és la supressió de tot l'apartat 4, que diu que, si bé el Parlament de Catalunya no pot decidir reducció de capítol 1 d'un departament i, a canvi, incrementar les dotacions de personal d'altres departaments; això, que els grups parlamentaris no ho poden presentar ni fer en aquest Parlament, ho pot fer, segons l'apartat 4 d'aquest article, el Conseller d'Economia i Finances; fins i tot podríem dir que aquest article està en contradicció amb l'article 42 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, que diu que «el Conseller d'Economia i Finances podrà acordar transferències de crèdit amb la limitació, entre d'altres, de no afectar més d'un programa». L'esmena número 9 és la supressió d'un paràgraf de l'apartat 5, que diu que «les modificacions pressupostàries, pel que fa referència a la valoració dels llocs de treball, no poden significar, en cap cas, increment de la despesa pública». Nosaltres entenem que l'aplicació de la valoració dels llocs de treball pot generar, en determinats moments, suplement de crèdit o un crèdit extraordinari, i que acceptar la redacció d'aquest paràgraf tal com se'n presenta, en definitiva, és dir a les centrals sindicals i als treballadors que, passi el que passi amb la valoració de llocs de treball, no es podrà aplicar aquesta valoració de treballs.

Per tant, dono per defensades les esmenes 5, 6 i 9. I les esmenes 10 i 12, en definitiva, són afegir, a l'apartat 6 de l'article 2, que diu textualment : «Els titulars dels departaments i els presidents dels organismes autònoms poden autoritzar transferències, amb les limitacions establertes a l'article 42 de la Llei de Finances Públiques, entre els crèdits consignats en un mateix article del capítol 2 del Pressupost» —aquí hi ha una esmena d'addició que diu : «tret dels destinats a atencions protocol·làries i representatives»—, i continua : «despeses de béns corrents i de serveis del capítol 4, transferències corrents» —i hi ha una altra esmena d'addició, que diu : «tret dels destinats a subvencions nominatives». Es tracta, en definitiva, de fer que els crèdits destinats a atencions protocol·làries i representatives i els crèdits destinats a subvencions nominatives no puguin alterar-se ostensiblement.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, senyores i senyors diputats, passo a fer el torn en contra en relació amb quatre de les cinc esmenes que ha defensat l'Illustre Diputat senyor Saura,

ja que, a una d'elles, no li farem el torn en contra perquè la creiem encertada i anunciem que el nostre Grup la votarà a favor.

Comencem per l'esmena número 5. L'esmena número 5, com bé deia el senyor Saura, és la primera d'una sèrie que ens ha exposat ell, que, en definitiva, el que fan és agilitar les possibilitats de petites modificacions en les partides de l'estat de despeses. La mecànica establerta —i no ja d'ara, sinó de fa molts anys— és que el Conseller o el titular d'un organisme autònom pot fer modificacions dintre d'un mateix article, el Conseller d'Economia i Finances pot fer modificacions dintre d'un departament o dintre d'un organisme autònom i el Consell Executiu pot fer transferències, pot fer modificacions pressupostàries entre un i altres departaments o entre el departament i els organismes autònoms. Això, a nosaltres, ens sembla correcte, és un sistema que ha funcionat perfectament, que agilita i facilita la tasca d'execució del pressupost i, per això, ens oposarem a aquest conjunt d'esmenes, tant pel que fa a la 5, que el que pretén és que el Consell Executiu no tingui cap facultat, com a l'esmena número 6, que pretén que el Conseller d'Economia i Finances tampoc tingui cap facultat.

En canvi, a l'esmena número 9, la motivació del Grup d'Iniciativa per Catalunya és diferent, perquè aquí no s'oposen que hi hagi modificacions, sinó —com apuntava el senyor Saura— s'oposa que les modificacions no puguin significar en cap cas un increment de despesa pública; és clar, la cosa en qüestió a nosaltres ens sembla molt adequada, molt adient, que, via fixació d'uns valors de llocs de treball, no sigui possible incrementar la despesa pública. Entenem que el Pressupost és una totalitat i, per aquest camí reglamentari d'aplicació d'uns preceptes concrets, entenem que no hi ha d'haver la possibilitat d'un increment de la despesa pública, increment que, per altra banda, no estaria establert com se'n faria el finançament. Per tant, també ens oposarem a aquesta esmena número 9.

A les esmenes números 10 i 12, el que es fa és precisar els titulars dels departaments que poden autoritzar transferències en alguns conceptes. I concretament en l'esmena número 10, quan fa referència al capítol segon, se'n diu : «tret dels destinats a atencions protocol·làries i representatives»; però aleshores, senyores i senyors diputats —com els he explicat abans—, en aquest cas, que és l'apartat sisè, només hi ha la possibilitat, per part del Conseller, de fer modificacions dintre del mateix article; per tant, aquesta cautela o aquesta excepció que ens demanava el Grup d'Iniciativa per Catalunya creiem que és absolutament innecessària, perquè ja forma un únic article i no hi pot haver cap manca de transparència ni variació per aquest concepte.

En canvi, com deia, no farem torn en contra a l'esmena número 12, que és la que pretén que, en el capítol 4 —que també, doncs, hi ha possibilitat, dintre del mateix article, de fer modificacions, de fer transferències— s'especifiqui : «tret dels destinats a subvencions nominatives». En certa manera, podríem considerar que això no és necessari del tot, perquè hi ha un altre apartat —que no ha estat esmenat—, l'apartat segon d'aquest mateix article, que ja fa referència que no hi ha possibilitat de variar, de transferir crèdits nominatius. Però bé, com que aquí dona un caràcter general de possibilitats als departaments, per evitar confusions, trobem encertada aquesta esmena, agraïm la seva presentació al Grup d'Iniciativa per Ca-

talunya, i anunciem que, en aquest cas, a diferència de les altres quatre, hi votarem a favor.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. El Grup parlamentari Popular té l'esmena número 7, també a aquest article 2. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, jo recordo que quan en Comissió lo Grup d'Iniciativa per Catalunya va defensar una esmena a l'article 16, relativa a les despeses de caràcter plurianual, lo senyor Escudé va respondre que aquella esmena no es podia acceptar perquè el seu contingut ja estava previst a l'article 36 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya. Doncs bé, precisament lo Grup Popular mantenim esta esmena de supressió perquè, com lo seu redactat contradiu l'article 42, apartat a), de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, entenem que lo Grup majoritari de Convergència i Unió no cometrà la incoherència, per descomptat, d'emparar-se en la Llei de Finances Públiques en una esmena determinada i, en una altra esmena igual, no fer cas de la Llei.

Però, evidentment pot passar que ens diguin : «a vostès, senyors d'Iniciativa, no us ho acceptem perquè nosaltres diem que ja ho preveu la Llei, i a vostès, senyors del Grup Popular, no us ho acceptem perquè vostès diuen que la Llei ja ho preveu». Esta, en definitiva, és la utilització que es fa de la majoria absoluta, i de totes maneres esperem que el torn en contra sigui més convincent que en Comissió.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Curto. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, si m'ho permetés, hi ha una esmena, que és la número 8, del Grup Socialista, que és idèntica; potser podríem esperar a saber els arguments del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Pel Grup Socialista, defensarà l'esmena número 8 l'Illustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER : Gràcies, senyor President. Bé, com ja s'ha dit, aquesta és una esmena amb la qual pretenem limitar la capacitat del Conseller per fer quelcom que, en l'esquema que abans el senyor Escudé ens ha dit, s'ha oblidat, segurament, que és que les despeses de personal, a partir d'aquest article, es facultaria el senyor Conseller perquè les pogués transferir d'un departament a un altre o, fins i tot, a un organisme autònom. Ens sembla que aquest és un marge excessiu de llibertat, sobretot si tenim en compte que en els mateixos pressupostos es fixen ja les plantilles, es fixa el que ha de cobrar el personal i, per tant, també queda suficientment fixat el crèdit d'aquest personal. I, a més a més, congruent amb el que ha dit el senyor Curto, creiem que això contradiu la Llei de Finances Públiques de Catalunya, i, per això, proposem la supressió d'aquest paràgraf.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martí Carnicer. Per al torn en contra de les esmenes 7 i 8, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. El nostre Grup no veu cap contradicció en què, si hi ha un text legislatiu del qual se'ns demana la modificació —per motius que a nosaltres ens semblen adients—, que no hi estiguem d'acord en

funció que ja existeix una legislació anterior. Ara, si en el transcurs del temps s'ha considerat —i així es recull en el text del Projecte de Llei— que, per les circumstàncies noves, cal modificar una normativa anterior, això és perfectament vàlid, i especialment aquest cas que ens ocupa ara, el de l'apartat 4 de l'article 2, és un cas evident; perquè si vostès, senyores i senyors diputats, repassen el text del Projecte de Llei, veuran que hi ha tota una sèrie de matèries —algunes noves, altres no tant, però que es regulen ara— que donen atribucions al Consell Executiu, no al Conseller d'Economia i Finances, al Consell Executiu, en temes laborals, com, per exemple, són a l'article 20.5, que parla de l'aprovació del règim de millores; l'article 23, que parla de reestructuració d'unitats orgàniques, o l'article 25, que parla de catàlegs de llocs de treball, que és un tema que durant una sèrie d'anys s'ha anat discutint i que, finalment —i d'això ens en congratulem—, ha estat possible que gairebé tot el personal al servei de la Generalitat estigui inclòs en un catàleg de llocs de treball. Aleshores, si vostès repassen aquests articles, veuran que és competència del Consell Executiu l'aprovació, però hi ha la possibilitat, la proposta del Conseller d'Economia i Finances. Per tant, en aquest cas de l'apartat quart no és que l'hagi oblidat, sinó que aquí es tracta purament d'una competència de caràcter instrumental d'aplicació d'uns acords previs del Consell Executiu i, per tant, entenem que, a nivell d'execució, és lògic, o és bo, que el Conseller d'Economia i Finances pugui fer aquestes transferències de crèdit quan, a conseqüència de l'aplicació d'aquests sistemes, d'aquesta variació de capítols de personal, sigui necessari fer aquesta adequació de crèdits, i, per tant, doncs, nosaltres ens oposarem tant a l'adopció de l'esmena número 7, del Grup Popular, com a la número 8, del Grup Socialista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Cal defensar ara l'esmena número 11, de supressió, presentada pel Grup Mixt. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE : Senyor President, senyores diputades i senyors diputats, la nostra esmena número 11 és una esmena a l'article 2 «Modificacions pressupostàries», apartat 6, i és una esmena de supressió. Estem d'acord que els titulars dels departaments i els presidents dels organismes autònoms puguin autoritzar transferències entre els crèdits consignats en un mateix article del capítol 2 del Pressupost, que és el corresponent a les «Despeses de béns corrents i de serveis», amb les limitacions establertes a l'article 42 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya. Per contra, no estem d'acord —i per això demanem la correcció corresponent, en forma de supressió— que la referida potestat s'estengui als crèdits consignats en un mateix article del capítol 4 «Transferències corrents». Entenem que aquesta facultat hauria de ser reservada al Consell Executiu, a proposta del titular del departament o president dels organismes autònoms de què es tracti, i de la qual s'hauria de donar coneixement a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost d'aquest Parlament. Entenem que hi ha massa discrecionalitat a l'hora de les transferències entre les diferents partides pressupostàries, i creiem que aquesta actitud s'ha de corregir; no creiem que amb la nostra proposta es dificulti el funcionament de l'Administració, justament al contrari; a més a més, tot el que sigui incrementar el control d'aquesta Cambra

sobre l'execució del Pressupost ens sembla correcte, i sobre aquest criteri anirem permanentment insistint al llarg d'aquest debat pressupostari.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Aquesta proposta del Grup Mixt —com ens explicava el senyor Latorre— va més enllà, és més radical que l'esmena número 12, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, perquè aquí el que pretén el Grup Mixt és que no hi hagi possibilitat de variacions d'un mateix article dins del capítol 4, ho deixa reduït només al capítol II. Nosaltres entenem que tant convenient pot ser poder fer modificacions en el capítol 2, com en el capítol 4, més quan en el capítol 4 —no escaparà a les senyores i als senyors diputats— les diferències dels articles no són de concepte, sinó per la naturalesa jurídica de si és una família, o un individu físic, si és una institució sense finalitat de lucre, si és una societat anònima, etcètera. Per tant, no veiem la necessitat d'aquesta cautela, i com que ja he explicat abans que nosaltres acceptaríem de bon grat que dintre del capítol 4 no es puguin fer transferències quan es tracti de partides destinades a subvencions nominatives, òbviament votarem en contra d'aquesta esmena número 11, que pretén que no hi hagi cap possibilitat de transferències en el capítol 4.

Gràcies, senyores i senyors diputats. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. El Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya manté una esmena d'addició a l'apartat vuitè d'aquest article, l'esmena número 13. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Carod.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President, de l'escó. Nosaltres, en aquesta esmena d'addició a l'article 2.8, la nostra addició consisteix a afegir : «haurà de ser ratificada pel Consell Executiu». Nosaltres entenem que es tracta d'una decisió col·lectiva que, d'alguna manera, va més enllà del criteri personal que en un moment determinat pugui tenir pel que fa a l'autorització de transferències el Conseller d'Economia i Finances de la Generalitat, i d'aquesta manera es tracta d'un acte mancomunat, un acte que fa responsabilitat de tots els membres del Govern, que pot ser dut a discussió del gabinet i que, d'aquesta manera, pot ser entès com un acte solidari. Per tant, és en aquest sentit que defensem aquesta esmena, que és la número 13.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Carod. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena fa referència a l'apartat 8 de l'article 2 del Projecte de Llei, i comença dient que «l'autorització de les transferències sigui competència dels titulars dels departaments o dels presidents dels organismes autònoms», o sigui que, amb l'explicació anterior que donàvem, vol dir quan hi ha una modificació dintre del mateix article, però que és el mínim de modificació possible. I aleshores, això encara ho limita a si l'informe de la intervenció delegada és desfavorable. Per tant, cal una causa tècnica, que és que l'informe de la intervenció delegada sigui desfavorable. Aleshores, jo els voldria llegir l'apartat 7 —l'apartat anterior d'aquest mateix article, que no ha estat ob-

jecte d'esmenes—, que explica quins són els motius pels quals els interventors delegats es poden oposar o poden informar desfavorablement aquesta modificació dintre del mateix article, i és : «a) compliment de les limitacions aplicables en cada supòsit, b) suficiència dels crèdits pressupostaris que es pretenen minorar, i c) qualsevol altres que deriven de la legislació aplicable». Per tant, entenem que són aspectes bàsicament, purament, tècnics i que, aleshores, és suficient que el Conseller d'Economia i Finances —que dintre del Consell Executiu és qui té el control i la tutela d'aquest Departament— pugui, amb fonament de causa suficient, determinar si, malgrat l'informe de la intervenció delegada, es pot fer o no la transferència, i que no cal una reunió o un acord del Consell Executiu —hi insisteixo—, tractant-se d'una matèria de tan poca transcendència d'afectació, de variació del Pressupost com és un mateix article pressupostari. Per això també ens oposarem a aquesta esmena del Grup d'Esquerra Republicana.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

A continuació hi ha cinc esmenes d'addició, la primera de les quals és la número 14, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre advocat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER : Bé, defensaré conjuntament la 14 i la 93 de la numeració de ponència, eh!

Es tracta, aquesta, d'una primera esmena d'un conjunt en el qual, no solament el Grup Socialista sinó també la resta de grups d'aquesta Cambra, hem coincidit en un element que considero essencial, que és la necessitat de donar més transparència, de donar més informació a un conjunt de membres d'aquesta Cambra sobre el que el Consell Executiu i sobre el que el Conseller d'Economia i Finances fan quant a la modificació dels crèdits pressupostaris.

Jo crec que hi ha dos arguments essencials en relació amb aquest tema. Un primer és, evidentment, la necessitat sentida per tots els grups : en aquest conjunt d'esmenes que estem veient, més del 10% de les esmenes que hi ha són esmenes que fan referència a temes d'informació. En qualsevol cas, aquest seria un element quantitativament, suficientment important, crec, per fer reflexionar el Consell Executiu sobre el sentiment que hi ha en aquesta Cambra, el sentiment que tenen el conjunt de diputats de sentir-se totalment desinformat i totalment desprovistos dels elements necessaris per fer una de les tasques essencials de tot diputat, que és el control del Consell Executiu. Sens dubte, aquest nombre d'esmenes, la coincidència de la totalitat dels grups, fa que aquesta sigui una necessitat suficientment palesa, i crec i desitjariem que la majoria d'aquest Parlament fos suficientment sensible a aquest tema.

Hi ha, però, també, un altre argument de tipus més qualitatiu. El senyor Escudé, quan fa les respostes a aquest tipus d'esmenes diu : «Però els senyors diputats no veuen la quantitat, el volum d'informació que, des de la Conselleria d'Economia i Finances s'envia a aquest Departament per poder controlar allò que els diferents departaments del Consell Executiu han executat quant al Pressupost». Jo li proposaria de fer una prova, que és agafar aquest volum d'informació i comprovar la quantitat de mancances que té, i comprovar la manca d'informació que aquest té. Jo li proposaria, per exemple —i atenent-nos al que les esmenes... a la número 14 nostra i a la 15, 16 i 17 d'altres grups s'hi afegeix—, que, a partir d'aquí, veiessim la

motivació dels estats de despeses, de les ampliacions que es fan, de les modificacions que es fan, la comprovació d'aquestes modificacions de l'estat de despeses amb les corresponents de l'estat d'ingressos; segur que ni ell ni jo, a partir de la documentació que ens ofereix el Conseller d'Economia i Finances, en podríem treure l'entrellat; segur que no podríem veure el desenvolupament de diferents partides, perquè s'envien a un nivell excessivament resumit, segurament; segur, senyor Escudé, que si vostè estigués a l'oposició demanaria el mateix; en canvi, vostè és a la majoria, vostès poden tenir segurament la informació d'una manera molt més directa, i aquests diputats de l'oposició sentim la necessitat d'aquesta informació i sentim la necessitat que vostès recullin aquest conjunt d'esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martí Carnicer. Per a un torn en contra, té la paraula... (*L'l. Sr. Escudé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ESCUDÉ : Sí, si m'ho permetés, senyor President, les esmenes 15, 16, 17 o 18, o són idèntiques o molt similars. O sigui, per afany d'economia processal podria esperar a fer el torn conjunt.

El Sr. PRESIDENT : Perfectament. Esquerra Republicana de Catalunya té una altra esmena d'addició, la número 15. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President, amb el mateix esperit d'economia processal i amb la seva autorització, podríem agrupar les nostres esmenes, perquè es mouen en el mateix nivell de coherència, i, en tot cas, es fonamenten en la seva presentació, l'esmena número 15, 45, 88, 89, 117 i 128.

Bé, pel que fa referència a la nostra esmena número 15, és una esmena d'addició en la qual nosaltres afegim un nou apartat a l'article 2, en el sentit de demanar que el Departament d'Economia i Finances informi trimestralment a la corresponent... (*L'l. Sr. Escudé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Perdó, perdó, senyor Carod, per a un aclariment, perquè les numeracions que ha donat no són les del Dictamen.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Deuen ser les altres... les de Ponència... Són les de Ponència.

El Sr. PRESIDENT : Són de Ponència...

El Sr. CAROD-ROVIRA : Bé, en tot cas, doncs...

El Sr. PRESIDENT : No, no, fet l'aclariment, doncs, ja treballarem aquí intensament i ho corregirem. (*Rialles.*)

El Sr. CAROD-ROVIRA : Molt bé, moltes gràcies per la seva bona disposició a un treball intern.

El primer cas dèiem que feia referència al fet que... una addició en el sentit de fer possible que el Departament d'Economia i Finances informi trimestralment la corresponent Comissió del Parlament de les transferències autoritzades. Creiem que aquesta petició d'informació —com ha estat dit fa uns instants— és vivament sentida per tots els grups de la Cambra i que, per tant, no va en detriment de l'obra de govern, ni representa —com en ocasions hem sentit dir fora d'aquesta Cambra— cap mena de voluntat obstruccionista al tràmit legal i a l'activitat regular i diària del Govern de la Generalitat, sinó que una petició de transparència no pot fer altra cosa que afavorir la mateixa gestió de govern.

Un altre dels nostres articles —que, probablement amb una numeració equivocada, la 45 de les nostres esmenes, que en aquest cas faria referència a l'article 5.4— va també en la mateixa línia d'addició, proposant que el Departament d'Economia i Finances informi també la corresponent Comissió del Parlament de les ampliacions relatives a crèdits ampliables.

Pel que fa referència a altres esmenes, també sempre en la mateixa línia de petició d'informació, serien, segons la nostra numeració, la número 88 a l'article 11, on l'addició consistiria també en relació amb demanar informació al Parlament de les diverses operacions que es vagin produint.

Pel que fa referència a l'esmena 89, en aquest cas seria de supressió, ja que nosaltres faríem la petició d'informar el Parlament en tots els casos, tant si els diversos departaments han fet adquisició d'immobles en terminis superiors a un any, que és allò a què es refereix l'article en qüestió, com si aquesta adquisició d'immobles s'ha fet en el transcurs del mateix any, és a dir, en un termini inferior a un any.

Pel que fa a una altra esmena, en aquest cas d'addició, la relativa a l'article 22.2, en aquest cas faria referència al fet que els departaments afectats en la qüestió del complement de productivitat es veuen obligats, o es veurien obligats, en el cas de la nostra esmena, a retre comptes a la comissió corresponent del Parlament de les circumstàncies objectives i, quan s'escaigui, comparatives, en virtut de les quals s'estableixi la precisió de productivitat, com una mesura de fixar uns criteris generals que impedeixin que en qualsevol moment es pugui pensar en actituds de caràcter favoritista en relació amb cap subjecte de la funció pública.

I, finalment, pel que fa a aquest mateix bloc de petició informativa, l'esmena número 128 nostra, que seria en aquest cas una esmena d'addició relativa a l'article 25.e), també en la mateixa línia de sol·licitar que les respectives assignacions i modificacions, a mesura que es vagin produint, se'n vagi donant compte de manera regular a la comissió que correspongui d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Carod-Rovira. Per a un torn en contra té la paraula... (*L'l. Sr. Escudé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, encara hi ha la 16, la 17 i la 18, si vol. I, si no, puc...

El Sr. PRESIDENT : El Grup Mixt, si vol defensar la seva esmena número 16, d'addició? (*Pausa.*)

El Sr. LATORRE : Senyor President, la nostra esmena número 16 és una esmena d'addició d'un nou apartat a l'article 2, que tracta de les modificacions pressupostàries.

Hem dit abans, quan hem defensat l'esmena número 11, que enteníem que hi ha massa discrecionalitat a l'hora d'efectuar transferències entre les diferents partides pressupostàries i que creiem que aquesta actitud s'hauria de corregir. Hem dit també que s'hauria d'impulsar tot tipus de mesures per tal d'incrementar el control d'aquesta Cambra sobre l'execució del Pressupost. Estem d'acord que el Consell Executiu, a proposta del Conseller d'Economia i Finances autoritzi les modificacions pressupostàries corresponents a les transferències de crèdit entre les consignades als diferents departaments i organismes autònoms, i així mateix que pugui habilitar crèdits nous mitjançant la creació de nous conceptes pressupostaris, si

a l'hora d'executar el pressupost es plantejessin necessitats que no hi estan recollides.

En el mateix sentit ens manifestem d'acord que el Conseller d'Economia i Finances pugui autoritzar transferències de crèdit entre els previstos per a un mateix departament o organisme autònom, i també les transferències que afectin els crèdits de despeses de personal, però, en coherència amb allò que hem manifestat al principi d'aquesta intervenció, entenem que, de totes aquestes modificacions que es puguin produir —i que, de fet, es produeixen sovint—, se n'ha de donar compte trimestralment a la Comissió d'Economia i Finances d'aquest Parlament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Latorre. El Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya té dues esmenes d'addició, les números 17 i 18. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Nosaltres dèiem, en la intervenció d'abans, que l'article 2, el que fa referència a les modificacions pressupostàries, és potser dels articles més importants del text articulat, i és el més important perquè ha de ser un article que permeti un cert equilibri entre no limitar, tancar la bona gestió del Govern, però que no ha de ser un article que permeti que el Govern no desvirtuï el Pressupost que aprovarà aquest Parlament.

Jo crec que l'article 2, de modificacions pressupostàries, és un article totalment esbiaixat a favor que el Govern pot modificar tot allò que vol, sense informar, i avui estem en aquest debat, i com molt bé ha dit un altre il·lustre diputat, estem en un debat on, des de totes les posicions polítiques de l'oposició, el que demanem és, d'una banda, que determinades modificacions pressupostàries hagin de passar pel Parlament i, d'altra banda, que, d'aquestes modificacions que es facin, se'n doni comptes. En aquest sentit, l'esmena número 17 del nostre Grup, el que proposa és que en el cas que la proposta de modificació excedeixi el 20%, aquesta proposta de modificació necessiti l'informe favorable de la Comissió d'Economia i Finances, i això també, senyors de la majoria, és un article que és vigent a pràcticament tots els textos articulats de les comunitats autònomes d'Espanya. Incomprendiblement, Catalunya és on això no es fa.

I el mateix els diria de l'esmena 18, que connecta amb l'esperit de l'esmena 14 del Grup Socialista, de l'esmena 15 del Grup d'Esquerra Republicana i de l'esmena 16 del Grup Mixt, que, en definitiva, demana que les transferències de crèdit autoritzades en els apartats de l'article 2, amb les seves motivacions, siguin comunicades trimestralment a la Comissió d'Economia i Finances.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Per al torn en contra de totes aquestes esmenes, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Aquest tema de l'informe trimestral, jo diria que és un tema clàssic : any darrere any s'hi han fet... Amb aquest és l'exercici número 10 que aprova el Parlament, de Pressupostos de la Generalitat, i jo diria que, el primer, no, per desconeixement, una mica, de tots els senyors diputats i les senyores diputades, però que a partir de l'any 80 crec que any darrere any ha anat sortint

aquest tema de la informació trimestral. L'Il·lustre Diputat senyor Carnicer —que no és advocat, però és economista, i, per tant, és el mateix— no ha comptat... (*Remor de veus.*) Que no s'ofenguin els senyors diputats que siguin advocats o els que siguin economistes, o tots dos, no ho sé... Bé, deia això perquè el senyor Carnicer, essent economista, s'ha limitat a informar que hi havia moltes esmenes; jo, que no sóc economista i sóc advocat, informo que les he comptades i n'hi ha trenta-cinc. Vol dir un 12%, aproximadament, de les esmenes a l'articulat. Insisteixo que aquest és un tema clàssic; ha sortit any darrere any, i, aleshores, jo faré la resposta també clàssica, que és llegir l'article 83 de la Llei de Finances Públiques, i l'article 83 diu : «El Conseller d'Economia i Finances trametrà al Parlament, a títol informatiu i d'estudi, per a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, i farà publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat*, trimestralment i dintre del trimestre següent, l'estat mensual d'execució del Pressupost de la Generalitat i de les seves modificacions, així com els moviments i la situació del Tresor». El senyor Carnicer ens deia que potser el nostre Grup té més informació; jo li puc dir que, com a coordinador de la Comissió d'Economia i Finances que sóc, per part del nostre Grup, trimestralment, com m'imagino que tots els altres coordinadors, doncs, rebo tota una pila enorme de papers processats per ordinador, on hi ha tota aquesta informació. Aleshores, és purament un problema de treball del senyor diputat, de mirar-s'ho.

A part això, no cal dir —també és una resposta tradicional— que el Reglament de la Cambra ofereix una bona pila de mecanismes de control, de seguiment i impuls, fins i tot, perquè les senyores i els senyors diputats puguin demanar tots els aclariments que vulguin, no trimestralment, no, en cada moment que vulguin poden demanar qualsevol aclariment sobre aquests temes. Per tant, doncs, nosaltres, òbviament, ens hem d'oposar a aquest conjunt d'esmenes que s'han defensat i, al seu moment, també ens oposarem a les altres esmenes que hauran estat defensades aquí, que fan referència a aquest tema de l'informe trimestral.

Ara podria dir alguna cosa més en relació amb algunes de les esmenes, perquè no sols parlen d'aquest tema en concret, sinó que hi afegeixen algun altre element : per exemple, l'esmena 41, del Grup d'Esquerra Republicana, que era el 45 de l'Informe, que ens deia el senyor Carod-Rovira, aquesta esmena, a part de tot el que he dit, podríem dir una altra cosa, que és que és innecessària, totalment innecessària, perquè el que vol que digui, que el Departament d'Economia i Finances informará la corresponent comissió del Parlament, en aquest article, perquè ara ja no estem..., aquesta esmena no és de l'article 2, que és el que estem discutint com a base, sinó a l'article 5, que és el dels crèdits ampliables, precisament l'article 5, senyors del grup d'Esquerra Republicana, comença dient : «Es consideren com a ampliables fins a la suma igual de les obligacions que són preceptives de reconèixer amb el compliment previ de les normes legals i oportunes, i en tots els casos donant-ne compte trimestralment al Parlament», vol dir que aquí sí que específicament el Projecte de Llei, com tots els anys, preveu que, quan es tracta d'un crèdit que s'amplia, se n'ha de donar compte trimestralment al Parlament, amb independència d'aquesta informació trimestral. Aleshores, no veiem per què en aquest apartat concret al Departament d'Economia i Finances

s'hagi de tornar a dir que, efectivament, s'ha de fer l'informe trimestral.

Les esmenes 82 i 83, que són les 88 i 89 que ens llegia o que ens invocava el senyor Carod-Rovira, fan referència a la compra d'edificis, i, aleshores, aquí voldria aclarir el tema en el sentit que la proposta del text en contra de les dues esmenes, que ho vol suprimir tot, la proposta del text del Projecte de Llei de Pressupostos especifica que, quan hi hagi una compra a terminis i superi el termini d'un any, que aleshores se n'ha de donar compte al Parlament. Vol dir que el Projecte de Llei ja ho especifica.

En el tema del 117, que ara és el 108, que és el tema del complement de productivitat, la normativa corresponent ja dona la mecànica exacta de com es fixa i com es dona a conèixer el complement de productivitat que es dona a conèixer als representants del personal i al personal afectat corresponent; per tant, no és aquest el procediment.

I, finalment, també, l'esmena 118, que en la numeració de l'Informe de Ponència que invocava el senyor Carod-Rovira, que és la número 128, és el tema dels catàlegs de llocs de treball, ja especifica el text que els catàlegs de llocs de treball s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat*. Per tant, no cal aquesta comunicació que, purament, amb una consulta al *Diari Oficial de la Generalitat*, ja és suficient.

Finalment, perquè l'esmena del Grup Mixt diu exactament el mateix, finalment, podria fer una breu referència a l'explicació que ens donava el senyor Saura a l'esmena 17. Efectivament, comprendran els senyors i la senyora d'Iniciativa per Catalunya que, si ens oposem a donar informació específica de la manera que vostès demanen, al marge d'aquesta declaració trimestral, més ens hem d'oposar a aquest aspecte, que ja no és una informació, sinó que, com diu —i el senyor Saura bé ens ho ha explicat—, serà necessari l'informe favorable de la Comissió, per tant, la Comissió d'Economia i Finances —que suposem que és la Comissió d'Economia i Finances d'aquest Parlament, perquè no diu enlloc quina comissió d'economia i finances és—..., necessita que la Comissió hi doni el vist-i-plau. Realment, encara que nosaltres tenim també, com vostès, un gran esperit parlamentari, entenem que és excessiu que una comissió del Parlament hagi de tenir el dret de veto sobre el tema d'una modificació pressupostària, que, en alguns casos, com els apartats 4 i 6, són d'articles concrets de l'estat de despeses.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, com ja he anunciat, ens oposarem a aquest conjunt d'esmenes que s'han defensat i, al seu moment, a totes aquelles que també facin referència a aquesta qüestió d'un informe addicional, entenc jo, de caràcter trimestral, per part del Conseller d'Economia i Finances.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Acabat el debat de les esmenes presentades a l'article segon, podem passar a les votacions.

Ja la Presidència advertirà aquelles que, al seu parer, poden ser agrupades, però, de moment, la número 5, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, s'ha de votar separatament.

De manera que, vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 72 en contra i 5 abstencions.

A continuació passem a votar l'esmena, també del Grup d'Iniciativa per Catalunya, número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 69 en contra i 3 abstencions.

Si ningú hi té inconvenient, les esmenes 7 i 8, que les dues són de supressió d'un text exacte, es poden votar conjuntament.

Vots a favor d'aquestes esmenes, 7 i 8?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 49 vots a favor, 69 en contra i 5 abstencions.

A continuació passarem a votar conjuntament, si no hi tenen inconvenient els senyors diputats i les senyores diputades, les esmenes números 9 i 12. (*Ll. Sr. Escudé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ESCUDÉ : Nosaltres voldríem votació separada, perquè hem anunciat un vot a favor de la 12.

El Sr. PRESIDENT : Votem la número 9, doncs.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 68 en contra i 36 abstencions.

A continuació votem l'esmena, també del Grup d'Iniciativa per Catalunya, número 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 71 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació l'esmena número 11, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 68 en contra i 11 abstencions.

A continuació votem l'esmena número 12, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat.

Votem a continuació l'esmena número 13, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció. (*Remor de veus.*) No, els vots a favor han estat 54.

A continuació votem l'esmena número 14, que, si no hi tenen inconvenient els diferents grups parlamentaris, podríem votar 14, 15 i 16, perquè són pràcticament iguals... i la 18. (*Pausa.*) La 17, també? No. Doncs, 14, 15, 16 i 18.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 54 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Votem ara l'esmena número 17, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació passem al debat de les esmenes presentades a l'article tercer, que n'hi ha només una, que és la número 19... *(Pausa.)* Sí, a continuació votem el text de la Comissió amb l'esmena acceptada, la número 12. *(Pausa.)*

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article segon ha quedat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions.

A continuació passem a debatre les esmenes presentades a l'article tercer. N'hi ha una, que és la número 19, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula el Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : El nostre Grup retira la número 19 i la número 24 també.

El Sr. PRESIDENT : Passem a votar el text del Dictamen de l'article tercer i del quart.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 3 i l'article 4 han estat aprovats per 71 vots a favor, cap en contra i 49 abstencions.

Passem a l'article cinquè. Esmena número 20, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Senyor President, agruparé la 20 i la 21, que, en definitiva, són dues esmenes que limiten els conceptes de crèdits ampliables a l'article 5; la 20, perquè considerem que els crèdits destinats a les quotes de Seguretat Social es poden preveure amb suficient anticipació; i la 21, a l'apartat b), diu que «seran crèdits ampliables els triennis derivats dels còmputos de temps de servei realment prestat a l'Administració pels funcionaris», i fem una esmena d'addició que digui «pels funcionaris traspassats a partir del 1989», perquè considerem que dels que ja han estat traspassats és possible quantificar quin és l'import d'aquest crèdit.

Per tant, l'esmena 20 i la 21 tractarien de la supressió de l'apartat a) de l'article cinquè i de l'esmena d'addició a l'apartat b).

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra, l'Il·lustre Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Aquí entrem, ara ja, com deia el senyor Saura, a l'article cinquè, sobre crèdits ampliables. Aleshores, com ens ha explicat el senyor Saura, el seu Grup s'oposa o limita la possibilitat que siguin ampliables determinats crèdits.

Quins són aquests crèdits? En primer lloc, els de la lletra a),

que són els crèdits destinats a les quotes de la Seguretat Social i a l'ajut familiar del personal al servei de l'Administració de la Generalitat. Aleshores, nosaltres entenem que, si bé es té una idea aproximada de l'import d'aquestes quotes, una idea exacta no es pot tenir o té una notòria dificultat de poder-la obtenir, perquè hi ha una multiciplitat de règims de previsió als quals s'acullen els col·lectius de funcionaris de la Generalitat, perquè, com saben, molts d'aquests col·lectius tenen orígens diferents. En Comissió li vaig posar un exemple, que em sembla que és força revelador, que és en el tema d'ensenyament, els funcionaris de l'apartat d'ensenyament, que si un professor és interí cotitza al règim general de la Seguretat Social i en canvi si és de plantilla, aquesta mateixa persona, al mateix lloc de treball, cotitza a la MUFACE; per tant, doncs, és una dificultat precisar amb tota exactitud la quantia d'aquests crèdits, i d'aquí la proposta que es fa en el Projecte de Llei, que sigui un crèdit ampliable. Per altra banda, la mateixa Llei de Finances Públiques ja ho preveu, a l'apartat 3 de l'article 35, diu que : «tots els crèdits concernents a les despeses de classes passives seran ampliables».

Quant a l'altre motiu, que és l'apartat b), aquí, com deia el senyor Saura, no es tracta d'eliminar, sinó de reduir, que és el càlcul dels triennis derivats dels còmputos de temps, i el Grup d'Iniciativa per Catalunya vol que només siguin ampliables els triennis corresponents a nous funcionaris que siguin traspassats a partir de la data d'aprovació d'aquest Pressupost; realment, hi ha una base més sòlida, encara, que la que té el text inicial, però, en definitiva, és una limitació important, perquè l'argumentació és similar a l'anterior, encara que es podria determinar —i està determinada— aproximadament la quantia i, per això, en el capítol de despeses hi ha unes atencions econòmiques destinades a satisfer aquests crèdits. És molt difícil tenint en compte també la diversitat de situacions, la gran quantitat de funcionaris de què disposa avui dia la Generalitat, el fet que els triennis —com saben vostès—, òbviament, no es menyscapten tots el mateix moment dintre l'any natural, sinó en funció de l'antiguitat respectiva es menyscapten al llarg de l'any, és molt més pràctic per evitar problemes d'esgotament de partida, declarar-ho ampliable i això és el que fa l'apartat b).

Per tant, entenem que tampoc és convenient limitar-ho només al personal de nova transferència. I per això ens oposarem a aquestes dues esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. A continuació, per defensar l'esmena del Grup Popular, la número 22 de supressió, té la paraula el Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Defensaré conjuntament les esmenes 22, 25, 26 i 35. L'apartat que la primera esmena intenta suprimir és una prova evident que el Pressupost no està ben fet; partides corresponents a despeses de funcionament, vostès demanen que puguin ser ampliables, precisament, perquè est i en tots los seus pressupostos utilitzen —com ja vam dir— el sistema incremental sobre xifres de l'any anterior. La solució fàcil que vam comentar en el debat de les esmenes a la totalitat de mirar que en dietes, per exemple, van pressupostar 100, enguany són 10; en protocol van pressupostar 1.000, enguany 1.200, sense cap estudi que determini lo per què d'estos increments. I es podria discutir est sistema si, en lloc de guiar-se per quantitats pressupostades l'any

88, es guessin per pessetes liquidades l'any 88 però com, òbviament, la liquidació del Pressupost del 88 vostès encara no la tenen feta, utilitzen esta pràctica viciada que sempre comportarà desviacions importants. En definitiva, continuen substituint i confonent la simple previsió sobre antecedents pressupostaris en el que hauria de ser una anàlisi per partides i per departaments a fi d'optimitzar i contenir la despesa corrent.

I quant a les esmenes 25, 26 i 35 requerides del mateix article són esmenes de supressió que també tracten d'ampliacions de crèdit i transferències de crèdit, això sí. Tots estos apartats en l'Informe favorable del Departament d'Economia i Finances perquè ningú posi en dubte la tramitació transferent, i considerant per part de vostès l'article 16 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya perquè tots veiéssim l'enorme legalitat d'estes operacions.

I nosaltres hem de dir que, en principi, ni dubtem de la transferència ni dubtem de la legalitat; el que sí posem en dubte és la norma i el mètode comptable i pressupostari que vostès estan emprant. Ara resulta que després de tants anys de Pressupostos, després de tantes liquidacions que qualsevol Administració, amb un mínim d'ordres administratives serviria per obtenir desviacions de pressupost, ara resultaria que no saben quins seran els recursos finalistes, que no saben quines operacions financeres hi ha, quan en el Pressupost figuren límits autoritzats, i el sùmmum, demanen ampliació per pagar interessos, ampliació per pagar amortització de principal i ampliació per pagar despeses diverses derivades del deute públic. I tot això, senyores i senyors diputats són precaucions que denoten que el Pressupost a més de ser una barreja de criteris és un Pressupost —com hem dit— mal fet. Per exemple: el tractament que donen al deute és la prova del que nosaltres intentem esmenar i, en tot cas, suprimir. Vostès diuen que el deute del 89, en lloc de 30.000 milions de pessetes, és de 15.000 milions, i comptant les amortitzacions només serà de 7.000 milions: una operació clarament mal feta. Vostès expliquen: 30.000 milions del 89, menys 8.000 milions del 89, menys 15.000 milions del 88, igual a 7.000 milions. I això, nosaltres diem —i altres també ho diuen— que no són quantitats homogènies, perquè mesclen l'increment brut del 88 amb l'increment net del 89. Prengui'n nota, senyor Escudé, en tot cas, de si l'operació correcta no seria esta: 30.000 milions de pessetes del 89 menys, 8.000 milions de pessetes del 89, igual a 22.000 milions de pessetes; primera part. Segona part: 15.000 milions de pessetes del 88, menys 3.500 milions de pessetes del 88, igual a 11.500 milions de pessetes; això són comparacions homogènies. Conseqüentment, si volen utilitzar est sistema han de parlar de 10.500 milions de pessetes i no de 7.500. Conseqüentment, i a partir d'estes consideracions —que tant si els agraden com si no, nosaltres diem que són faves comptades—, lo Grup Popular demana la supressió d'estos apartats referits a crèdits ampliables.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Jo no sé si aquestes esmenes són faves comptades o no, el que sí que són són esmenes tradicionals del Grup d'Aliança Popular, el Grup Popular; ja fa més de dos o tres anys que ens presenta les seves esmenes en aquest sentit, i jo crec que s'han de respectar tots

els parers encara que no s'hi estigui d'acord, com no hi estem d'acord nosaltres amb aquest parer. Ara, en aquest cas, si ho especifiquem, una cosa tan òbvia com sembla respectar els parers de tothom, és perquè se'm fa molt difícil de respectar el parer perquè, sincerament, no veig relació entre el contingut de les esmenes i les explicacions que ens ha donat el portaveu del Grup Popular, perquè les quatre esmenes que s'han defensat, la 22 i la 25, la 26 i la 35, jo diria que s'aparellen, la 22 i la 25 per un cantó; la 26 i la 35 per un altre, i són dos temes ben concrets que —jo diria— el nostre Grup entén i ens sembla obvi, que no té res a veure amb l'acusació que ens feia el senyor Curto que són uns Pressupostos mal fets. Hi insisteixo, jo respecto que el senyor Curto consideri que aquests Pressupostos estan mal fets, ara, el que em costa d'acceptar és respectar que el criteri per judicar que els Pressupostos estan mal fets, són el contingut dels textos objecte d'aquestes esmenes. Perquè l'esmena 22 i la 25 —una amb caràcter general i l'altra amb els organismes autònoms— diuen el mateix; diu que «són crèdits ampliables» —perquè recordo que ens movem encara dintre de l'article 5 de crèdits ampliables— «aquells crèdits destinats a despeses per a serveis dels quals s'exigeixen taxes, exempcions parafiscals, cànon o preus». I això ens sembla obvi, perquè no fer això seria —si se'm permet l'expressió— una «enganyifa» o una «estafa» al ciutadà, que la Generalitat cobrés un cànon o un preu, i després no pogués donar el servei corresponent. En el cas que hi hagi una demanda pública, una demanda dels ciutadans de més prestació d'aquell servei perquè el considera inútil, arribaria un moment que diria: sí, sí, cobrar el cànon, la taxa, el preu, sí que ho farem; ara, donar el servei, no, perquè tenim un crèdit de tantes pessetes. Això ens sembla obvi que no pot ser així i, per tant, per aquest motiu estarem en contra de l'esmena 22 i de la 25.

I quant a la 26 i 35 —com deia— és un altre tema, fan referència al tema de l'endeutament i aquesta també és una qüestió que ja hem debatut altres anys perquè, en definitiva, el que sembla que el Grup Popular vol ignorar és que les operacions financeres no són idèntiques sempre quant al tipus d'interès i quant a ineluctabilitat de l'amortització. Està previst —i creiem que pot ser útil— avançar les amortitzacions i, aleshores, hi ha una serie d'operacions creditícies que es fan amb un tipus d'interès variable i que pot ser interessant, doncs, refinançar o executar aquesta variació del tipus d'interès. I, aleshores, òbviament ha de ser ampliable també la quantitat destinada a aquestes atencions més quan —i això potser és una crítica gramatical però que, almenys, jo considero que és vàlida— és que l'esmena 35, si féssim cas a l'esmena en qüestió, no suprimeix tot l'apartat f), sinó que només suprimeix el primer paràgraf que és el que diu, a la secció 17 —tots els paràgrafs diuen a la secció tal, doncs, és ampliable tal cosa—, doncs, això desapareix; vol dir que si acceptéssim aquesta esmena, imaginin-se, senyores i senyors diputats, què diria aquest apartat: «Si cal, s'han de generar els crèdits oportuns per atendre les obligacions i els pagaments s'han d'aplicar sigui quin sigui...» O sigui que no tindria cap sentit ni cap relació amb el caràcter ampliable d'un crèdit ni sabríem tan sols a quina secció fer referència.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, nosaltres ens oposarem a aquest conjunt de quatre esmenes del Grup Popular.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé.

Passem a continuació a l'esmena número 23, que manté el Grup Socialista. Té la paraula el Diputat senyor Font.

El Sr. FONT : Sí, l'esmena 23, del Grup Socialista, fa referència al consum farmacèutic, és a dir, a farmàcia. Aquell consum farmacèutic provinent de les receptes mèdiques emeses en els dispensaris de la Seguretat Social. No s'incorpora, per tant, aquí, el consum farmacèutic dels centres hospitalaris, i dic això, perquè la xifra contemplada en el Pressupost d'enguany, 1989, és una xifra realment important que en una sola partida despatxa la quantitat de 48.000 milions de pessetes. Proposem, per tant, que allò que preveu l'articulat que és que sigui una partida oberta, no ho sigui i, per tant, l'esmena en concret seria la de suprimir la lletra g) de l'article 5 de l'articulat que contempla que «els subministraments farmacèutics de l'Institut Català de la Salut seran un crèdit ampliable.» Nosaltres volem que no sigui un crèdit ampliable, amb un objectiu clar que és establir algun mecanisme de control sobre el Departament de Sanitat perquè gastí allò que pressuposta però, sobretot, perquè prengui algunes mesures en matèria de control del consum farmacèutic, que creiem nosaltres han entrat a una espiral típica del sector sanitari de despesa fixa, el qual creixement de la despesa no significa, necessàriament, una millor assistència o una assistència més qualificada, o en el cas aquest, del consum farmacèutic, més salut per als ciutadans.

Podríem continuar l'argumentació recurrent a altres terrenys; per exemple, a l'anàlisi comparatiu. Si comparem nosaltres l'increment d'aquesta partida, de les receptes mèdiques de la Seguretat Social, de l'Institut Català de la Salut amb l'INSALUD que, com se sap, és l'organització que canalitza els serveis sanitaris del conjunt espanyol, veiem que l'INSALUD creix un 13,5%, perdó, creix un 19% i l'ICS creix un 13, la qual cosa ens podria permetre pensar *a priori* que la relació de l'any 88 en relació amb el 89 és bona, perquè resulta que les despeses sanitàries creixen més fora de Catalunya que a Catalunya. Però aquest argument cau per terra, perquè a l'hora de comparar consums farmacèutics i veure la participació de la despesa farmacèutica de Catalunya per receptes mèdiques, és a dir, de l'Institut Català de la Salut dins del conjunt de despesa farmacèutica del conjunt de l'Estat, veiem que la despesa farmacèutica a Catalunya és d'un 24,8%. I si tenim en compte que la taxa poblacional de Catalunya respecte al conjunt espanyol és d'un 15,8 veurem que el consum farmacèutic a Catalunya per receptes mèdiques és, exactament, 9 punts per sobre de la taxa poblacional i, per tant, podem dir que a Catalunya —en termes generals— els catalans som gent tendents a consumir fàrmacs i que estem tendint a consumir exactament un 37% més que fora de Catalunya dins del conjunt espanyol. És a dir, que per cada fàrmac que consumeix un senyor d'Albacete, d'Andalusia, de Galícia, de Castella-Lleó, d'Extremadura, etcètera, nosaltres en consumim 1,37, o el que és el mateix, per cada 10 unitats farmacèutiques d'un senyor d'Albacete, nosaltres en consumim 14.

Per tant, vol dir que estem davant un sistema de consum de farmàcia molt important i que revela una diferència qualitativa entre el model aplicat en matèria de política farmacèutica fora de Catalunya i el model aplicat en matèria de política farmacèutica a Catalunya. Es podrà dir, ens dirà el senyor Escudé : «oh, és que això ve de lluny, això és una cosa heretada, és una cosa que heretem, perquè resulta que les administracions ante-

riors ens van deixar una situació, doncs, dolenta en el sentit que ja hi havia uns consums absolutament desmesurats en matèria de receptes mèdiques». Doncs, miri, tampoc és això; tampoc és això, senyor Escudé. Fem base 100 l'any 1985; reduïm a 100 tota la despesa farmacèutica de l'any 1985 i comparem l'evolució de l'ICS en relació amb l'INSALUD del 1989 i trobarem que l'INSALUD està gastant per cada 100 pessetes, el 85; 122,4, el 1989. I l'Institut Català de la Salut està gastant per cada 100 pessetes, del 1985, 172,6 : relació 172-122 en tan sols 5 anys. Però vagin vostès a l'any 81, que és l'any de traspàs dels serveis sanitaris a Catalunya. Fem base 100, l'any 81; resulta que la relació es queda : 149, l'INSALUD; 236, l'Institut Català de la Salut. Responsabilitat, doncs, recent. I si considerem un factor important que és que es diu —jo no sé si és cert en aquests moments, perquè no ho he comprovat però es diu— que el conjunt espanyol està dalt de tot del *ranking* de consum farmacèutic d'Europa Occidental, dels països occidentals i que és el país que més fàrmacs i, particularment, més antibiòtics gasta de tot Occident, diríem que a Catalunya estem per sobre del campió en un 40%.

Jo diria que aquí, probablement, l'esmena és una esmena que hauria de tendir a aconseguir que el Departament de Sanitat prengui mesures. Perquè és clar : el senyor Escudé diu : «i si tanquem la partida com ho farem per pagar la factura sanitària». Doncs, miri, jo li diré : miri, escolti, és que del que no es tracta és treballar per als farmacèutics; justament del que es tracta és de racionalitzar la despesa farmacèutica prenent mesures, mesures de Govern. Jo li diré tres o quatre mesures que la nostra esmena hauria de propiciar que fes el Departament de Sanitat. Primera mesura : controlar l'assistència primària, és a dir, fer allò que ens ha dit a vegades el Conseller, reformar-la, perquè la reforma de l'assistència primària té un impacte definitiu sobre l'emissió de receptes mèdiques. Pensin vostès en la diferència entre un dispensari que està dues horetes al matí, de deu a dotze, i un dispensari que està reglat i que funciona tot el dia, i d'un ciutadà que va al dispensari de deu a dotze i diu : «escolti, vinc perquè em doni la recepta de l'antibiòtic fulanet »; i va l'infermera —perquè no aconsegueix veure el metge, el metge titular no hi és— i li treu una recepta mèdica firmada pel metge i li fa una recepta de l'antibiòtic que li ha demanat aquell ciutadà. Això no passa en un dispensari reglat, perquè en un dispensari reglat el metge li diu : «escolti, jo, a vostè, no li faig cap recepta mèdica; jo, a vostè, me'l miraré bé i si considero que necessita una recepta mèdica, la hi faré». Per tant, reforma de l'assistència primària, primera condició per al control de la despesa farmacèutica. I jo li diré, miri la diferència de models : «fora de Catalunya, una cobertura del 50% de dispensaris reglats; dins de Catalunya, no arribem al 15%». I el Conseller de Sanitat ens està dient que vol acabar la legislatura amb una cobertura del 30, però estem molt lluny, vol dir que les prioritats han anat de manera diferent i també l'espiral de despesa descontrolada.

Però li diré una altra mesura que s'ha de prendre : una altra mesura és la negociació amb la indústria farmacèutica de preus i bonificacions, i això no es fa, o es fa insuficientment; jo crec que no es fa, tan sols. Però li diré que hi ha antecedents a Catalunya d'hospitals públics que han fet aquesta negociació pel seu compte i han aconseguit bonificacions importants, i, per tant, una despesa farmàcia/malalt més racional. Jo li diré que

si ho pot fer un hospital públic, també ho pot fer la Seguretat Social per a l'atenció primària, que és la que genera la despesa bàsica de receptes mèdiques.

I li diré una tercera mesura : una tercera mesura ha de ser necessàriament l'aplicació de les guies farmacològiques als dispensaris, perquè n'hi ha moltes, de guies farmacològiques fetes, que consisteixen en una guia que li diu al metge. «miri, seleccioni aquest o aquest altre medicament», però aquestes guies farmacològiques resten inaplicades. Jo crec que, de les guies farmacològiques, en surt l'instrument bàsic de negociació amb la indústria farmacèutica, que no és altra cosa que la política de contractació de fàrmacs amb la indústria químicofarmacèutica. Si no hi ha selecció, si no hi ha guia farmacològica, no es pot fer cap política de contractació i, per tant, ens hem de limitar a fer allò que diu el senyor Escudé, que és pagar la factura. Jo li diré que, a mi, em sembla una política equivocada i el Parlament està per a això, per controlar i per mirar que les coses es facin millor, i jo diria que, sens dubte, és necessària una pedagogia, de cara a la població. Els catalans som gent que consumim fàrmacs desafortadament, però no per això estem més bons ni tenim més salut, malgrat que hem de dir també que som un poble força saludable, és a dir, els indicadors de salut de Catalunya són bons comparativament en relació amb altres països d'Europa occidental, fins i tot millors, en alguns casos, però jo els asseguro que no és pel consum de fàrmacs, potser per altres raons; i, per tant, hauríem de fer aquesta pedagogia de dir : «no consumim tant, potser autocontroleu-vos una mica més», però, sobretot, exigir al Departament de Sanitat, que és qui té la responsabilitat de Govern, que prengui mesures i que faci aquesta pedagogia.

Finalment, ens diran : «oh!, escolti, és que a Madrid les coses van molt malament, eh?»; a Madrid, al Pol Nord i a Madagascar. Però jo li diré : «escolti, miri, és igual, és igual perquè nosaltres, el que volem és que es respongui de Catalunya». Perquè, és clar, és lògic que l'anàlisi comparativa també es pugui dir que, a altres països, a altres indrets del conjunt espanyol, no s'estigui del tot bé; però jo li diré : «miri, segurament hi ha altres indrets del conjunt espanyol —si anem a Madrid, anirem a Madrid— que tenen un camí molt llarg per recórrer, encara, han de córrer molt, encara». Però escolti, és que nosaltres hem de córrer més, bastant més, exactament un 40% més, i, per tant, cal que a Catalunya es prenguin mesures específiques de control de la despesa sanitària.

Per tant, proposem que s'aprovi aquesta esmena, és a dir, que la partida pressupostada, no li diem a vostè que la retalli —això, ja li hem dit a la Comissió i no ens ho ha acceptat—, però li direm : «no la retalli, però gastí allò que pressuposta». I, per tant, aprovin l'esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Font. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Jo crec que és obligat començar agraint al senyor Font no només la vehemència amb què ens ha exposat els seus arguments sinó el contingut d'aquests arguments, amb molts dels quals, almenys jo, hi estic d'acord, potser perquè no sóc un expert en temes sanitaris i mèdics, perquè moltes d'aquestes coses que ens ha dit a mi em semblen —a mi, personalment—, em semblen viables i possibles. Però també l'experiència —que ja en començo a

tenir— de molts anys en el terreny professional, intervenint en temes laborals i sanitari-laborals, també m'ha ensenyat que és un tema molt vidriós, no tots els usuaris de la Seguretat Social, dissortadament, tenen un nivell de consciència i de formació, fins i tot cultural, per conèixer i acceptar aquests criteris que, fins i tot pot ser —i moltes vegades, efectivament, sembla que és així—, que és contraproduent un nivell de medicació massa elevada, i, hi insisteixo, per a moltes persones potser poder disposar de grans quantitats de fàrmacs els sembla que així estan més ben atesos.

Per tant, jo, ja que el senyor Font m'ha explicat el que ell deia, el que jo diria i el que ell contestava, no entraré en aquest terreny, ni tan sols utilitzaré aquestes xifres —que em semblaven molt a favor nostre, o de Catalunya en general, de la sanitat catalana—, que ha crescut molt menys —cosa que jo no sabia—, molt menys el consum de fàrmacs que no pas a la resta de l'Estat, etcètera, sinó que voldria dir que és un tema en què estem d'acord amb el senyor Font, és un tema preocupant, però estem d'acord amb el tema i no amb la solució, o, almenys, amb la solució que, via esmenes, ens dóna, perquè es poden fer campanyes de sensibilització, de motivació del personal mèdic... I jo, per exemple, anant a això que explicava abans, jo recordo que a la meua comarca, el Vallès, no fa massa anys hi va haver gairebé una revolta popular, perquè, per una mecànica, per un canvi de mecànica reglamentària de la recepta de medicaments va resultar que semblava —i això era cert— que, a través dels jubilats —i bàsicament en aquesta comarca del món tèxtil, que tenien una mutualitat pròpia—, és per on molta gent obtenia medicaments al marge de la mecànica que ja havien de pagar algunes pessetones i, en canvi, aquesta via era gratuïta. I aleshores, segons diuen —jo no ho vull dir oficialment, perquè sembla una mica una cosa grossa—, es deia que els dirigents del mecanisme de la Seguretat Social van establir el que en deien el «perfil mèdic», i deien, doncs : «els metges, en principi, s'accepta que puguin medicar, que puguin receptar fins a tantes unitats de medicaments o tantes pessetes de facturació, i a partir d'això tindrien com una prima negativa, ells, en la seva retribució». I aleshores això va provocar, ja dic, un aldarull popular, perquè, de la nit al dia —potser raonadament, no vull dir—, però de la nit al dia es va produir una baixa fortíssima dels medicaments receptats als jubilats del món tèxtil. I, de casos d'aquests, n'hi ha molts : jo li podria explicar molts casos, i que en els pobles del Vallès o els pobles del Bages i d'altres comarques on hi ha grups obrers importants, que no tots són prou conscients —i gent que vol la baixa, o amb aquesta mentalitat que deia abans—, que els sembla que el medicament els resol el problema, que fins i tot amb amenaces físiques demanen el medicament. I aleshores, aquesta infermera o aquest auxiliar sanitari que dóna el medicament, no ho fa, de vegades, pensant en la salut del malalt o pensant en la comoditat del metge, sinó en la seva integritat física.

Bé, podríem dir moltes coses, però em sembla que aquest no és el tema en què hem d'entrar. El tema en què hem d'entrar, com al final deia el senyor Font, és l'esmena, i l'esmena, en definitiva, el que vol és que no sigui ampliable aquest crèdit. I és clar, evidentment, en això sí que no tinc més remei de dir el mateix que vaig dir en Comissió, perquè si els digués una altra cosa diria una mentida, almenys als meus ulls, que és que entenem que, tot i compartint i veient la gravetat del problema i

que això s'ha de minorar, no és el camí utilitzar els *numerus clausus*, la limitació en receptar aquests medicaments. Com apuntava el senyor Font en un moment donat, això comportaria que seria el 15 de novembre o el 13 d'octubre que hi hauria un tancament total de productes farmacèutics als malalts. Això, no hi ha poder, ni lògic ni polític de cap tipus que ho pugui justificar.

I per això, per això i perquè es vegi que no és exclusivament un problema català —tot i que insisteixo que acceptem que també és un problema català—, per això la Llei General Presupostària, en l'article 149, lletra c), del text refós vigent actualment, diu que es consideren ampliables els crèdits destinats al pagament de productes farmacèutics procedents de receptes. I per tots aquests motius, nosaltres entenem lògic que el Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat, en aquest apartat g), també contempli el caràcter d'ampliable a aquests crèdits destinats al pagament de receptes mèdiques, tot i que insisteixo que estem molt d'acord amb moltes de les manifestacions que ha fet el senyor Font.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Passem a l'esmena número 27, també del Grup Socialista, de supressió. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER : Gràcies, senyor President. Farem la defensa de les esmenes 27, 28, 37 i 43, totes elles referides al concepte de crèdit ampliable.

Permeti'm primer, senyor Escudé, una referència general, potser més de tipus tècnic...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, senyor Martí Carnicer, em vol tornar a repetir les esmenes que defensa?

El Sr. CARNICER : Sí, faig referència a la numeració de ponència, eh?, 27, 28, 37 i 43.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies.

El Sr. CARNICER : Deia que una referència de tipus general. Vostè, senyor Escudé, quan fa el torn en contra de les esmenes a crèdits ampliables, el que acostuma a dir és : «cal convertir aquestes despeses en ampliables perquè, si no, pot haver-hi problemes de finançament de determinades partides». I, amb això, diríem —d'una manera molt lleu i entre cometes—, ens fa «trampa», ens fa trampa perquè seria pràcticament dir que aquest és l'únic sistema amb què es podrien finançar aquestes partides, i vostè sap perfectament que això no és així, que hi ha altres mecanismes —tot el que hem vist abans de competències del Consell Executiu, de l'Honorable Conseller d'Economia i Finances o dels responsables dels diferents departaments—, sap que per la via de les transferències podria també finançar tot aquest conjunt de partides.

Per tant, ens sembla que el concepte de dir : «si no es declaren aquests crèdits ampliables no es podran finançar aquestes partides» és un concepte no solament equívoc sinó totalment incorrecte. El que passa és que vostès estan fent servir el concepte de crèdit ampliable per un concepte d'intentar de quadrar, de vegades, un pressupost que, si no, els quadraria; estan fent servir el concepte de crèdit ampliable per preveure, a la baixa, un conjunt de partides de despeses que si no fos amb aquesta previsió segurament no podrien quadrar. Després, amb la referència a dues esmenes concretes d'aquest grup, li

podré fer, crec, una demostració suficientment palesa d'aquest mecanisme que estan fent servir.

En qualsevol cas, fent referència a les esmenes concretes, amb l'esmena 27 pretenem suprimir la lletra d) de l'apartat 2, que diu exactament que «seran ampliables els crèdits que són necessaris en els pressupostos de les entitats com a conseqüència d'operacions financeres autoritzades». Senyor Escudé, les operacions financeres les autoritzem en aquest pressupost, les autoritzem en aquest articulat, les autoritzem, fins i tot, en aprovar els pressupostos de les diferents entitats. Per tant, no té cap sentit declarar ampliables aquestes partides quan formen part de l'autorització d'aquest Parlament. Per tant, si ja estan autoritzades, poden ser perfectament previstes i, per tant, no cal convertir-les en ampliables. En tot cas, seria un defecte de previsió per part de les persones que hagin confeccionat els pressupostos corresponents, i no seria atribuïble ni lògic que aquest Parlament intentés corregir, per la via dels crèdits ampliables, aquestes mancances de gestió.

L'esmena 28 és, fent servir un dels símls que a vostè li agraden, una de les clàssiques; evidentment, és el tema dels menyscapes dels crèdits avalats per la Generalitat de Catalunya. Si hi ha hagut manca de rigor en l'apreciació d'aquests crèdits, manca d'apreciació en donar aquests avals, el que correspon és que sigui amb càrrec a altres despeses, per exemple, de les de publicitat i propaganda, que vostès podrien donar de baixa en aquestes partides i fer les altes corresponents, aquí, en el tema dels menyscapes; fer-ho d'una altra manera, ho continuo dient, és continuar fent trampa.

Però d'alguna manera on es posa més en evidència aquest sistema que vostès han fet servir, de pressupostar a la baixa per després, per la via dels crèdits ampliables, assolir xifres molt més elevades, són en els articles que nosaltres intentem esmenar amb l'esmena 37 i l'esmena 43 : és el tema dels interessos i les amortitzacions. Vostè sap la meua professió, que m'agraden més els números que no pas determinades argumentacions verbals; molt clarament : en el capítol d'interessos, l'any 84 vostès van preveure 4.000 milions; se'n van gastar 6.400. L'any 1985 en van preveure 5.000; se'n van gastar 10.000. L'any 1986 en van preveure 10.000; se'n van gastar quasi 15.000. L'any 1987 —sembla que deu ser el rècord— en van preveure 12.600; se'n van gastar 21.400. L'any 1988 en van preveure 16.600; no tenim la xifra definitiva, però es pot augurar que estarà al voltant dels 20 o 21.000 milions de pessetes, el que en els pressupostos estrictes de la Generalitat, hauran gastat en interessos.

És fent servir aquesta tècnica que vostès incrementen en 5.000 o 10.000 milions de pessetes la despesa un any darrere l'altre, per una manca de previsió o, com li deia abans, perquè són incapaços de fer quadrar els pressupostos *a priori*. Cal, doncs..., com he dit, per la nostra part rebutgem totalment aquesta pràctica, i, en tot cas, el que els oferim en les esmenes 37 i 43 són uns redactats alternatius, redactats alternatius que lliguen perfectament amb l'argumentació que vostè feia servir davant l'esmena del Grup d'Aliança Popular; és ben cert que pot haver-hi, perquè s'autoritzen, en aquests pressupostos, refinançament de crèdits, i aleshores, el que sí que nosaltres estem d'acord és que aquestes partides d'interessos i amortitzacions siguin ampliables, però tan sols en allò que es refereixi a refinançament, entenent sempre, creient en la bona voluntat

que un refinançament es farà sempre per reduir la despesa; en aquest sentit sí que ens semblaria correcte, i va en el sentit que es presenten les nostres esmenes 37 i 43.

És per tot això, senyores i senyors diputats, que els demanem el vot favorable a aquest conjunt d'esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martí Carnicer. El Grup Mixt manté l'esmena..., no..., per a un torn en contra, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. El senyor Martí Carnicer apuntava una possibilitat alternativa, és a dir, el Grup Socialista no està d'acord que hi hagi aquests canvis, perquè entenem que no és correcte fer-ho per crèdit ampliable, és millor que ho facin com una transferència de crèdit, que això també ho diu —ja hi ha un article— l'article 2, que diu que es pot fer una modificació. Jo diria que en el fons el problema no és aquest, no és un problema tècnic de quina és la via millor, sinó que el problema de fons és que no estan d'acord que es faci, perquè —jo n'estic seguríssim, i, si no, ho podríem provar algun any— si hi hagués un Projecte de Llei de Pressupostos que, per comptes d'utilitzar la via que ens sembla que és la correcta i que és la justa i l'adequada —pels motius que jo explicava al senyor Curto, que és impossible conèixer exactament l'import per endavant d'aquestes obligacions i que, per tant, declarar-ho crèdit ampliable—, per comptes de fer això, no es digués res, fos un crèdit fix, inamovible i que, posteriorment, a través d'una decisió del Conseller d'Economia i Finances es traiés d'una altra partida i es transferís aquí, m'imagino que el senyor Martí Carnicer i el Grup Socialista dirien que aquí hi ha un «parany» —també entre cometes—, «hi ha una trampa, perquè se'ns han garantit unes quantitats fixes, inviolables, per satisfer aquestes necessitats, i ara resulta que, d'esquenes, amagat del Parlament, només un informe trimestral, i que encara ho diu la Llei de Finances Públiques, i no volen posar-ho vostès a l'articulat del Pressupost, a esquenes de tot el poble, el Conseller d'Economia i Finances fa aquest canvi»; en definitiva, diguin clar que és un tema en què vostès estan en contra d'aquesta mecànica i que hi han estat sempre, i que nosaltres respectem perfectament els seus mòbils i els seus motius i les seves exposicions, però acceptin també les nostres. Nosaltres entenem que és bo, que és útil que hi hagi aquesta possibilitat de fer aquestes operacions, no solament de refinançament, perquè vostè, el Grup Socialista, en les esmenes 36 i 39 —que són la 37 i 43 en la numeració del Dictamen— parlen de limitar-ho només a refinançament, però és que a l'esmena 27 i a la 28, doncs, hi ha tot el tema que he explicat al senyor Curto, d'amortitzacions anticipades, o bé l'existència —que és una realitat— d'operacions de crèdit amb interessos variables, i que, en funció de la pujada i baixada d'interessos en els mercats financers mundials, doncs, tenen un cost o un altre. Per tant, sigui quina sigui la motivació que tingui un grup per estar d'acord o en desacord amb el tema, nosaltres entenem que és òbvia la necessitat que aquest tipus d'operacions, les partides destinades a satisfer aquestes atencions, tinguin el caràcter d'ampliables, perquè, de bell antuvi, ara com ara, ens és impossible, matemàticament, jurídicament, realment conèixer si tindrà la quantia que es preveu o en tindrà una altra d'inferior o de superior. Per aquests motius, doncs, nosaltres ens oposarem a aquest conjunt de quatre esmenes.

Gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

El Grup Mixt manté l'esmena número 29 a aquest article —és de supressió. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. La nostra esmena número 29 és una esmena de supressió de part de l'article 5, de l'apartat 3, lletra a) de l'article 5, que fa referència als crèdits ampliables. Aquesta esmena coincideix literalment amb la número 28, que acaba de ser defensada per l'Il·lustre Diputat senyor Martí Carnicer, del Grup Socialista.

Moltes vegades s'ha posat de manifest en aquesta Cambra la lleugeresa amb la qual el Govern de la Generalitat ha anat atorgant avals per a operacions de crèdits a diverses empreses i entitats. Els mitjans de comunicació s'han fet ressò també, moltes vegades, de les importants quantitats —al voltant de 2.000 milions de pessetes l'any 85, només per posar un exemple— que s'han hagut d'afrontar com a conseqüència del no-pagament de crèdits de què haurien de ser avalades pel Govern de la Generalitat, és a dir, que haurien estat incorrectament avalades. No estem disposats, senyors del Govern, a donar-los xecs en blanc, per tal que vostès puguin avalar operacions creditícies que puguin tenir un final dubtós. Els diners públics són de tots, no només d'uns quants, i és per això que, a l'hora d'administrar-los s'ha d'operar amb una diligència exquisida; han de pensar molt bé vostès quines operacions creditícies avalen, i si, finalment, vostès necessitessin, per haver avalat malament, més diners per afrontar crèdits impagats per uns altres, és clar que, sobre la base de la seva majoria, podran disposar-ne, però no comptaran amb el nostre vot per a aquest tipus d'operacions.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Òbviament, també ens hem d'oposar a aquesta esmena, perquè, com bé deia el senyor Latorre, té el text exactament igual que l'esmena 28, del Grup Socialista. Potser quan contestava al senyor Martí Carnicer no he especificat que són les operacions de menyscapte d'operacions d'avals, i, realment, doncs, només dient això, crec que en la ment de les senyores i els senyors diputats, almenys aquells que procedeixen —o procedim— de legislatures anteriors, doncs, coneixeran perfectament que tot el que he dit abans s'aplica plenament aquí. Hi ha hagut una confrontació amb un grau d'intensitat important sobre el tema dels avals, tant en el sistema primitiu com en el sistema posterior que va establir el Departament d'Indústria de «primar» uns interessos, etcètera, però, en definitiva, ha quedat ben clar quin és el punt de vista, al llarg de tots aquests anys, quin ha estat i quin és el punt de vista del Govern de la Generalitat sobre la necessitat o la conveniència en determinats casos de donar avals, i, aleshores, evidentment, tota operació d'aval té un risc, i aquest risc és imprevisible, si se sabés quins avals serien fallits i quins no ho foren, realment, aleshores, no hi hauria cap necessitat de fer cap mesura d'aquestes, ni tampoc de donar els avals que serien fallits, i, per tant, davant d'aquesta incertesa, una vegada més és obvi que demanem —i així ho fa el Projecte de Llei i nosaltres ho trobem bé— que aquesta partida, la destina-

da a pagar els menyscapes en operacions d'aval, que siguin, òbviament, lògicament, crèdits ampliables.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

El Grup Socialista manté tres esmenes, 30, 31 i 32, d'addició d'uns nous apartats a aquesta lletra. Per a la seva defensa, té la paraula el Diputat senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ : Per defensar les esmenes 30 i 31, que són dues esmenes d'addició, a fi i efecte d'aconseguir que alguns capítols del Departament de Treball siguin crèdits ampliables.

Fonamentalment, nosaltres hem defensat —en el conjunt o durant la tramitació en Comissió— que el Departament de Treball té un pressupost minso, que gairebé no arriba ni a ser l'1% de tot el conjunt del Pressupost, que el Departament de Treball està perdent pes específic dintre del conjunt del Pressupost del Consell Executiu, i, en aquest moment, donat que en Comissió han estat rebutjades totes aquelles esmenes que anaven destinades o que tenien la finalitat d'aconseguir que els programes d'ocupació, els programes de formació, els programes d'ajut al cooperativisme tinguessin unes majors dotacions, considerem adient fer aquestes dues esmenes. Dues esmenes referides als capítols de la secció 4, el 470, en el qual coincidim amb el Grup de la majoria i amb l'avantprojecte de Pressupost —en la qual cosa no ens hem d'estendre—, són els programes de formació ocupacional cofinançats amb el Fons Europeu; en això coincidim i, per tant, no hi ha cap tipus de problema, amb aquest, però sí la resta, que són tot capítols en els quals no es recull la capacitat que siguin crèdits ampliables. En concret, a la secció 4 del Departament de Treball, que és la Direcció General d'Ocupació, pretenem que sigui també un crèdit ampliable el programa d'integració laboral per a col·lectius amb especials dificultats, minusvàlids, etcètera. O sigui, creiem que amb els 250 milions és insuficient la quantitat que es destina i que, per tant, si hi ha una millora en la gestió, si hi ha una millora en la recaptació de recursos, s'hauria de poder incrementar aquesta partida. Així mateix, s'hauria de poder incrementar la 460.01, que és el setè Pla d'Ocupació Juvenil dotat amb 250 milions.

D'altra banda, considerem que és també necessari ampliar, dintre de la Direcció General de Cooperació, les partides destinades al Consell Superior de Cooperació, a l'Institut Català de Formació i Promoció de Cooperatives, als fons d'aval per donar a organismes autònoms lligats amb la cooperació; el 470, que és l'ajut a la transferència de cooperatives i societats anònimes laborals i el Fons d'Ajut al Cooperativisme, i, al mateix temps, considerem que és necessari també que el capítol de la secció 6.611, que és el pla, el dit Programa de Foment de l'Ocupació, dotat amb 1.500 milions, també sigui un crèdit ampliable. En una paraula : nosaltres pretenem que, d'alguna manera, tots aquests capítols que estan lligats a la promoció o a la millora de la formació de la mà d'obra de Catalunya, a programes de creació d'ocupació, ja sigui juvenil o no, i programes de promoció del cooperativisme i del treball associat, tinguin la possibilitat que siguin crèdits ampliables, fonamentalment mitjançant dos tipus d'actuacions : el primer, que es millori la gestió del Departament a fi i efecte d'aconseguir més projectes; no deixaria de ser una paradoxa molt terrible que a Catalunya, amb una taxa d'atur encara important, ens trobéssim que, per manca de finançament en un programa definitiu, ens trobem que una cooperativa o un determinat projecte que sigui capaç

de generar ocupació no tingui recursos o no compti amb l'ajut de la Generalitat. Considerem que si hi ha capacitat per aconseguir aquests projectes no estaria justificat mai que no hi haguessin recursos suficients per poder-los ajudar, i, per una altra banda, creiem que hi ha possibilitats, en altes instàncies, d'aconseguir recursos per finançar, cofinançar aquests programes que hem plantejat. Per aquesta raó, i encara que no som massa partidaris —com s'ha vist d'una manera general— que els crèdits siguin ampliables, considerem que, atès que el Departament té un pressupost molt reduït, que hi ha activitats en aquests programes que no poden patir mai el perill que aquestes activitats quedin minvades per la manca de recursos, considerem que tots aquests apartats, que van lligats a la generació d'ocupació, a la millora de la capacitat de mà d'obra i a la promoció del cooperativisme, han de tenir, com a mínim, la capacitat que els crèdits siguin ampliables, a fi i efecte que no quedi cap projecte seriós sense la possibilitat que sigui abonat pel Departament de Treball.

Res més, gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Rañé. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. En primer lloc, voldria dir que, almenys formalment —i entenc que té la seva importància—, per més que volguéssim donar la raó al senyor Rañé que no la hi donarem, però si la hi volguéssim donar no podríem votar-li les dues esmenes, perquè parcialment hi ha una repetició; fa la sensació que el text de l'esmena 31 —que ara és la 30— i la 32 —que ara és la 31— o la 8 i 9, del Grup Socialista, són redactades per mà diferent, perquè al servei 05 les partides 440.01 i 470.01 surten a les dues esmenes; aleshores, el que no podríem fer és repetir dos cops que són ampliables la mateixa partida.

Dit això, voldria dir —i el senyor Rañé ja s'ha posat la bena abans que li doni el cop— que nosaltres ja estem d'acord amb el que diu el text, perquè, és clar, evidentment el senyor Rañé s'ha adonat que en el Projecte, a l'article —aquest mateix article de crèdits ampliables, del qual ja ens ha explicat que vostès no en són gaire partidaris— 5, apartat 3, lletra c), a la base de la qual vostès ara volen afegir-hi nous apartats, ja diu : «a les seccions corresponents al Departament de Treball, l'aplicació 11.04, 470.01», que és la que vostès ara volen incorporar; evidentment, un altre element de negativa, incorporar com a apartat c) bis una cosa que ja diu en el c), sense ser bis, en el c) pelat del Projecte de Llei...

I, quant a les altres esmenes, o quant als altres conceptes que vostès volen declarar ampliables en aquest cas, doncs, nosaltres hem demanat la informació —com és obvi— al Departament afectat, i el Departament, doncs, ens informa que, lamentant-ho molt, evidentment, perquè són partides de gran interès en les seves disponibilitats econòmiques, en el Pressupost —que vostè mateix deia, reconeixia que era força migrat— no hi ha possibilitat de destinar diners d'altres partides a aquesta. I, per exemple, celebri molt aquesta partida que fins ara,

any darrere any era molt criticada, i que vostès mateixos, més endavant, la suprimeixen i la canvien de lloc, dels 1.500 milions dels programes d'ocupació. Vostès sempre ens l'han tirat per la cara, dient que això era el tapabruits o era la fulla de figa per evitar la vergonya de la Generalitat, que no feia lluita

contra l'atur. Bé, i ara, vostès, no sols l'accepten, sinó que l'amplien. Jo accepto i em congratulo que vostès acceptin aquesta mecànica, que en el pressupost del Departament de Treball hi hagi una dotació —modesta però importantíssima, tenint present que no tenim competències ni transferències en aquest cas—, de 1.500 milions de pessetes, i que vulguin que s'ampliï, i aquí, com ho deia abans, el Departament informa que no és possible de fer-ho. En tot cas, i si com a final pogués cedir una mica a un esperit venjatiu, podria dir que, aleshores, queda la «fórmula Carnicer», que és dir : «Bé, doncs, que el Departament, més endavant, demani al Conseller d'Economia i Finances una transferència de crèdit que no sigui no ampliable». Per aquest motiu, i no aquest últim, evidentment, el nostre Grup s'oposarà a l'adopció d'aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Per defensar l'esmena 32, del Grup Socialista, té la paraula el senyor García.

El Sr. GARCÍA GUILLAMÓN : Gràcies, senyor President. Per defensar l'esmena 32 i l'esmena 243, del dictamen de la Ponència. L'esmena 32, el que pretén és la incorporació a l'articulat d'un nou apartat a l'article 5, amb la finalitat que els crèdits assignats a la partida 229.8 s'ampliïn en la suficient quantia perquè es pugui afrontar el repte que comporta garantir la seguretat de les indústries de Catalunya i, en general, dels ciutadans del nostre país. Aquesta esmena té relació directa, com he dit, amb la 243, per la incorporació a l'articulat d'una nova disposició addicional, on es demana l'elaboració pel Consell Executiu d'un pla d'actuacions concretes que garanteixin la seguretat de la zona industrial de Tarragona : aquesta interrelació fa que es presenti conjuntament, en la mesura que la petició és coincident. Amb la incorporació de les noves tecnologies a la indústria i la proliferació cada vegada més de productes estranys i de difícil control, que, pel seu contingut, poden crear perill en el medi i a la salut dels ciutadans, per les pocions i fuites tòxiques i vapors i gasos que freqüentment s'estan donant, com he dit, a la indústria petroquímica de Tarragona, es fa necessari, es fa vital que el Consell Executiu elabori un pla d'actuació concreta que pugui tornar la tranquil·litat als ciutadans de la rodalia del polígon industrial de Tarragona.

L'exemple, com he dit, és prou aclaridor; tan sols d'anomenar la petroquímica de Tarragona ja es crea una certa psicosis d'inseguretat, una certa psicosis que la salut dels ciutadans al voltant d'aquesta està continuament en perill : els últims temps han estat mostra clara que els ciutadans de la rodalia del polígon industrial de Tarragona estan en una inseguretat continuada. Per tant, tant en l'ampliació, en l'esmena 32, com en l'esmena 243, el que volem és que el Consell Executiu ampliï la partida corresponent i, per un altre costat, que porti a cap un pla d'actuació al polígon industrial de Tarragona.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per oposar-s'hi, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Ben bé per oposar-nos-hi, no, perquè, quant a l'esmena 32, hi estem substancialment d'acord : l'únic que nosaltres demanàriem —i m'explicaré— és que el Grup Socialista volgués acceptar una esmena transaccional en relació amb aquest tema. Aquesta esmena, la número 32, vol afegir que la secció 13, corresponent al Departament d'Indústria i Energia, en una partida concreta, la 229.08, actuacions relatives a la seguretat i qualitat de

la indústria —l'aplicació i la incidència concretes en el Camp de Tarragona, que demanava després en l'altra esmena l'Il·lustre Diputat socialista—, sigui declarada ampliable. Aleshores, sobre això, nosaltres podríem dir —i així ho vam argumentar en Comissió— que ja hi ha un altre principi de caràcter general, en el mateix article 5, en l'apartat primer, lletra e), que diu que el capítol 2 d'aquelles partides que tinguin dependència d'un cànon també són ampliables. Aleshores, jo demanaria —potser és demanar massa, perquè molts no ho tenim aquí— que, si les senyores i els senyors diputats volguessin consultar l'estat de despeses del Departament d'Indústria veurien que, precisament aquesta partida del servei 05, 229.08, actuacions relatives a la seguretat i qualitat de la indústria, en l'estat de despeses, hi insisteixo, hi ha una noteta, a continuació del títol, dient que aquesta partida és ampliable en funció d'un determinat cànon. És clar, aleshores, podríem dir un principi general, però també podria ser interessant que es posés, per raó de coherència —ja que, nominativament, departament per departament, es posen unes partides com a ampliables, s'identifiquen—, que acceptéssim aquesta esmena socialista —hi insisteixo—, encara que no caldria estrictament, perquè figura també en l'estat de despeses. Però, aleshores, ens adonem, de manera complementària, que hi ha una altra partida, la 228.09, que és la que ve darrere d'aquesta, que és un tema similar, que és «actuacions relatives a la seguretat vial» —no és a la seguretat i qualitat industrial, sinó a la seguretat vial—, que també la declara, en l'estat de despeses, amb caràcter d'ampliable. Aleshores, si el Grup Socialista ens volgués acceptar aquesta transaccional, fariem un text, posaríem a votació un text que digués, tal com demana l'esmena 32, la secció 13, corresponent al Departament d'Indústria i Energia, partida 229.08..., més la 229.09, i, així, totes aquelles partides del Departament d'Indústria que en l'estat de despeses tenen el caràcter d'ampliable, ja quedaria reflectit exactament i amb tota precisió en el text articulat que aquestes partides són ampliables.

Quant a l'esmena concreta, la incidència i l'aplicació d'aquesta partida en el Camp de Tarragona, hem demanat informació al Departament d'Indústria i el Departament d'Indústria entén que no procedeix fer un desglossament o una concreció d'aquest tipus perquè, en el Camp de Tarragona i en tota la geografia catalana, és competència i atribució i exigència que hi hagi una vetlla d'aquesta seguretat industrial per part del Departament i que, a través de les diverses partides, i d'aquestes concretament, el Departament pensa realitzar aquestes operacions. Un altre tema seria el de la contaminació de la zona petroquímica, que vostè, de passada, també s'hi ha posat, i que de moment no hi entraré, perquè, si no ho recordo malament, algun altre company de vostè —almenys forma part del Grup Socialista— té una esmena sobre aquest tema i, aleshores, donaríem la informació que, no ja el Departament d'Indústria, sinó el Departament de Sanitat, té per donar sobre aquest tema.

Per tant, en definitiva, si vostès es dignessin a acceptar aquesta transacció, resoldríem d'una manera concreta, i entenem que més coherent, tota la qüestió dels crèdits ampliables del Departament d'Indústria, a través d'aquesta transaccional sobre l'esmena 32, i, en canvi, doncs, votariem en contra, pels arguments que els he donat, de la segona esmena que vostè ha defensat.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Amb la finalitat que el Grup Socialista, a plena consciència, pugui acceptar —si li sembla bé— la transaccional, prego a un senyor secretari que doni lectura a la seva redacció.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena transaccional sobre l'esmena número 32, presentada pel Grup Socialista, d'un nou apartat c) *quater* : «A la secció 13, corresponent al Departament d'Indústria i Energia, servei 05, partida 229.08 (actuacions relatives a la seguretat i qualitat industrials), i partida 229.09 (actuacions relatives a la seguretat vial) ».

(*L'I. Sr. García Guillamón s'aixeca per parlar.*)

El Sr. GARCÍA GUILLAMÓN : Gràcies, senyor President. Acceptem l'esmena transaccional; per tant, retirem la 32.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Garcia. A continuació, passem al debat de l'esmena número 33, també del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Roma.

El Sr. ROMA : Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats. Aquesta fa referència a la mineria del carbó, que, com tots vostès saben, està ubicada quasi exclusivament a la comarca del Berguedà, tot i que hi ha una petita explotació a la conca de Calaf, i que, tot i que en el *Passem Comptes* de l'any 87 es deia que la mineria del carbó estava solucionada, diguem que estava garantida la seva continuïtat, això no és cert, malauradament.

Bé. Podem comprovar que l'any 60 hi havia 3.500 minaires i que l'any 88 únicament en queden 700; que, a més a més, poques setmanes després de sortir aquest fulletó, es perdien 200 llocs de treball, i, al cap d'uns quants mesos més tard, se'n perdien 150 més, a causa de la paralització de les explotacions a cel obert de les dues empreses mineres, Carbons Pedraforca i Carbons de Berga.

Ara, malauradament, a més, estem en un procés en el qual s'està esgotant la mina principal, la mina de Fígols, en què en aquests moments hi treballen 504 miners, exactament, en aquests moments. El pla estratègic —que ja som al final del segon any— contempla que a finals de l'any que ve, d'aquests 500 únicament en quedin uns 300 o 325. Per tant, en aquests moments, estem a punt de perdre 200 minaires més. Això, lligat amb l'esgotament aquest que deia, de la mina de Fígols, ens va portar a totes les forces polítiques i sindicals de la comarca a demanar una investigació de tota la conca minera, investigació que va dur a terme el Departament d'Indústria i Energia per mitjà de l'empresa minera Lluís Marià Vidal. La investigació va ser força esperançadora, força positiva, amb unes reserves importants de mineral, però, de tota manera, abans de prendre la decisió d'obrir una nova mina, que és d'un cost altíssim, s'ha cregut necessari de procedir a l'obertura d'una nova mina d'exploració, o sigui que, per tant, sigui complement de la investigació que s'ha fet per altres mitjans.

Bé. Aquesta mina d'exploració —que si és positiva donaria peu que ja es convertís en la mina definitiva, en una nova mina en la zona de Saldes— va fer que l'empresa Carbons de Berga, que és una filial de FECSA, i a causa de les pèrdues constants en aquests darrers anys, manifestés que no tenia diners per afrontar aquesta investigació. Bé, aquesta mancança de diners va portar a un pacte a tres bandes entre la Direcció General de

Mines, a Madrid... que no estava gens obligada a afrontar aquesta nova investigació; va dir que hi aportaria, si la Generalitat també feia un esforç econòmic important, la mateixa quantitat que la Generalitat. Per tant, el cost es va calcular en uns 300 milions, i es va fer a parts iguals : 100, Generalitat; 100, Direcció General de Mines; 100, Carbons de Berga. Bé, en aquests moments, fins i tot, a causa d'uns problemes del projecte que es preveu que hi hagi d'haver alguna galeria més d'aireig, pot ser que s'elevi una mica aquest cost. Per tant, faria possible que aquests 100 milions s'incrementessin una mica. De tota manera, la Conselleria d'Indústria va prendre el compromís d'afrontar la mateixa quantitat que hi posava Madrid i que hi posava Carbons de Berga.

Bé, per tant, aquesta mina d'exploració ja hauria d'haver començat. Ara, l'inici de les obres s'ha de fer de manera immediata, perquè el 31 de desembre de l'any que ve acaba el pla estratègic —per tant, hauríem de tenir ja la seguretat de poder obrir una nova mina a la zona de Saldes, que agafi el relleu de l'actual de Carbons de Berga, situada a Fígols—; per tant, és urgent aquesta despesa de 300 milions per tenir seguretat de fer aquesta altra inversió.

Bé, sorprenentment, aquests Pressupostos únicament preveuen 40 milions; per tant, s'incompleix un acord a tres bandes, aconseguit difícilment amb llargues negociacions, i, evidentment, posa en perill la possibilitat d'agafar aquest relleu a la nova mina. I tampoc acceptaria que aquí es digués que aquesta quantitat de 100 milions, aquest compromís, es vol complir en dues anualitats : no, és urgent fer aquesta exploració l'any 89, i l'any 90 hauríem ja de tenir en marxa la nova mina per garantir la continuïtat del sector principal industrial, conjuntament amb el tèxtil, que és a la comarca del Berguedà.

Bé, per tant, únicament demano en aquesta esmena el compliment d'un compromís fet per la Conselleria d'Indústria i Energia i que, en cas que no es compleixi aquest compromís, estem posant també en perill els diners que es van pactar amb Madrid.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Roma. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Jo voldria començar agraint al senyor Roma la informació que ens ha donat. Aquesta informació amplia més la informació que a mi m'havia arribat de la Conselleria. Ara, el que veig és una discrepància —que és una discrepància important—, que és quant a l'abast o al marge dels compromisos de la Conselleria, perquè el senyor Roma diu : «És que només hi ha 40 milions». És clar, només hi ha 40 milions, vist des del que, segons diu, n'hi hauria d'haver 100; concedim que només n'hi ha 40. Ara, objectivament en si, una partida de 40 milions per a una reconversió sectorial i d'una zona geogràfica molt reduïda, entenc que no són per menysprear; 40 milions és una quantitat important, i, en tot cas, el Departament —consultat— considera que no sols dóna compliment als seus compromisos, sinó que, dintre de la diversitat de les seves obligacions, és la quantitat màxima que hi pot dedicar.

Jo pensava, com un camí de sortida, dir allò que el senyor Roma ja ha començat dient que no acceptaria, que és que

digués que això podria ser en dues anualitats, que és l'única cosa que a mi se m'havia acudit, doncs, en veure aquesta discrepància en dues informacions molt similars, i que la discrepància és només en la quantitat, és dir : «Bé, hi ha acord real sobre el contingut de l'abast del compromís, i l'únic que hi ha és que la Conselleria compta fer-ho», que no sé si és així, «en dues anualitats, i el senyor Roma considera que ha de ser en una sola anualitat». Ara, si diu que això ja no ho pot acceptar, doncs, ja no ho direm.

Per tant, doncs, tenint en compte, doncs, el que he dit abans, que, segons la informació que dona la Conselleria, aquesta partida ja ha estat un esforç important de posar-li, aquests 40 milions de pessetes, que no es pot fer més que aquesta quantitat, i per això entendríem que seria crear una falsa expectativa declarar-ho en aquests moments, que no costaria gran cosa, evidentment, partida ampliable, si ja es parteix de la base que, probablement, amb tota probabilitat no es podrà ampliar.

Per això, doncs, ens oposarem a aquest caràcter d'ampliable d'aquest afegit de «subvencions al foment de la mineria i el carbó».

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. El Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya manté l'esmena número 34. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Agruparem en la defensa l'esmena 34 i l'esmena 37. Ambdues són esmenes de supressió de les lletres f) i g) de l'apartat tercer d'aquest article 5, i, en definitiva, les nostres esmenes pretenen qüestionar el caràcter ampliable de les partides dels crèdits de tipus financer.

Aquí s'ha dit abans que aquesta és una tradicional disputa-debat entre el Govern i l'oposició; el senyor Escudé ja ens ha donat o ja ha donat alguns arguments, en altres debats pressupostaris se n'han donat d'altres... Es diu que no es poden pressupostar amb certesa els interessos, per la senzilla raó que depenen d'una variable que no controla el Govern, sinó que és el mercat; es diu que les despeses d'emissió de vegades varien... I tot això és veritat, és veritat que existeixen aquests problemes tècnics, però aquests problemes tècnics tenen solucions tècniques —aquí se n'han apuntat algunes— : l'Ajuntament d'Hospitalet, que té un pressupost de 8.000 milions de pessetes —una centèsima part del Pressupost de la Generalitat—, per exemple, té una partida específica que diu : «fluctuacions del MIBOR», i el problema ja està solucionat; o una partida específica que diu : «fluctuació de les despeses d'emissió». El que els estic dient és que, per a aquests problemes tècnics que vostès alleguen, existeixen solucions tècniques.

Què és el que passa? El que passa és que vostès mantenen aquests crèdits com a ampliables perquè no troben solució a aquests problemes tècnics, sinó —com molt bé abans l'Illustre Diputat Martí Carnicer ha demostrat aquí amb números— per fer que les partides ampliables dels interessos no tinguin res a veure ni amb el pressupost inicial i no tinguin res a veure amb les raons que vostès donen aquí. Vostès donen unes raons aquí, però la realitat de les liquidacions dels pressupostos de cinc anys fins ara demostren que aquestes no són les raons.

Per tant, demanem la supressió dels crèdits ampliables pel que fa referència al pagament d'interessos, a l'amortització de principal i a les despeses derivades del deute, insistint que existeixen raons tècniques que solucionen les raons que vostès diuen, però que el que vostès diuen no és el que ha passat, i tenim molta por que no és el que continuarà passant.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Bé, de fet, senyores i senyors diputats, el senyor Saura ja ha explicat el que jo diria, perquè realment haig de dir això, que és el mateix que he dit al Grup Popular i al Grup Socialista, i a mi em sembla que les paraules del senyor Saura encara reforcen més l'explicació que jo els donava; ell diu : «el que s'han de buscar..., són problemes tècnics», evidentment, i una sortida tècnica és declarar-ho crèdit ampliable. El senyor Saura ens parla de l'Ajuntament de l'Hospitalet, i diu : «Oh, és clar, nosaltres també estem afectats per crèdits que tinguin interès variable, i, per tant, posem una partida d'interès variable, i com que les despeses d'emissió també poden ser variables, posem una partida que digui això», i podrien afegir —com ja he explicat altres vegades, en les vegades anteriors— el tema de les amortitzacions anticipades, i tindríem una nova partida. Ara, evidentment, el que no ens diu el senyor Saura és que cal suposar que aquestes partides no són fixes, sinó que també han de ser ampliables, perquè, si no, no solucionem res. Per tant, entre posar tres partides ampliables, val més posar-ne una de sola ampliable : més senzill, i la solució, tècnicament, és exactament la mateixa.

I, per tant, doncs, nosaltres ens reafirmem a mantenir la que diu el text, que és que sigui ampliable la totalitat d'aquest concepte.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. El Grup Mixt manté l'esmena número 38. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. La nostra esmena 38 és una esmena de supressió de part de la lletra g) de l'apartat 3 de l'article 5, crèdits ampliables. Faré una molt breu intervenció per defensar aquesta esmena.

Sense aprofundir en les activitats financeres de l'Institut Català del Crèdit Agrari i de l'Institut Català de Finances —més endavant hi haurà temps de defensar una esmena a la totalitat del pressupost de despeses d'aquest últim organisme—, i en total coherència amb allò que hem exposat a l'hora de defensar l'esmena número 29, demanem la supressió de la part final de la lletra g) de l'apartat 3 de l'article 5, precisament quan diu : «i a les obligacions derivades de menyscapes en operacions de crèdit avalades per aquests Instituts.»

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. No voldria deixar, per descortesia, de contestar aquesta esmena, però, en definitiva, el senyor Latorre m'acceptarà que l'argumentació és la mateixa que ja he donat abans, tant al Grup Socialista com al d'Iniciativa per Catalunya, com al Grup Popular. Evi-

dentment, m'he estès més amb caràcter general, però, evidentment, en els organismes autònoms en qüestió, que són l'Institut Català del Crèdit Agrari i l'Institut Català de Finances, el problema és el mateix : els avals poden resultar fallits, i aleshores hi ha una operació de menyscapte i això s'ha de cobrir. No coneixent per endavant en quina quantia, en quina proporció ho són, cautelarment, la partida destinada a aquesta atenció ha de tenir el caràcter, des del punt de vista tècnic, d'ampliable, i això és el que pretén el Projecte de Llei, i, per tant, no podem acceptar l'esmena del Grup Mixt.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Queda una última esmena a aquest article, que és del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, la número 40. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Aquesta esmena planteja la necessitat que la implantació del crèdit per als consells comarcals sigui crèdit ampliable. Pensem que la partida que es dota des de la Conselleria de Governació és totalment insuficient, que el desenvolupament i el funcionament de les comarques ha de significar el proper any 89 un fet important des del punt de vista d'implantació de les lleis d'organització territorial, i, en aquest sentit, demanem que aquest crèdit sigui ampliable.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Per oposar-s'hi, té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President, perquè, efectivament, el nostre Grup s'hi oposarà, perquè a diferència del senyor Saura, que creu tenir raons —i així ens ho ha manifestat— per considerar que 1.250 milions de pessetes per a aquestes dotacions dels consells comarcals són insuficients per a activitats d'organització —es tracta d'organització, no de funcionament, que ha de tenir altres dotacions pressupostàries d'altres fons—, entén que és insuficient —jo respecto aquest estudi—; en canvi, els estudis que se'ns ha informat que existeixen per part del Departament de Governació són els que precisament han motivat la fixació d'aquesta quantia de 1.250 milions, i, per tant, doncs, entenem que no cal —fins i tot seria contraproduent, per raons psicològiques que totes les senyores i els senyors diputats podran entendre— considerar ampliable aquesta partida.

I, per tant, doncs, no estem d'acord que sigui una partida ampliable, i votarem en contra de l'esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. A continuació es pot passar a la votació de les esmenes i de l'article cinquè.

Comencem per la votació de l'esmena número 20, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 67 en contra i 35 abstencions.

A continuació es procedeix a la votació de l'esmena número 21, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 37 vots a favor, 67 en

contra i 4 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 22, del Grup parlamentari Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 64 en contra i 38 abstencions.

Se sotmet a votació l'esmena número 23, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 70 en contra i 2 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 25, del Grup parlamentari Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 68 en contra i 40 abstencions.

A continuació sotmetem a votació les esmenes 26 i 27, encara que són de dos grups diferents, tenen el mateix contingut exacte.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 46 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem les esmenes 28 i 29, l'una del Grup Socialista i l'altra del Mixt però de supressió del mateix.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 30, que és del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 31, també del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena transaccional que procedeix de la 32, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 33, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Ara sotmetem a votació les esmenes 34 i 35... (*Ll. Sr. Curto demana per parlar.*) Sí.

El Sr. CURTO : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Curto, té la paraula.

El Sr. CURTO : Encara que es tracta d'una situació atípica, per una vegada el senyor Escudé ha encertat i ens ha fet comprendre que, efectivament, lo mal redactat per part del Grup Popular de l'esmena número 35 no tindria cap sentit en el supòsit que fos aprovada, i si no es vulnera el Reglament després d'haver-la defensat, la voldríem retirar.

El Sr. PRESIDENT : Queda retirada, senyor Curto.

Se sotmet, doncs, a votació només l'esmena 34, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Procedim a la votació de l'esmena número 36, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Procedim a votar l'esmena número 37, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions.

Procedim a la votació de l'esmena número 38, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions.

Procedim a votar, acte seguit, l'esmena número 39, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 68 en contra i 8 abstencions.

Votem l'esmena número 40, del Grup parlamentari Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 68 en contra i 39 abstencions.

A continuació es vota l'esmena número 41, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Ara es procedeix a votar l'article cinquè segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article cinquè ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 50 abstencions.

Passem al debat de les esmenes presentades a l'article sisè, que n'hi ha una del Grup Mixt, que és la número 42. Per a la seva defensa, té la paraula el Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. La nostra esmena número... deia... (*Remor de veus.*) Volia dir, senyor President, que la nostra esmena 42 és una esmena d'addició d'un nou apartat a aquest article 6, relatiu a les normes sobre incorporació de crèdits. Molt breument i només per insistir en allò que estem manifestant al llarg d'aquest debat pressupostari.

Sempre serà bo per a la salut democràtica d'aquest poble enriquir els mecanismes de control per aquest Parlament de l'execució del Pressupost de la Generalitat. Hi estem d'acord genèricament... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Silenci, per favor.

El Sr. LATORRE : Deia, senyor President, que estem d'acord genèricament amb els mecanismes d'incorporació de crèdits pressupostaris autoritzats en exercicis anteriors, però volem —i aquest és l'esperit de la nostra esmena número 42, esperit en el qual continuarem insistint al llarg d'aquest debat— que la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost d'aquest Parlament estigui puntualment informada per part del Departament d'Economia i Finances de les incorporacions de crèdits que s'hagin finalitzat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. El senyor Latorre diu que no es cansarà d'insistir en aquest tema de la informació a la Comissió d'Economia i Finances i fa perfectament, però també comprendrà que jo no em cansaré d'insistir en la rèplica que he anat donant a esmenes anteriors i continuarem fent posteriorment perquè —com hem dit tantes vegades— l'article 83 de la Llei de Finances Públiques ja recull això. Evidentment, ho fa amb caràcter trimestral i no cada vegada que es faci —com demana aquest cas el Grup Mixt—, però entenem que és suficient.

Per altra banda —com apuntava abans—, hi ha diversos mecanismes reglamentaris perquè, puntualment —i això sí que llavors coincidiria amb l'esmena del Grup Mixt—, totes les senyores i els senyors diputats que així ho desitgin puguin anar a demanar en qualsevol moment quines són les situacions d'aquests crèdits procedents d'exercicis anteriors, i que no havent estat disposats poden incorporar-se a l'exercici següent, i, per tant, entenem que el que és l'article sisè, sobre normes d'incorporació de crèdits, ja és suficient, i, per tant, doncs, no estarem disposats a acceptar aquesta esmena que demana el Grup Mixt.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Procedim a la votació de l'esmena número 42, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació l'article número 6, segons l'Informe del Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article sisè ha quedat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions.

A petició coincident de diversos grups, se suspèn la sessió durant cinc minuts.

(La sessió se suspèn a les set de la tarda i dos minuts i es reprèn a un quart de vuit i un minut.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Entrem en el debat de l'article número 7. La primera esmena és la número 43, del Grup d'Iniciativa per Catalunya : per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : L'esmena 43 és una esmena de supressió de tot el text de l'article 7, que fa referència als crèdits autoritzats a favor de les entitats autònomes.

Pràcticament tots els grups parlamentaris han fet esmenes de supressió, total o parcial, d'aquest article. Creiem, el nostre Grup creu, que estem davant d'un article bastant desafortunat, fonamentalment per tres raons : primera, perquè segons aquest article es deixa sense límit l'import a transferir per equilibrar les liquidacions de les entitats autònomes administratives i de les empreses públiques; en segon lloc, perquè els lliuraments a compte poden destinar-se a ampliacions de capital —creiem que les subvencions de la Generalitat i els lliuraments a compte no poden ser destinats a ampliacions de capital si prèviament no hi ha altres criteris pels quals fer ampliació de capital de les entitats autònomes o de les empreses públiques—, i, en tercer lloc, perquè en l'apartat tercer d'aquest article es diu, textualment, «Si s'han lliurat fons en excés, s'han de minorar per l'import d'aquests els crèdits autoritzats» —pensem que amb una bona gestió i amb un bon pressupost mai s'han de lliurar fons en excés. Per aquestes tres raons, demanem la supressió de tot l'article 7.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President, però, si m'ho permet, hi ha el Grup Popular que fa el mateix que el Grup d'Iniciativa per Catalunya, però que, per comptes de fer-ho amb una sola esmena, fa una esmena a tots i cadascun dels apartats; vol dir que si el senyor Curto no hi tingués inconvenient, podria, o voldria i desitjaria, escoltar prèviament els raonaments de les esmenes 44, 45, 46, 47 i 50, que és exactament el mateix que ha fet el senyor Saura amb una sola esmena.

El Sr. PRESIDENT : Em sembla molt assenyat. El senyor Curto, si vol fer ús de la paraula?

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President, amb molt de gust recullo la petició que m'ha fet el senyor Escudé i defensaré

conjuntament estes esmenes, que en realitat es tradueixen en una esmena de supressió de tot l'article 7. I esta esmena també la vam presentar l'any passat, perquè suposo que fins a l'any 92, que durarà esta legislatura, los Presupostos seran los mateixos i, òbviament, les esmenes també hauran de ser les mateixes; si alguna vegada canvien lo text articulat, segur que els grups de l'oposició canviarem lo to de les nostres esmenes.

L'article 7, apartat primer, diu que l'import dels crèdits pressupostaris destinats a transferències a favor de les entitats autònomes administratives o de les empreses públiques regulades per la llei tal s'han d'ajustar de forma que la liquidació de llurs pressupostos, a 31 de desembre, sigui equilibrada. I, per una part, això ja ho mana la Llei de Finances Públiques de Catalunya, i nosaltres diem que, òbviament i evidentment, només faltaria això, però, no obstant això, no hi ha cap motiu —com s'ha dit abans— per a deixar sense límit un import a transferir que tingui com a finalitat equilibrar les liquidacions de pressupost de les entitats autònomes i de les empreses públiques. I, en tot cas, alguns convindran amb est diputat, que, quan l'article en qüestió assenyala que s'han d'ajustar de forma, és una expressió ambigua, perquè, independentment que la liquidació ha de ser equilibrada a 31 de desembre, no deixa clar ni com ni en quin moment s'ha de produir l'ajust que es preveu en est article.

En relació amb l'apartat tercer, simplement manifestar lo nostre desacord i, des de la nostra opinió, la improcedència d'una redacció que parla de lliurar fons en excés, perquè l'aplicació d'est terme atempta, des de la nostra opinió també, contra l'eficàcia de control, i deixa les mans lliures quant a arribar a un objectiu ben determinat.

I, quant als apartats quart i cinquè, simplement manifestar que nosaltres no compartim lo criteri de transferències excessives, i molt menys transferir quantitats per a compensar pèrdues d'exercicis futurs.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Curto. Per defensar... No, per a un torn en contra, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President, efectivament farem un torn en contra, començant per agrair l'amabilitat del senyor Curto d'agrupar les esmenes i facilitar el debat. En definitiva, com deia ell, el tema únic i central és que hi ha una sèrie d'operacions que preveuen els diversos apartats d'aquest article 7 amb una única —hi insisteixo— i exclusiva finalitat : que la liquidació de llurs pressupostos a 31 de desembre sigui equilibrada; per tant, ja el mateix text dona una resposta a una de les afirmacions que ha fet el senyor Curto, quan ha dit que no es deia ni quan —quan, sí : el 31 de desembre.

Aleshores, l'objecció que tant el senyor Curto com el senyor Saura ens feien, o feien al text, en el sentit de dir : «Oh, és que si s'han lliurat fons en excés, això vol dir que hi ha una mala gestió...» No, és que és possible que hi hagi unes fluctuacions durant l'exercici, i en el moment de fer la liquidació, que —hi insisteixo— diu l'apartat primer de l'article que és el 31 de desembre, aleshores resulti que hi ha hagut un excés de lliurament, i per això el que fa a l'apartat quart i l'apartat cinquè és explicar quina consideració pot tenir aquest excés. I, per tant, doncs, ens sembla que és una forma correcta de tractar els crèdits autoritzats a favor de les entitats autònomes... perquè només faltaria que no hi hagués aquest article, que les empreses de la Generalitat de tot tipus —administratives, fi-

nanceres, industrials, etcètera— poguessin pressupostàriament, i en contra —com bé invocava el senyor Curto— de la legislació general aplicable, poguessin estar desequilibrades. Per tant, jo crec que, d'una manera o altra, tots els grups parlamentaris, en el fons, estan d'acord amb la idea; potser el contingut o potser la redacció no és prou feliç, i per això —potser ja és anticipar-se una mica— oferirem una esmena transaccional a un grup que no vol —almenys en algunes esmenes— suprimir, sinó que vol modificar, i, aleshores, potser amb la redacció que oferirem, i que també obrim la possibilitat d'adhesió als grups que fan esmena de supressió, si això els donés satisfacció, doncs, aleshores podríem votar aquesta esmena transaccional; perquè —hi insisteixo— la idea central, que és no possibilitar que arribés el 31 de desembre i que les empreses de la Generalitat fessin una cosa que no pot fer el Govern de la Generalitat com a organisme, evidentment, que no és sobirà, que és tenir un desequilibri pressupostari, seria una cosa, doncs, totalment intolerable. Per tant, imaginant que estem d'acord en el contingut, en la idea central, nosaltres, evidentment, rebutjarem les esmenes de supressió i —hi insisteixo—, quan els companys d'Esquerra Republicana expliquin la seva esmena de modificació, nosaltres anunciem que oferirem conjuntament amb el Grup d'Esquerra Republicana una esmena transaccional, a veure si afectant o modificant l'apartat 4 i el 5, que són els que fan referència a aquest segon apartat, que tant el senyor Saura com el senyor Curto incidien en el tema de les pèrdues o la reserva compensatòria, si això fos possible, arribar a un acord entre tots; però, de moment, a aquestes esmenes de supressió, per les raons que he dit, el nostre Grup s'hi oposarà.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Per Esquerra Republicana, per defensar suposo que seran la 48 i la 49...

El Sr. CAROD-ROVIRA : 48, 49 i 52, senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. CAROD-ROVIRA : ...ja que fan totes tres referència a l'article 7, l'article relatiu als crèdits autoritzats a favor de les entitats autònomes. Nosaltres, a banda d'altres consideracions sobre la resta d'aquest article, hem presentat tres esmenes : una d'elles, la primera, la número 48, de supressió de l'article 7.4, supressió ja que en una altra esmena proposaríem una modificació amb una redacció nova de l'apartat 7.4, una redacció que, al nostre entendre, en la nostra esmena precisa més el que apareix en el text articulat a l'hora de fixar el concepte de subvenció d'explotació en les transferències corrents a favor de societats, i seria doncs una esmena que tindria una funció més aviat de caràcter tècnic per agilitar-ne la redacció; per aquest motiu, doncs, per coherència amb aquest text, nosaltres suprimiríem —i aquesta seria la tercera esmena, la 52— l'apartat cinquè de l'article 7.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Carod. El Grup Socialista manté l'esmena número 51, també de supressió : el senyor Martí Carnicer té la paraula.

El Sr. CARNICER : Senyor President, moltes gràcies.

Bé, es tracta de suprimir l'apartat cinquè de tot l'entramat d'aquest article 7, que és una filigrana legislativa per equilibrar els pressupostos de les entitats autònomes, però que creiem que en l'apartat cinquè arriba, una mica, a un cúmul d'incoherència. És a dir, que es digui que amb transferències corrents es podran subvencionar ampliacions de capital, o bé pèrdues

d'exercicis futurs, ens sembla que, una mica, desvirtua tot el contingut de les característiques que tenen les partides d'un pressupost de la Generalitat i de qualsevol administració : si són partides destinades a despeses corrents han d'anar a despeses corrents, si són despeses de capital han d'anar a despeses de capital, i, en qualsevol cas, aquest futurible de les pèrdues d'exercicis futurs representa ja, des del nostre punt de vista, el sùmmum de la incoherència de tots els apartats d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martí Carnicer. El senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. El senyor Martí Carnicer, en nom del seu Grup, ha fet la defensa d'una esmena només en aquest apartat cinquè. Ara, jo voldria subratllar que, aquest apartat cinquè —almenys tal el ho veiem nosaltres—, no sé si és un sùmmum d'alguna cosa, però no és més que una concreció i una conseqüència del que diu l'apartat quart, que diu que també —com hem dit abans, en general— les empreses han de tenir una situació d'equilibri, i, aleshores, l'apartat quart és aquell que es diu que pot tenir la naturalesa de subvenció d'explotació en la mesura necessària per equilibrar el seu compte de pèrdues i guanys, i aleshores, a més a més, si s'escau, de lliurament a compte de futures operacions de capital per a la resta; i aleshores aquí concreta, a l'apartat cinquè, que pot ser o bé ampliació de capital o a compensar, si s'escau, pèrdues d'exercicis futurs. Ara —hi insisteixo—, com que en aquesta esmena transaccional que hem convingut amb el Grup d'Esquerra Republicana, es modifica l'apartat cinquè, el Grup Socialista podrà estudiar si creu que recull —encara que diria que no, per les afirmacions del senyor Carnicer, però podria examinar si recull— les seves aspiracions de modificació —que no de supressió— d'aquest apartat cinquè. En tot cas, doncs, nosaltres votaríem en contra, evidentment, de la supressió d'aquest apartat.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé.

Donarem lectura, per part de la Mesa, de l'esmena transaccional proposada sobre les esmenes números 49 i 52. Senyor Secretari, si vol fer el favor de donar lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena transaccional sobre les esmenes números 49 i 52 —números del Grup d'Esquerra Republicana 6 i 7—, a l'article 7.4 i 7.5, que quedaria redactat de la següent manera : «Tindran la naturalesa de subvenció d'explotació en la mesura necessària per equilibrar el compte de pèrdues i guanys i de lliurament a compte de futures operacions de capital, per a la resta, les transferències corrents a favor de societats el capital de les quals pertanyi íntegrament a la Generalitat, a les seves entitats autònomes o als ens de dret públic. Per a l'aplicació dels lliuraments a l'ampliació de capital de les societats caldrà, en tot cas, acord previ del Consell Executiu».

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Secretari. Ara s'ha de passar a la votació d'aquestes esmenes, i si tots els grups hi estan d'acord, faríem dues votacions : una, que seria la de l'esmena 45, que és de supressió de tot el text, que, si no prospera, doncs, decaurien les altres de supressió d'apartats, i després votaríem l'esmena transaccional. Ara, si els grups volen que es voti esmena per esmena... (*Ll. Sr. Curto demana per parlar.*) A veure, el senyor Curto.

El Sr. CURTO (*de l'escó estant*) : Senyor President, em

sembla que esta Presidència ha dit que es votaria l'esmena 45 i, en tot cas, hauria de ser l'esmena 43, potser.

El Sr. PRESIDENT : No, vull dir la 43, que és la de supressió total. (*L'I. Sr. Carnicer demana per parlar.*) El senyor Martí Carnicer?

El Sr. CARNICER (*de l'escó estant*) : Senyor President, jo entenc que no per votar la totalitat decauen les altres. El nostre Grup no té cap objecció que es votin totes juntes, però no decau una en funció de les altres.

El Sr. PRESIDENT : Bé, es votaran conjuntament amb excepció de la 49 i la 52, que són objecte de transacció.

En primer lloc, es voten les esmenes 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50 i 51.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 38 vots a favor, 67 en contra i 3 abstencions.

Es vota a continuació l'esmena transaccional corresponent a les esmenes 49 i 52.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions.

A continuació es vota l'article segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Passem a continuació al debat de l'article 8. Esmena número 53, del Grup Popular. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. L'article 8 del Projecte de Llei se refereix a la contractació directa de les inversions dels departaments fins a un límit de 60 milions de pessetes, i molt breument per manifestar i significar la modificació que proposem lo Grup Popular, és que el límit no superi els 50 milions de pessetes, exactament igual que al Pressupost del 1988, la qual cosa, des de la nostra opinió, no significa que els departaments no puguin executar obres amb càrrec al seu propi pressupost. Lo que passa és que, a menys límit, més control per l'oposició. De tota manera, ja vam manifestar en Comissió que, si est augment del 20% estava plenament justificat, nosaltres no tindríem cap inconvenient a assumir-lo.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President, però, si m'ho permet, hi ha l'esmena següent, d'Esquerra Republicana, que dona la mateixa quantitat i, per tant, podria esperar a fer el torn en contra conjuntament. I, per altra banda, si el Grup d'Iniciativa per Catalunya també ho acceptés, hi ha l'esmena següent, la posterior, la 55, que rebaixa la quantitat exactament, suposo, amb la mateixa argumentació; llavors podríem fer un sol i únic torn en contra.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Per Esquerra Republicana de Catalunya, l'Il·lustre Diputat senyor

Carod-Rovira té la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President. Molt breument, la nostra defensa d'aquesta esmena aniria exactament en la mateixa direcció que la que ha apuntat el Portaveu del Grup Popular. És a dir, seria una proposta de reducció de 10 milions —de 60 a 50— als projectes d'obres que el Govern pot autoritzar per contractació directa. La xifra ens semblava una mica excessiva, sobretot pel que ha estat l'augment del cost de la vida d'un any a l'altre.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Carod. Pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Moltes gràcies, senyor President. Estem davant d'un article que, en definitiva, l'oposició intentem limitar el gran nivell de discrecionalitat del Govern. He de dir que Catalunya és, de tot el país, inclòs l'Estat, el Govern on el nivell de discrecionalitat entre la inversió directa i el pressupost d'inversions és més gran. Als Pressupostos Generals de l'Estat —els Pressupostos Generals de l'Estat— es poden fer contractacions directes per valor de 60 milions de pessetes, i estan gestionant quinze vegades més diners que la majoria d'aquest Parlament. Per tant, creiem que és excessiu que la contractació directa en inversions sigui de 60 milions de pessetes, i pensem que hauria d'estar situada a 25 milions, com, per exemple, a la Comunitat Autònoma de Madrid, que en aquests moments està situat en 25 milions de pessetes.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Per fer un torn en contra a les tres esmenes anteriorment defensades, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, aquest és un tema que jo diria que s'ha discutit, pràcticament cada any, un grup o un altre, o diversos, o tots els grups parlamentaris. Arriba un moment que consideren que una xifra o una altra millora o perjudica el seu nivell de control. Nosaltres no estem pas d'acord amb això que una xifra pugui significar un control més gran o més petit. Ara, evidentment, per què 60 i no 50, o...? El senyor Saura mateix ens parlava que el Govern de l'Estat en té 60, el mateix que nosaltres proposem. Ara —i, per tant, és un argument que ens sembla a favor—, el que ens sembla que no és un argument en contra és el que el senyor Saura ens deia, de dir : «Oh, és que té una contractació quinze vegades superior». És que no és problema de contractació; és de la importància de l'obra, i amb els nivells de costos d'avui dia, unes obres, no diré mínimes, però molt modestes i moderades, dissortadament, amb els nivells de costos d'avui dia, els 60 milions hi cauen de seguida, i per això, de cara a això és que amplio més l'explicació, perquè, en definitiva, el que fa el senyor Saura és reduir-ho a 25 milions; no tornar als 50 que hi ha ara, sinó baixar-ho a 25. És l'explicació que potser adreço més especialment al Grup Popular, perquè el senyor Curto ens deia que, si donàvem una justificació que ell considerés adequada, doncs, podrien plantejar una retirada d'aquesta esmena. Bé, l'únic argument que tinc és el de la realitat, i l'argument de la realitat és, si no estic equivocat, que, des de l'any 1984 —o sigui, des de fa cinc Pressupostos—, el nivell establert en el Pressupost de la Generalitat és de 50 milions, i, en cinc anys, passar de 50 a 60, aquest 20% que el senyor Curto deia, em sembla que està per sota —lleugerament, potser, però

està per sota— de l'increment del cost de la vida. Vol dir que, en termes de poder adquisitiu, està per sota dels nivells de l'any 84. Ara, 60 milions? Podrien ser més, com, per exemple, el COOB, que té un pressupost mínim de contractació directa de 100 milions. No és per criticar-ho; és un altre criteri. Podrien ser perfectament 75 o el que sigui. Nosaltres partim d'una xifra històrica de 50, i ens sembla que, passar al cap de cinc anys a 60, és adequat. I, per tant, doncs, ens oposarem tant als qui ho volen reduir a 50, com, sobretot, als qui ho volen reduir a 25.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Passem ara al debat de l'esmena número 56, d'addició, del Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sala.

El Sr. SALA : Senyor President, senyores i senyors diputats, suposo que després de l'explicació que ha donat el senyor Escudé, sobre la necessitat que per part del Parlament es controli un sistema de contractació excepcional com és el de la contractació directa, el Grup de la majoria votarà a favor de l'esmena que presenta el Grup Socialista i de les subsegüents que presenten altres grups parlamentaris, que, precisament, el que pretenen és que un sistema de contractació excepcional, com és la contractació directa, com queda reconegut en la Llei de Contractes de l'Estat i queda també reconegut en els mateixos Pressupostos de la Generalitat, el Parlament pugui exercir l'adequat control, i perquè el Parlament pugui exercir l'adequat control no hi ha millor sistema —hi ha altres Parlaments en què aquest sistema s'aplica— que es trameti a la Conselleria d'Economia i Finances una relació trimestral de les obres adjudicades per contractació directa, d'acord amb la previsió de l'apartat anterior d'aquest mateix article. Perquè, senyores i senyors diputats, senyor President, som on érem fa quatre o cinc anys; perquè és veritat que, d'aquest tema, en aquest Parlament, el tema de la contractació directa, hem tingut oportunitat de parlar-ne en el passat. I som exactament on érem. S'està fent un ús —jo diria un ús molt dolent, un ús que, en determinats moments sembla, fins i tot, infantil— dels mecanismes de contractació directa. Quan fem una interpellació i es toca aquest tema, durant un temps sembla que les persones afectades es preocupen una mica més i fan les coses una mica millor; al cap d'un temps es relaxen els sistemes de control intern —i per això crec que és útil que el Parlament pugui controlar-ho— i es torna a les velles pràctiques. Es torna, per exemple, a una pràctica que és de la picaresca administrativa —si se'm permet l'expressió— més impresentable, que és la de fraccionament d'obres. Tornem a estar, senyores i senyors diputats, estrictament en dos *Diaris Oficials de la Generalitat*, amb adjudicacions, amb el límit anterior, de 50 milions de pessetes, amb la utilització d'un sistema que consisteix a fraccionar una obra perquè no arribi als 50 milions de pessetes —perquè no arribi als 50 milions de pessetes— i poder-la així adjudicar directament. En el *Diari Oficial*, per exemple, del 27 de juliol del 88 s'adjudica a Cubiertas y MZOV per la quantitat de 49.930.000 pessetes, pel sistema de contractació directa —49.930.000 pessetes—, la part d'una obra que en un altre *Diari Oficial*, aquest de l'11 del 88, es dona també a Cubiertas y MZOV, per un import de 49.596.000 pessetes. Tornem a tenir en els *Diaris Oficials de la Generalitat* —portàvem un cert temps en el qual això havia

deixat de passar— un aflorament importantíssim d'adjudicacions directes per 49.956.000 pessetes.

Jo els podria fer una relació de totes i les múltiples obres que s'han adjudicat per contractació directa amb imports de 49.298.000 pessetes, 49.300.000 pessetes..., és a dir, amb el límit de 60 no seran de 49 milions; en el pròxim *Diari Oficial*, si s'aprova aquest límit de 60, estarem en els 59 milions, perquè vostès, senyores i senyors, el Consell Executiu, en aquest cas la Conselleria de Política Territorial, està fent exactament el que feia, i jo crec que això no s'ha de fer : fraccionar obres; entrar en la picaresca administrativa, jo diria que no és propi d'una administració solvent i una administració seriosa, i, senyores i senyors diputats, si no podem exercir-ne el control d'una manera adequada, vostès són incapaços d'implementar, diguem-ne, aquests sistemes... Perquè, després, l'any passat, que vam parlar també d'aquest tema, van dir : «No, no, això..., és veritat...» Torna a passar, torna a passar. Senyor Pont, torna a passar, torna a passar (*remor de veus*), com va passar fa tres anys, i com va passar fa quatre anys. Per tant, jo crec que el millor sistema és que aquest Parlament pugui conèixer i no haver d'anar... Després, continua passant que no es publiquen totes les contractacions d'obres adjudicades; no s'ha formulat cap esmena a l'article, a l'apartat anterior : el Consell Executiu està obligat a informar en el *Diari Oficial*. No, no s'informa, no s'informa. Senyor Escudé, no s'informa del que s'hauria d'informar.

Per tant, per poder aplicar aquest control d'una manera eficient, creiem que el millor sistema és que s'aprovi aquesta esmena, que simplement diu que se'ns comuniqui a la Comissió d'Economia i Finances del Parlament les obres adjudicades directament, amb l'import que sigui, perquè, sigui quin sigui l'import que vostès fixen, trobaran, si no els controlem adequadament, la manera de burlar l'import que aquest Parlament estableix.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Sala. Per a un torn en contra té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo tenia la intenció, en començar el senyor Sala l'exposició de la seva esmena, de contestar-li amb la contesta, diguem-ne, estàndard, que he anat fent anteriorment a totes les peticions d'informació trimestral, article 83, etcètera. Ara, no ho faré, perquè em sembla que és notori i públic, ja que se'ns ha explicat aquí, que el senyor Sala, com tots vostès i tots nosaltres, no necessita aquesta informació, aquesta relació trimestral, perquè —com molt bé ell deia— hi ha un apartat, el segon, que no ha estat objecte d'esmena, que diu que «les condicions tècniques financeres i administratives de l'obra a executar han d'ésser anunciades prèviament al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici del compliment de les normes de contractació, etcètera», i el senyor Sala coneixia perfectament totes aquestes obres, que, per exemple, jo no he dedicat la meua atenció a mirar aquests apartats al *Diari Oficial de la Generalitat*. Això és una prova que, només complint l'apartat segon, doncs, hi ha la possibilitat directa i immediata que les senyores i els senyors diputats coneguin quins són aquests tipus d'obres.

El senyor Sala acaba la seva explicació dient : «No, però encara que hi ha aquesta obligació», efectivament hi és, diu : «això no es compleix, i per això demanem que hi hagi aquest

altre afegitó». Aleshores, jo diria : en principi, ho nego, ho desconec, evidentment, ho desconec, perquè jo sóc part del poder legislatiu i no de l'executiu, em costaria molt de creure que el Consell Executiu s'atrevis a incomplir un article de la Llei de Pressupostos, però en aquest terreny d'hipòtesi dialèctica, jo li voldria preguntar, al senyor Sala : com és que vostè confia que el Consell Executiu, no complint l'apartat segon, compleixi l'apartat tercer? Vull dir, és la mateixa força d'obligar l'un apartat i l'altre.

Per altra banda, senyor Sala, vostè sap, i vostè n'ha estat protagonista en anteriors ocasions, i per això, quan s'ha adreçat al meu company de coalició i de territori, el senyor Ferran Pont, he recordat una enèrgica i dura interpellació que va fer vostè i una moció subsegüent sobre aquest tema. Per tant, és un altre mecanisme més que, amb tota llibertat, podem i poden utilitzar, especialment els diputats adscrits als grups d'oposició, davant del Consell Executiu per conèixer si hi ha alguna cosa que no sigui prou correcta en aquest tema de la contractació directa.

Per tant, doncs, també, com en les altres esmenes, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Passem ara al debat de l'esmena número 57, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President. L'esmena 57 s'inscriu també en la mateixa línia argumental d'alguns il·lustres diputats de grups de l'oposició que m'han precedit, i, en aquest cas concret, es tractaria, en el nostre cas, de contribuir amb una esmena d'addició, que comportaria un apartat nou, l'apartat 3, a l'article vuitè, de manera que tingués, aquest apartat nou, bàsicament tres conceptes a incloure : en primer lloc, com ja ha estat dit aquí, l'exigència de la informació en aquesta Cambra d'aquells projectes que superin la xifra de 25 milions de pessetes; aquesta esmena comportaria també la fixació d'una limitació de l'adjudicació de projectes d'obres per contractació directa a una mateixa persona física o jurídica per defugir aquella picaresca administrativa a la qual s'ha fet referència fa un instant, i, finalment, establiria també la impossibilitat de fraccionament o de segregació de projectes parcials d'una mateixa obra en el cas de ser adjudicats per contractació directa.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Carod. El senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena d'addició del Grup d'Esquerra Republicana s'insereix en aquest grup d'esmenes —perquè després en vindran d'altres— que més o menys van totes en el mateix sentit, però aquesta esmena, per un cantó, és més dura que l'esmena que ha defensat l'Illustre Diputat senyor Sala, perquè estableix una sèrie de limitacions addicionals : parla de tres projectes, parla de la mateixa obra, per tant, és més dura, és més restrictiva; però, per altra banda, és més laxa, en el sentit que només demana que això es faci quan l'import de l'adjudicació sigui superior a 25 milions, mentre que el Grup Socialista ho fa en tots els casos.

Quant al tema de la quantitat, doncs, ens sembla que és un tema menor i, per tant, no insistiré en els arguments que ja he

donat al senyor Sala. Sí que potser valdria la pena dir alguna cosa més en aquests afegitons més limitadors que fa el Grup d'Esquerra Republicana, que és això dels tres projectes, i sobretot això de la segregació dels projectes parcials si es tracta d'un tema de la mateixa matèria. Aquest és un tema que el Grup d'Esquerra Republicana ja havia suscitat en anteriors pressupostos, i aleshores, sempre en el debat arribàvem a la conclusió que era pràcticament, de forma objectiva, pràcticament impossible determinar què és una mateixa matèria. En aquest cas concret que ara demanen, de tres projectes, per què tres i no cinc, i no dos? Per tant, potser hi ha algun argument més a favor de l'acceptació d'aquesta esmena, en la línia aquesta que apuntava el senyor Sala de possible picaresca, però, és clar, en principi nosaltres no tenim constància de cap picaresca, i ens sembla que aquesta limitació dels tres projectes, ara com ara, al nostre judici com a grup parlamentari, en funció de la informació que tenim, ens sembla innecessari i entorpidor, i, per tant, també, aquesta esmena, la votarem en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. El Grup d'Iniciativa per Catalunya també té una esmena en aquest sentit. La pot defensar, la número 58.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Normalment el Grup de la majoria ens posa contínuament exemples del que passa en altres comunitats i a Madrid. Avui, tot i que..., «el grup de la majoria», he dit; «el grup de la majoria». Avui, tot i que contínuament tots els grups de l'oposició hem reclamat, hem proposat esmenes d'un control de la gestió del Govern i hem posat exemples que, això que estem demanant aquí, passa pràcticament a totes les comunitats autònomes, fins i tot en el Govern central, el Grup de la majoria rebutja aquest tipus de control.

Per exemple, en el tema d'aquest mecanisme excepcional de la contractació directa. Mirin, senyores i senyors diputats, Catalunya és l'única comunitat autònoma, inclòs el Govern central, que no té un mecanisme de comunicació trimestral de les contractacions directes. En els Pressupostos Generals de l'Estat aprovats recentment, fins i tot, amb un pressupost total de 12 bilions de pessetes, no amb 800.000 milions de pessetes, diu : «Semestralmente, el Gobierno enviará a la Comisión de Presupuestos del Congreso de Diputados y del Senado una relación de los expedientes tramitados en uso de la autorización citada, con indicación expresa del destino, importe y adjudicatario». Si vostès repassen els textos articulats de la resta de les comunitats autònomes, això és trimestral; on no passa és a Catalunya, i, senyor Escudé, a l'apartat 2 no és això el que li estem demanant; l'apartat 2 el que diu és que es publicaran les condicions tècniques financeres i administratives de l'obra a executar, no de l'adjudicació feta, i que quedi clar, per tant, que Catalunya és l'únic lloc que, d'aquest mecanisme excepcional de contractació directa d'inversions, no se'n dona compte en el Parlament.

Per tant, nosaltres demanem l'acceptació d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. El tema de fons és el que han anat manifestant l'oposició. La posició del nostre Grup, per la manca de necessitat, no veiem la necessitat..., ja hem explicat que hi ha diversos mecanismes, tant per

part de la Conselleria d'Economia i Finances com per part dels senyors diputats per conèixer aquesta realitat.

Ara, davant de l'acusació que ens fa —acusació o manifestació— que ens fa el senyor Saura, de dir que no seguim la resta de les comunitats autònomes, i sobretot no seguim el Govern central, que té 12 bilions de pressupost, doncs, és clar, només amb la lectura, millor dit, només escoltant atentament —com sempre intentem fer— les manifestacions que ha fet el senyor Saura sobre el que diu el Pressupost de l'Estat, ja veiem que hi ha una diferència; si hem de seguir el Govern de l'Estat, si el Govern de l'Estat diu «semestralment», per què ho hem de fer nosaltres «trimestralment»? Si el Govern de l'Estat diu «una relació d'expedients», per què el Grup d'Iniciativa per Catalunya ens ha de demanar còpia de l'expedient? És clar que podríem fer una transacció si nosaltres estiguéssim d'acord amb el principi (*rialles*). Jo, això, només ho explico perquè, o juguem tots o estripem les cartes; o se segueix el Govern central o no se segueix el Govern central. No es pot invocar la pràctica del Govern central, perquè nosaltres fem encara una pràctica més dura.

Per tant, doncs, com que, lamentant-ho molt, doncs, el senyor Saura almenys a mi no m'ha convencut suficientment —alguns arguments sí que m'han fet un cert impacte, però no suficientment—; potser sí que l'any que ve ho veurem, però de moment no m'ha causat un dubte raonable sobre la bonesa del text que presenta el Consell Executiu, al qual nosaltres donem habitualment suport, doncs, nosaltres ens oposarem a la tramitació d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Esmena número 59, del Grup Mixt. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE : Senyor President, la nostra esmena 59 és una esmena d'addició d'un nou apartat a l'article 8, de contractació directa d'inversions.

Ben segur, ben segur que els diputats del Centre Democràtic i Social hem estat, al llarg d'aquest període de sessions que ara acaba, els que més preguntes hem formulat al Consell Executiu en matèria de contractació d'inversions, i ho hem fet perquè entenem, perquè estem convençuts que el Consell Executiu fa una mala aplicació de la legislació vigent en aquesta matèria, principalment per l'abús de la utilització dels procediments de concurs i de contractació directa d'obres i inversions; també per l'incompliment que el Consell Executiu fa, i veladament es va reconèixer per part del Conseller d'Economia i Finances davant d'aquesta Cambra, de l'incompliment que fa de l'obligació que té de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat*, també al Butlletí Oficial de l'Estat, totes les adjudicacions d'obres que faci, llevat d'aquelles que tinguin un pressupost inferior a 5 milions de pessetes i aquelles que, per la seva condició estratègica o secreta, fossin del cas.

En aquest sentit, ja anunciem des d'ara per al proper període de sessions la presentació d'iniciatives legislatives, per part del nostre Grup parlamentari, per tal d'intentar corregir aquestes actituds abusives del Consell Executiu.

No volem criticar per criticar la utilització d'aquests procediments de contractació; el concurs, la contractació directa i la subhasta són procediments absolutament legítims sempre que s'utilitzin adequadament. El que critiquem, el que volem corregir és la seva mala aplicació, l'abús, en definitiva, insistint

en allò que reiteradament venim manifestant al llarg d'aquest debat : volem, mitjançant aquesta esmena, reforçar el paper controlador d'aquesta Cambra sobre l'execució del Pressupost, i, en aquesta línia, volem que, ja que el Consell Executiu no compleix l'obligació que té de publicar les adjudicacions al DOGC, doncs, compleixi amb una obligació que emani d'aquesta Cambra, de donar compte dels projectes d'inversió de la contractació directa dels quals s'autoritzi a cada sessió del Consell Executiu.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. M'ha satisfet molt la intervenció del senyor Latorre, perquè ha estat una demostració fefaent i palpable del que jo he anat dient. El senyor Latorre ens ha explicat que ell, al llarg de tot el període de sessions, ha utilitzat aquests mecanismes de control que jo explicava abans que eren possibles i viables, i ell ha arribat a unes conclusions, conclusions amb les quals em sembla, pel que ha dit, que el nostre Grup no hi estaria d'acord. Però, bé, en definitiva, ha obtingut una informació..., fins i tot ha parlat que havia aconseguit de l'Honorable Conseller d'Economia i Finances determinades confessions —cosa que desconec—, però, bé, en definitiva, el senyor Latorre ha utilitzat el mecanisme que jo li recomanava, els mecanismes reglamentaris, i, encara més, mecanisme que existeix, però que jo no hi havia caigut, que és la d'iniciativa legislativa, i el senyor Latorre ens ha anunciat, doncs, per part del seu Grup, la intenció d'iniciar un procés legislatiu. Nosaltres, en funció del text que el Grup Mixt faci arribar, ho estudiarem i, realment, si hi estiguéssim d'acord, el votariem favorablement, hi fariem les esmenes que entenguéssim que fossin adequades, però això ja arribarà al seu moment. Ara com ara, l'únic que tenim a la vista és una esmena que diu, no ja el que s'ha dit, sinó una altra cosa —que se sobrentén que va en aquest mateix sentit, però no diu això—; diu que cada reunió, cada sessió que celebri el Consell Executiu, que envii aquí en el Parlament la relació dels projectes d'inversió. Això ens sembla encara més fort que el que demanaven els altres grups parlamentaris. Evidentment, si ens hem oposat a la pretensió menor dels altres grups parlamentaris, més ens hem d'oposar a la del Grup Mixt.

Per tant, doncs, també ens oposarem a aquesta esmena. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. I ara passem al debat de la darrera esmena que hi ha presentada a aquest article, que és del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, l'esmena número 60. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Aquesta és la proposta d'un nou article que té com a objecte fixar també límits als contractes directes d'abastaments i adquisicions. La xifra és de 250.000 pessetes —podríem buscar una transaccional—, però el que em sembla important és veure com en aquest Pressupost, en aquest text articulat tampoc existeix límit als contractes directes d'abastament i adquisicions.

Per tant, dir-li al senyor Escudé que —com que veig que ofereix moltes transaccionals— acceptariem una transaccional de la xifra, que ha quedat molt clar que s'acceptés el límit de la contractació directa d'abastaments i d'adquisicions.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Per al torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Per a nosaltres en aquest cas ens és impossible la transaccional, perquè per a nosaltres el problema no és el límit de les pessetes sinó el concepte, perquè em sembla que és una cosa bastant clara. El text articulat del Pressupost concreta una pila, una gran quantitat, la majoria dels temes pressupostaris; ara, no els contempla tots, evidentment, i per això, doncs, per exemple, hi ha la Llei de Finances Públiques de Catalunya, que regula moltíssimes coses, i només quan variem el text d'allà indirectament a través d'un article, aleshores posem un article que, específicament, ho regulem d'una altra manera. O bé si entenem que d'una manera definitiva ha quedat obsoleta o no és aplicable al precepte corresponent de la Llei de Finances Públiques, aleshores, a través d'una addicional, doncs, proposem un text diferent de l'article corresponent. Per tant, no només la Llei de Pressupostos és el text regulador de l'activitat pressupostària de la Generalitat. I això no sols és així amb la legislació pròpia, sinó també amb la legislació general de l'Estat, que, en molts aspectes i en molta normativa de matèria pressupostària, se'ns aplica directament. I, concretament, hi ha un camp, que és el de la contractació administrativa, la normativa de l'Estat, no el que pugui dir excepcionalment o esporàdicament una llei de pressupostos, sinó la normativa de contractació administrativa de l'Estat se'ns aplica a Catalunya, no tenim normatives especials que regulen aquest tema, perquè s'aplica —hi insisteixo—, en defecte que féssim algun dia una normativa pròpia, suposant que la poguéssim fer, doncs, en matèria de contractació apliquem les disposicions estatals. I, aleshores, aquestes disposicions estatals són precisament aquelles que diuen exactament això : que és que els subministraments menors poden fer-se de manera directa si no superen l'import de 250.000 pessetes. Per tant, en certa manera, jo diria que el que pretén el Grup Iniciativa per Catalunya és que recollíssim en el text del Pressupost un precepte de normativa general. I, aleshores, per què no recollir-los tots? Per tant, preferim aplicar tota la normativa estatal sobre contractació administrativa i no només l'aspecte que hi fem. I d'aquí ja que la normativa estatal posa el límit de les 250.000 pessetes, la impossibilitat d'acceptar una transaccional, que aleshores, en aquest cas, no tindria sentit, i per això, també votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Acabat el debat de les esmenes corresponents a l'article vuitè, entrem en el capítol de votacions. Votarem conjuntament l'esmena 53 i la 54. (*Ll. Sr. Saura s'aixeca per parlar.*)

El Sr. SAURA : Senyor President, si m'ho permet : i la 55.

El Sr. PRESIDENT : També, però en realitat la xifra és diferent, eh?, però vaja, no hi ha inconvenient a votar-ho conjuntament. (*Ll. Sr. Latorre demana per parlar.*) Sí, senyor...

El Sr. LATORRE : Senyor President, nosaltres demanem votació separada per a aquesta esmena 55.

El Sr. PRESIDENT : 53 i 54.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Esmena número 55.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions.

Esmena número 56, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Esmena número 57, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions.

Esmena número 58, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 59, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

I, darrerament, es vota l'esmena número 60, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

A continuació es vota el text de l'article vuitè segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 52 abstencions.

A continuació, passem al debat de l'article novè. Esmena número 61 de supressió, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Martí.

La Sra. MARTÍ I CONILL : Senyor President, aquesta esmena és de supressió d'un paràgraf de l'apartat primer de l'article nou del text articulat referent a les subvencions, que diu així : «i que afecten un col·lectiu de beneficiaris potencials, general o indeterminat». El nostre Grup parlamentari, senyor President, considera que les subvencions sempre, sempre s'han de concedir d'acord amb criteris de publicitat, concurrència i objectivitat, i no només quan afecten un determinat o indeterminat col·lectiu. No entenem gens, senyor President, el significat polític d'aquesta frase ni gaire el significat gramatical, que és ben complicat, o si no caldria que ens expli-

quessin què vol dir «collectiu de beneficiaris indeterminat». Nosaltres basem la defensa d'aquesta esmena en el principi d'igualtat que té tota persona física o jurídica que compleixi els requisits establerts en les bases corresponents per accedir sempre a les subvencions que ha d'atorgar el Govern de la Generalitat.

És per això que demanem la supressió d'aquest paràgraf i esperem aconseguir el vot favorable de tots els grups.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Martí. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo intentaré explicar-li a la senyora Diputada el perquè d'aquest text, perquè m'ha semblat entendre —almenys de les paraules inicials que ha pronunciat la senyora Diputada— que trobava inconvenient parlar dels criteris de publicitat, concurrència i objectivitat. Jo diria que no és això, perquè el que se suprimeix és..., afecta un collectiu de potencials beneficiaris general o indeterminat.

Jo tenia entès —mirant les esmenes— que aquesta esmena era una esmena purament d'introducció d'una altra esmena, de l'esmena que ara és el número 64, que en l'ordenació de l'Informe de Ponència era el 69, que és la 19 Socialista, que elimina l'apartat segon, perquè els dos temes es complementen, i d'aquí ve l'explicació del que diu això, perquè no sempre els que no tenen assignació nominativa afecten un collectiu de potencials beneficiaris perquè, almenys, lògicament —i entenc jo també la realitat— hi ha tres variants. Primera variant : subvencions amb assignació nominativa a tal persona, a tal collectiu, a tal empresa, a tal organisme; un grup. Un segon grup és el collectiu de potencials beneficiaris; no està determinat qui són els beneficiaris però se sap que n'hi ha diversos, que hi ha un collectiu; aquest és un altre grup de subvencions. I, finalment, hi ha en l'apartat segon aquelles subvencions que no són nominatives, però que tampoc afecten un collectiu, sinó que per les raons objectives del cas i que, en tot cas, doncs, quan la senyora Diputada exposi l'esmena 64 —que era la 69—, doncs, tornarem a insistir-hi més però, en definitiva, són aquells casos que, objectivament, per la raó de la matèria de la subvenció només hi ha una persona o un grup, una persona física, jurídica, de diversos aspectes, que pot concórrer a aquella subvenció. No està determinada nominativament en el Pressupost. El Pressupost, genèricament, diu : «subvenció per a tal atenció», doncs a famílies o a ajuntaments..., però, és clar, si resulta que només hi ha una persona que compleix aquests requisits o un ajuntament que es troba en aquella circumstància, aquí no és el collectiu de potencials beneficiaris, i per això entenem nosaltres que s'ha de mantenir aquest redactat, perquè això és el que ens permet després —i per això veurà la senyora Diputada i també la resta de la Cambra— que l'apartat segon comença dient : «excepcionalment»; a diferència d'això hi ha uns casos en què no és ni nominatiu ni hi ha un collectiu. Per tant, si nosaltres acceptéssim aquesta supressió —que podríem haver-la acceptada en ella mateixa—, quedariem en una situació d'incoherència, almenys gramatical, a l'hora de voler salvar aquelles subvencions que tenen un destinatari innominat, però que no és un collectiu. I per això, per afany de coherència entre els dos apartats de l'article, nosaltres

ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Per defensar l'esmena número 62, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Totes les nostres esmenes a aquest article pretenen aconseguir transparència, objectivitat i control de les subvencions del Pressupost de la Generalitat. L'import de les subvencions d'aquest Pressupost és un import elevat, fins i tot potser excessivament elevat, que té molt poca transparència, que té poca objectivitat —i en aquest text articulat en tindrà menys que l'any passat— i que té molt poc control.

Amb referència a la 62, que fa referència a l'apartat 1 d'aquest article, es diu que les ajudes i les subvencions s'han de concedir d'acord amb criteris de publicitat, concurrència i objectivitat. I ha desaparegut del text d'aquest any un altre paràgraf, que sí que estava en el text del 88, que deia : «Amb aquesta finalitat, el departament» —amb la finalitat de l'objectivitat, eh?—, «els departaments corresponents han d'establir les normes oportunes per tal de regular-ne la concessió». La nostra esmena és una esmena d'addició, que contempla que aquest paràgraf que estava fins ara en el text articulat continuï estant-hi, entre altres raons perquè convindran amb mi que una forma d'objectivar la concessió de subvencions i d'ajuts és tenir unes normes definides.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. La meva intenció era fer un torn en contra —com faré després amb les altres esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya a aquest article—, perquè si bé diu el senyor Saura que el que es pretén és aconseguir una total transparència, jo crec que ja està assegurat amb el text articulat. Ara, quant a aquesta esmena, haig de confessar una cosa, al senyor Saura i també a tota la Cambra, que és que he fet una mica d'investigació : a mi sempre m'ha semblat, almenys en els casos que he vist, que sempre els departaments publicaven aquestes normatives —aquesta és la situació que jo coneixia—; ara, refiant-me de la paraula del senyor Saura i assumint la responsabilitat corresponent, si és que en els pressupostos anteriors hi era i ara no hi és —perquè, efectivament, no he trobat cap normativa reglamentària que imposi aquesta obligació—, amb molta satisfacció acceptarem aquesta esmena, perquè vegi que nosaltres també som partidaris de la transparència.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, per defensar l'esmena número 63, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President. Per agilitar aquest debat i per accelerar també l'hora de la seva finalització, nosaltres, amb el seu permís, agrupariem tres esmenes, la 63, la 65 i la 73, ja que fan referència, totes elles, al tema de subvencions.

En el primer cas, es tracta d'una esmena d'addició, relativa a ajudes i subvencions sense cap assignació nominativa. Nosaltres creiem que és bo que la concessió de subvencions, en aquests casos, diguem-ne, d'un cert «anominat» previ, es faci

amb l'acord del Govern, perquè, d'alguna forma, en responsabilitza tots els membres, i, d'aquesta manera, hi ha un coneixement recíproc de la resta de membres del Govern de les subvencions que dona cada departament, es pot permetre de defugir amb més tenacitat una possible arbitrarietat, el perill o la temptació d'una certa arbitrarietat, i amb aquesta informació es contribueix, també, a mantenir el que en podríem dir uns principis bàsics d'una bona gestió governamental.

Per altra banda, l'esmena 65 és de supressió, ja que es tracta, al nostre entendre, d'un apartat una mica perillós en la mesura que, ni que sigui excepcionalment, aquest apartat segon de l'article novè pot obrir les portes a aquella arbitrarietat a la qual fa uns instants ens referíem, ja que parla de subvencions inominades o genèriques en què no és possible de promoure la concurrència pública, per l'especificitat de les característiques que ha de complir l'entitat, empresa o persona destinatària de la subvenció. Nosaltres entenem que difícilment de manera regular cap subvenció no pot ser sostreta a la concurrència pública, i justament en aquestes raons de transparència i objectivitat amb els diners públics basaríem aquesta esmena.

I, finalment, la 73 seria la inclusió d'un apartat nou, en la línia que els departaments i organismes autònoms vindrien obligats, segons aquest nou apartat, a publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat* la llista nominal de beneficiaris de subvencions, amb el detall de l'import atorgat, sense excepcions, de manera que es fes així, en certa forma, innecessari l'ús d'altres procediments parlamentaris, entre altres conceptes com el llarg recorregut de preguntes orals i escrites dels grups de l'oposició en petició de més informació sobre el tema de subvencions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Carod. Per a un torn en contra a les tres esmenes defensades pel senyor Carod-Rovira, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Efectivament, farem el torn en contra d'aquestes tres esmenes, encara que l'esmena 65 hi ha dues altres esmenes, del Grup Socialista i del Mixt, que vénen a dir el mateix, però bé, amb una sola argumentació, també en el sentit que deia el senyor Carod-Rovira, agilitarem el debat i abreujaurem el temps de discussió.

Quant a l'esmena 63, nosaltres entenem que les subvencions, que tenen totes unes concrecions, unes limitacions i unes garanties, les han de poder donar els departaments que en el seu estat de despeses tenen la consignació corresponent. Nosaltres entenem que és una situació d'encarcament, seria massa «carròs» que totes les subvencions —perquè aquí no es fa cap excepció, en l'esmena d'Esquerra Republicana— les hagi d'acordar el Consell Executiu. Per altra banda, ja hem dit que votaríem favorablement la proposta que els departaments han d'establir les normes oportunes per tal de regular-les; aleshores, no tindria sentit que després votéssim una esmena que digui : «però malgrat això, ho ha d'acordar el Consell Executiu», no tindria sentit que es donés una potestat a cada departament per disposar de les partides que li pertoqueu reglamentàriament i que després establíssim un supercontrol per part del Consell Executiu.

Quant a l'esmena 65 —que, com deia, està acompanyada d'altres esmenes d'altres grups—, és aquella que va destinada a solucionar un cas que existeix —no molts casos, n'hi ha, i per

això es parla d'«excepcionalment», però existeixen—, que són aquelles situacions en què objectivament només resulta haver-hi un destinatari. Aleshores, si vostè es mira la normativa veurà que cal una ordre publicada al DOGC, anunciant-ho —perquè podria sortir alguna persona desconeguda que digués : «és que jo també tinc aquestes circumstàncies»; per tant, hi ha una ordre publicada al DOGC— i l'existència provada d'una impossibilitat de promoure la concurrència de les característiques d'aquella subvenció. Per tant, doncs, nosaltres entenem que, encara que no s'utilitza molt, si vostès segueixen l'execució i el lliurament de subvencions per part dels diversos departaments, veuran que molt esporàdicament surten subvencions d'aquest tipus, perquè realment és un cas que no es dona sovint, però que cal preveure per evitar impossibilitat o repetició de concurrència.

I, finalment, quant a l'esmena 73, és clar, aquí, en definitiva, el que fan vostès —jo diria que frontalment— és anul·lar el que s'ha dit abans, perquè, mentre en l'apartat primer es parla de publicitat i només en l'apartat segon es parla de la publicació en el DOGC d'aquestes que excepcionalment no tenen un destinatari col·lectiu, vostès diuen que en tots els casos es farà això i es publicarà la llista nominal de beneficiaris, la menció explícita, cas per cas, de les quanties assignades... Això, si —com deia vostè— entenem que és millor que els diputats que tinguin un interès concret per una partida determinada, ho puguin fer i ho fan, perquè, per no anar més lluny, tenim aquí el nostre company de Parlament, el senyor Santiago Riera, que en moltíssimes ocasions es dedica a fer omplir —i fa perfectament bé la seva missió de control i impuls del Govern—, a fer omplir el *Butlletí del Parlament* de relacions i més relacions de subvencions dels diversos departaments —especialment el d'Indústria, que hi té una especial simpatia—, i, per tant, doncs, és una pràctica parlamentària totalment introduïda en els nostres costums, i que crec que facilita totalment aquesta transparència i aquest control que es demanava.

I per això nosaltres ens hi oposarem, més per quan —entrant, potser, en el terreny gramatical— que l'esmena d'Esquerra Republicana no parla dels apartats d'aquest article sinó que parla dels articles anteriors. És clar, això tampoc no ho podríem votar, perquè és l'article 9 que parla de subvencions, i els articles anteriors fan referència a altres coses. Però bé, en definitiva, això es podria salvar amb una tècnica, dient que no són articles sinó apartats, però bé, en definitiva, és un argument marginal però un argument més a induir-nos a votar en contra d'aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Si hi ha algun senyor diputat o senyora diputada que tingui la necessitat imperiosa de parlar, prego que ho faci molt calladament amb el del costat, però no a distància. Gràcies, eh?

Pel Grup parlamentari Socialista, per defensar l'esmena número 64, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Martí.

La Sra. MARTÍ I CONILL : Moltes gràcies, senyor President. Abans de començar, dir-li al senyor Escudé, amb tota cordialitat, dues coses : una, recordar-li que l'agrupació d'esmenes depèn sempre de qui les presenta i no de qui les replica i, en segon lloc, que, l'excepcionalitat que hi ha en el redactat d'aquest article, crec que mereix una defensa única, i és per això que he cregut oportú de defensar les dues esmenes per

separat.

Aquesta esmena és de supressió de tot el text de l'apartat 2 de l'article 9, referent a les subvencions, que diu : «Excepcionalment poden ésser concedides directament, per ordre del conseller corresponent, que ha d'ésser publicada al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, les subvencions innominades o genèriques en què no és possible de promoure la concurrència pública per l'especificitat de les característiques que ha de complir l'entitat, l'empresa o la persona destinatària de la subvenció». Quan el legislador fa una llei i a la seva redacció hi ha d'introduir la paraula «excepcionalment», es pot deduir de seguida el següent : en primer lloc, que és un mal legislador; en segon lloc, que fa la llei i la trampa alhora, i, en tercer lloc, que no anem bé, no anem bé, senyor Escudé, amb la forma d'excepcionalitat amb què es pretén distribuir les subvencions. Això, senyors de la majoria, no és més que una subtilesa per fer nominatives les subvencions que no s'atreveixen a especificar en els capítols corresponents de despesa.

En l'últim apartat d'aquest paràgraf que abans he llegit, i que nosaltres en demanem la supressió, es diu «a la persona destinatària»; és a dir, fins i tot es fa servir un article en el seu redactat, un article determinatiu. Suposem, per tant, que ja deuen pensar, ben clarament, en algú en concret, però en canvi ho posen en el paquet de les subvencions innominades. En què quedem, senyor Escudé? Les subvencions excepcionals són innominades o no? I, si són innominades, que es distribueixin d'acord amb els criteris de publicitat, concurrència i objectivitat de l'apartat primer, i si són nominatives, que surtin en el capítol 4, de despeses del Pressupost.

És per això que demanem la supressió d'aquest apartat, tot tenint en compte que les excepcionalitats són malalties, són propenses al clientelisme polític i desacrediten les formes de govern democràtic. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Martí. Per fer el torn en contra, té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. M'associo als símbols de victòria del senyor Armet, que ha adreçat a la senyora Diputada... Jo accepto, accepto de molt bon grat, senyora Diputada, la renyina o la renyada inicial que m'ha adreçat quant al fet que és vostè i no jo qui ha de determinar l'agrupació de la seva esmena; jo, l'únic que intentava explicar —a veure si em pot perdonar— és considerar que no tenia sentit per part nostra que ens oposéssim només a la supressió que demanava vostè, senyora Diputada, en l'apartat primer, si no teníem present que això és el que ens permetia entrar en l'apartat segon, perquè si suprimíem els collectius, aleshores no calia després parlar de la referència dels que no són collectius.

És clar, aleshores, ja no accepto la segona part, perquè, és clar, em dona la sensació que, no sé, tenim conceptes molt diferents —del contingut, no de l'oportunitat política d'una cosa o d'una altra—, perquè, és clar, la senyora Diputada —vostès ho hauran sentit—, a part de dir «és que si són nominatives han d'anar al capítol 4»... Oh!, és que totes les altres també hi van, al capítol 4, és que, si no, no serien subvencions, senyora Diputada —això, li ho pot explicar el senyor Martí Carnicer i molts altres diputats que tenen una mica més d'experiència en aquestes matèries. (*Remor de veus.*) ... del seu Grup, eh?, del seu Grup.

Perquè, és clar, la senyora Diputada, hauran observat que

diu : «Si no, és que fixin-se què diu l'apartat segon; acaba dient "l'entitat, l'empresa o la persona destinatària"... "la", "la", "la", article determinatiu.» Oh, és clar, és que només n'hi ha una, aquesta és la diferència del collectiu. Però és una persona que no se sap, per endavant, quan es fa el Pressupost, qui és; se sap que pot existir, pot existir : per això es parla d'excepcionalitat. Jo, per exemple, que segueixo també el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, perquè, com a mínim —com tots vostès, em sembla que és des de l'agost de l'any 83 se'ns distribueix a domicili—, jo només he sabut trobar una única, jo només he sabut trobar una única concessió d'una subvenció, d'aquestes que no són collectives, però que tampoc són nominatives; fins i tot recordo que hi va haver algun problema perquè va sortir, com que es complia i es compleix el que diu aquí, que és la publicació del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* —que ja ho he explicat abans amb l'esmena d'Esquerra Republicana— i es fa tota aquesta normativa que explica en aquest apartat segon, va sortir una altra persona que va dir : «No, no, és que encara que es digui que no n'hi ha cap més, jo també tinc la mateixa activitat», una persona que es desconeixia i que hi va haver aquesta dificultat. Però, realment —hi insisteixo—, és una possibilitat que existeix, i aleshores, per evitar de dir : «No, doncs, no es pot donar subvenció, perquè no es pot fer el concurs, perquè no hi ha una collectivitat, ni se li pot donar a vostè directament perquè no té el seu nom específicament estipulat», per això hi ha tota aquesta normativa i amb totes aquestes garanties jurídiques.

Per tant, res de clientelisme, res... Tota la segona part del que vostè m'ha dit, no accepto la renyada, i, per tant, votarem en contra.

Gràcies, senyor President. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Per defensar l'esmena número 66, té la paraula, pel Grup Mixt, l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. La nostra esmena 66 és una esmena de supressió de l'apartat 2 de l'article 9. (*Pausa.*)

La seva política de subvencions, senyors del Govern... (*remor de veus*) deia —si em deixen— que la seva política de subvenció —ja sé que vostè em deixa; el que passa és que no tots em deixen.

El Sr. PRESIDENT : Silenci, per favor.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. Deia que la seva política de subvencions, senyors del Govern, ha estat permanentment qüestionada per part d'aquesta Cambra, per part dels mitjans de comunicació, per part de la ciutadania, per part de tothom menys de vostès. D'exemples d'allò que acabo de dir, en podria posar a carretades; no ho faré perquè no és el moment.

La política subvencionadora de qualsevol govern democràtic ha de ser absolutament transparent. És correcte allò que determina l'apartat 1 d'aquest article quan diu que els ajuts i les subvencions s'han de concedir amb criteris de publicitat, lliure concurrència i objectivitat, i aquests criteris no poden gaudir de cap tipus d'excepcionalitat, de cap. Què és el que pretenen vostès introduint, o pretenen introduir en aquest apartat, un apartat segons el qual cada conseller podria atorgar aquelles subvencions innomenades i genèriques en què no sigui possible de promoure la concurrència pública per —diuen vostès—

l'especificitat —quina especificitat?— de les característiques que ha de complir l'entitat, l'empresa o la persona destinatària de la subvenció? Ens neguem a qualificar-ho; ens neguem també a donar-li el vot perquè ho facin. Per això demanem la supressió d'aquest apartat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Molt breument, perquè, és clar, en començar, el senyor Latorre ens ha fet una crítica global de tot l'article 9 sobre subvencions, i ha dit que, des dels ciutadans fins a tots els grups i col·lectivitats del país, hi estaven en contra, excepte el nostre Grup, i crec que algunes altres persones i alguns altres col·lectius; però bé, acceptem-ho, el nostre Grup hi està d'acord, evidentment, el nostre Grup hi està d'acord. Però, és clar, és que el tema és que el Grup Mixt no fa esmena a tot l'article sobre subvencions, sinó només a aquest apartat; l'apartat de l'excepcionalitat, ja l'hem explicat dos cops, i, per tant, el podríem tornar a explicar una tercera vegada, però el senyor Latorre ja veig que em dispensa d'aquesta càrrega, i, per tant, els mateixos arguments que he donat a la senyora Martí i al senyor Carod-Rovira s'apliquen exactament a aquesta esmena i, per tant, per coherència, també la votarem en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

Pel Grup parlamentari Socialista i per defensar l'esmena número 67, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Martí.

La Sra. MARTÍ I CONILL : Senyor President, moltes gràcies. Aquesta esmena és de supressió de tot el text de l'apartat 3 de l'article 9, que diu : «Quan l'import de la subvenció sigui superior a un milió de pessetes és necessari per a la seva concessió la declaració expressa formulada pel destinatari de no tenir contret cap deute per cap concepte amb la Generalitat de Catalunya». Nosaltres demanem la supressió d'aquest paràgraf perquè és desafortunat per moltes raons : barreja el cobrament de les subvencions d'import superior a un milió de pessetes amb els deutes que poden tenir els destinataris de la subvenció amb l'Administració de la Generalitat. Nosaltres pensem que deutes i subvencions no són conceptes que es puguin posar al mateix sac. Per a no enganyar-nos, hauríem d'anar al gra i dir que aquest paràgraf està fonamentalment destinat als ajuntaments que no paguen la quota de prevenció i extinció d'incendis. No explicarem aquí l'enrenou que hi ha en el tema de les quotes de prevenció i extinció d'incendis, perquè els tribunals ja hi donaran sortida, però sí que m'agradaria fer referència a l'Informe del Síndic de Greuges, que vostès coneixen, i on diu ben clarament : «L'aplicació d'aquest apartat causa un perjudici greu als interessos legítims dels ciutadans, usuaris dels serveis destinataris de les inversions a finançar, en part, amb les subvencions aturades en mèrit de la Disposició Addicional 6.a).3 de la Llei de Pressupostos 25/87, que és idèntica a la 9.3 d'aquest Pressupost». El Síndic de Greuges, en el mateix sentit, recomana al Departament de Governació de la Generalitat, a finals de novembre d'aquest any, que es suspengui l'aplicació d'aquesta mesura.

El Govern de la Generalitat, tot i conèixer l'Informe del Síndic de Greuges, pretén aplicar als ajuntaments el compte de la vella. Senyors de la majoria, si algun dia els ajuntaments

poden, en el text articulat dels seus pressupostos, introduir algun paràgraf com aquest, que els permeti de fer el compte de la vella amb el Govern de la Generalitat, serà l'hora de cobrar el dèficit en serveis socials, en ensenyament, en cultura i en d'altres aportacions fetes pels ajuntaments. Aquest paràgraf no fa més que revifar l'enfrontament d'aquest Govern amb els municipis; és una mostra més de buscar la crispació amb els ajuntaments, fins i tot a través de la Llei de Pressupostos. Però nosaltres som optimistes, i aquesta és una esmena marxosa. I dic això perquè, si avui no aconseguim que prosperi —cosa que crec que no passarà—, aquesta esmena va marxant cap als pressupostos o cap al text articulat dels pressupostos de l'any 90, on segur que ja no hi apareixerà aquest paràgraf, seguint les recomanacions del Síndic de Greuges. Nosaltres demanem a tots els grups de la Cambra que votin a favor d'aquesta esmena, perquè suprimir aquest paràgraf és un acte de justícia amb els municipis de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyora Martí. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo agraeixo a la senyora Martí aquesta explicació que m'ha donat, o que ens ha donat a la Cambra, perquè jo desconeixia el que ella diu que aquest és un article o un paràgraf dedicat a revifar el contenciós entre la Generalitat i els ajuntaments perquè no paguen determinats serveis d'extinció d'incendis. La veritat, em sembla molt fort el que ha dit la senyora Diputada; com a alcaldessa, potser es deu haver trobat amb aquest cas. Jo, l'únic que puc dir és parlar del principi —i el principi em sembla que és clar, i ho ha estat sempre, que és lògic, és lògic i és operatiu— que quan la Generalitat doni una subvenció, a qui sigui, a una entitat local, si vostè parla d'entitats locals, o a un particular, sigui una persona física o sigui una entitat sense finalitat de lucre, o sigui una societat anònima, o sigui qualsevol tercer a la Generalitat, que, en principi, sigui correcte posar-li dificultats si, a la seva vegada, té algun deute pendent amb la Generalitat, perquè, almenys, es pugui fer una compensació de deutes, que és una figura jurídica prou acreditada des de l'època del dret romà, per eliminar o reduir obligacions pendents. I, per tant, la nostra defensa és dir que entenem que, quan el crèdit té una certa quantia —i un milió de pessetes, avui dia, realment és molt poca cosa, però ja té una certa entitat—, ens sembla que una quantia d'un milió de pessetes ja val la pena que la Generalitat investigui a veure si, donant una subvenció té una contrapartida que li deguin uns diners i buscar un camí de sortida a aquest contenciós, que no crec que sigui un contenciós a nivell filosòfic, sinó un contenciós concret de deutes d'obligacions mútues entre dos organismes de l'Administració pública, i a nosaltres ens sembla correcte i ho mantindrem —i vostè ja ha endevinat que hi votarem en contra.

El que jo no veig tan clar és això que deia vostè, senyora Diputada, que l'any 90 això canviaria; jo no sé si l'any 90 canviaria, no sé en quines eleccions està pensant vostè; però, en tot cas... (*remor de veus*) Ah! l'Informe del Síndic. Gràcies, senyora De Madre. Però, no sé, doncs, en què canviaria, però diria —diria— que, com a mínim, no serem pas sols el nostre Grup, almenys si hem de ser coherents amb les nostres esmenes, perquè jo, precisament —i la senyora Martí, doncs, m'ha esguitarrat la meua línia argumental—, comptava posar-me com

la persona de l'equitat, perquè les altres esmenes del Grup d'Iniciativa i del Grup Popular i del Grup Mixt pretenen exactament el contrari : que no quan passi d'un milió de pessetes, sinó que sempre, quan hi hagi una subvenció de la Generalitat, s'investigui prèviament si hi ha algun deute pendent. Nosaltres, per això, doncs —m'ha eliminat la meua línia argumental—, jo pensava dir : «Entre els socialistes que volen que no hi hagi compensació mai, i els altres que volen que hi hagi compensació sempre, doncs, posem una quantitat correcta». Bé, això ja els ho diré després als altres senyors diputats, però, almenys, al Grup Socialista li haig de dir que hi votarem en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

Per defensar l'esmena número 68, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Senyor President, jo, perquè el senyor Escudé no tingui aquests problemes, i perquè crec que els arguments de la Illustre Diputada han estat arguments vàlids, nosaltres retirem la nostra esmena. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Pel Grup Popular, per defensar l'esmena número 69, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Esta esmena de modificació que proposem lo Grup Popular fa referència, com ja s'ha dit, a les subvencions que no tenen assignació nominativa. L'apartat tercer d'est article diu, literalment, que «quan l'import de la subvenció sigui superior a un milió de pessetes, és necessari, per a la seva concessió, la declaració expressa formulada pel destinatari de tenir cap deute contret per cap concepte amb la Generalitat de Catalunya». I la nostra esmena, senyor President, senyores i senyors diputats, tracta de controlar tots els beneficiaris de les subvencions, superin o no lo milió de pessetes, entre d'altres coses perquè això no és una típica Diputació. I diem que, en tots els casos, siguin 800.000, 1 milió o 2 milions de pessetes, en tots els casos, la declaració de no tenir cap deute contret igual l'han de fer, entre altres coses també, perquè nosaltres entenem, com ja s'ha dit, que el fet de tenir un deute contret no pot impedir la concessió d'una determinada subvenció, sinó que, més prompte considerem que, en virtut de la proposta de sol·licitud de subvenció, són el conjunt d'antecedents, lo destí de la quantitat i també la seguretat de la inversió, els que han de motivar sobre la conveniència o no d'autoritzar la corresponent subvenció.

D'alguna manera, la pràctica d'est criteri uniforme, vostès ja l'estan utilitzant, però sempre i a partir d'un milió de pessetes. Però després de la referència que ha fet sobre l'Informe del Síndic de Greuges i dels ajuntaments —l'Informe que ha fet o la referència que ha fet la Illustre Diputada del Grup Socialista—, el Grup Popular també retirem la nostra esmena en favor dels criteris que ha exposat la Illustre Diputada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Curto. Per defensar l'esmena número 70, pel Grup Mixt, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. Haig de reconèixer que el text que vostès ens proposen té gràcia, o almenys a mi em fa gràcia. Vostès pretenen que només els destinataris de subvencions superiors a un milió de pessetes hagin de decla-

rar expressament no tenir contret cap deute per cap concepte amb la Generalitat de Catalunya. Em concediran que una aplicació extrema d'aquest precepte ens podria portar a un cas en el qual, si el Govern de la Generalitat decidís no atorgar cap subvenció superior a un milió de pessetes, estaria —dic «estaria»— en condicions d'atorgar totes les subvencions —he dit «totes»— a entitats, a empreses o a persones que mai haguessin pagat cap impost a la Generalitat, la qual cosa tindria una mica de gràcia, almenys. Òbviament, nosaltres no hi estem d'acord, no hi podem estar d'acord. La declaració expressa del destinatari de no tenir contret cap deute per cap concepte amb la Generalitat de Catalunya ha de ser requisit indispensable, qualsevol que sigui l'import de la subvenció.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Crec que, malgrat que és un tema que s'ha debatut, gairebé tinc una obligació de justícia a contestar el senyor Latorre, perquè veig que és l'únic que no s'ha deixat convèncer per l'argumentació de la senyora Martí. Ara, al senyor Latorre, el que li puc dir és que ell ha parlat molt de «gràcia»; jo m'imagino que els qui tindrien més gràcia serien els que llegissin el text que resultaria de l'acceptació de l'esmena del Grup Mixt, perquè l'esmena del Grup Mixt no és ni de supressió ni de modificació, sinó que és d'addició, i llavors, imagini's la gràcia que faria que el Presupost digués : «Quan l'import de la subvenció sigui superior a un milió de pessetes és necessària, per a la seva concessió, la declaració expressa formulada pel destinatari de no tenir contret cap deute per cap concepte amb la Generalitat de Catalunya.» Punt i seguit. «La concessió d'una subvenció, qualsevol que sigui el seu import, exigirà la declaració expressa, per part del destinatari, de no tenir contret cap deute per cap concepte amb la Generalitat de Catalunya.» Per tant, em sembla que, fins i tot gramaticalment, ens és impossible acceptar aquesta esmena. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. El Grup Popular té l'esmena número 71. L'Illustre Diputat senyor Curto té la paraula per defensar-la.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Esta esmena d'addició fa referència a les subvencions que poden concedir tots els departaments, i diu que «no obstant el que queda dit, serà obligada la convocatòria publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat*, s'hauran d'explicitar les característiques de les activitats objecte de l'ajut i les condicions o els requisits per poder-hi accedir.» La seva redacció és suficientment expressiva, però, en definitiva, esta esmena observa característiques i condicions per als possibles destinataris a través d'un mitjà oficial, com és el *Diari Oficial de la Generalitat*.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Curto. Senyor Escudé, per a un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. És un torn en contra parcial, perquè, en definitiva, això que demana el representant del Grup Popular, l'apartat segon ja ho especifica, mentre que l'apartat primer parla de criteris de publicitat, concurrència i objectivitat; només parla de criteris d'objectivitat. Aleshores, si acceptéssim aquesta esmena, el que faríem és anul·lar el que hem dit anteriorment. Com que ja hem explicat

per què nosaltres estàvem d'acord amb el que diuen l'apartat primer i l'apartat segon, entenem que no podem entrar en contradicció amb nosaltres mateixos i votar una altra esmena, un afegitó, un nou apartat que digui : «no obstant el que queda dit, s'ha de fer d'una altra manera». Per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Pel Grup Socialista, i per defensar l'esmena número 72, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Haurà observat el senyor Escudé que aquesta és una esmena històrica del nostre Grup, defensada no només en els Pressupostos de la Generalitat, sinó cada vegada que hem tingut ocasió, a través de mocions o actuacions similars.

El que ve a expressar aquesta esmena és una voluntat d'un estil de col·laboració institucional que a nosaltres ens sembla absolutament lògic i necessari, perquè, si bé el nostre Grup, com saben les senyores i els senyors diputats, creu absolutament positiu que hi hagi una col·laboració de les institucions amb les entitats sense finalitat de lucre, amb les empreses, amb els particulars, etcètera, el que és evident al nostre entendre és que, el lògic seria que aquests diners, per donar-hi més efectivitat, fossin transferits als ajuntaments per a aquestes finalitats —no per a qualssevol d'altres, sinó per a aquestes finalitats. Bé, això, sembla que és demanar molt, però potser no és demanar tant, i també sembla absolutament lògic que es consulti els ajuntaments sobre l'oportunitat o no a l'hora de donar aquestes ajudes, aquestes subvencions. Però el que ja es fa del tot absolutament necessari és que els ajuntaments estiguin informats de les subvencions concedides. Al nostre entendre, no és que els ajuntaments siguin tafaers i vulguin saber què és el que s'atorga en les subvencions que atorga la Generalitat, sinó que el senyor Escudé i els consellers i els diputats de la majoria que també tenen responsabilitats municipals, saben que aquesta actitud, de donar informació als ajuntaments un cop concedides, seria positiva, perquè racionalitzaria els ajuts del diner públic, perquè coordinaria les col·laboracions de les institucions, perquè, les subvencions, s'entén que es donen com un cop de mà, com una ajuda per a una activitat concreta i, per tant, en tenen responsabilitats tant la Generalitat de Catalunya com també els mateixos ajuntaments, i, per tant, eviten la possibilitat que hi hagi espavilats que vagin a trucar a diferents portes amb la possibilitat que se'ls atorgui un cop de mà que llavors ja no és tant un cop de mà, sinó que és una subvenció multiplicada.

Vostès, que ara volen assumir competències de les diputacions, assumeixin-ne també les virtuts, i saben que les diputacions tenen l'estil d'abans de concedir una subvenció a una entitat sense finalitat de lucre, a una empresa, a un particular, convenen, normalment, a demanar, consultar els ajuntaments, i, en tot cas, els n'informen.

Bé, jo entenc que la política de les subvencions de la Generalitat —ho he dit altres vegades, i ho torno a repetir, perquè n'estic convençut— és una política «de l'esquitxada», i jo entenc que, és clar, a partir d'aquí, vostès, el que intenten és que tothom estigui content, repartir moltes subvencions, cosa que jo ja dubto després de veure les quantitats que vostès atorguen per a segons quines subvencions, i la paperassa que és ne-

cessària per poder-les obtenir, i la paciència que s'ha de tenir per poder-les cobrar.

De tota manera, estar en contra d'aquesta esmena, que em sembla del tot racional, només es podria entendre a través, com deia la Diputada del nostre Grup, la senyora Martí, d'un recel inexplicable cap als ajuntaments, perquè, si bé és cert que alguns departaments ho publiquen i que els diputats podem tenir a través del Reglament de la Cambra la relació dels departaments, també és cert que això se sol fer tard, i no per voluntat dels diputats, sinó perquè normalment es contesta més tard del que fóra necessari, i, en tot cas, no evita el problema que un ajuntament atorgui un ajut quan la Generalitat ja li ha donat. Em sembla, senyores i senyors diputats, que aquesta col·laboració institucional —ho dic sincerament— em sembla que és un acte, ha de ser, ho entenc com un acte de patriotisme, perquè, en definitiva, del que es tracta és de fer un bon ús del diner públic de totes les institucions catalanes. Jo no veig que hi perdin res, senyors de la majoria, acceptant aquesta esmena. Jo no entendria què volen amagar a través de no donar informació als ajuntaments, si no és que vostès, amb aquestes subvencions, intentin pagar alguna cosa lletja que no els interessa que se sàpiga. (*Remor de veus.*) Jo crec que tenen dues opcions : o bé intentar fer clientelisme a través d'aquest obscurantisme, que no se sàpiga, o bé apuntar per la col·laboració institucional i per la rendibilitat del diner públic. Bé, és una oportunitat que tenen vostès per poder escollir, i ho han de fer en aquest moment.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Terradellas. Si s'hi vol oposar l'Il·lustre Diputat senyor Escudé, té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. M'hi oposaré, efectivament, perquè, com diu el senyor Terradellas, és una esmena històrica. Ja fa anys que anem donant voltes a aquest tema, i, és clar, més o menys, hi ha petites variacions, però, en el fons, sempre anem a raure al mateix : jo em guardaré ben bé prou de parlar, de seguir al senyor Diputat Terradellas en aquesta línia de qualificatius, de «tafaneria», d'«espavilats», de «coses lletges», de «clientelisme», perquè ja m'explicaran vostès quin clientelisme pot ser que la Generalitat doni una subvenció i no li ho digui a l'ajuntament. On és el clientelisme? I, si li ho diu a l'ajuntament, desapareix el clientelisme? I si l'ajuntament és controlat pel mateix color polític que controla el Govern de la Generalitat? Oh, precisament per això! És que fa la sensació que aquí hi ha una dicotomia Generalitat d'un color i ajuntaments d'un altre, la qual cosa, almenys estadísticament, no és certa.

També hauríem de parlar, quan diu : «tots els ajuntaments seran informats». Què vol dir, «tots els ajuntaments»? Perquè, quan es parla d'informar l'ajuntament, què vol dir? Qui s'informa? El ple de l'ajuntament? Perquè jo puc dir que sóc el cap de l'oposició en un ajuntament, en un ajuntament força important, a la cinquena ciutat de Catalunya, i amb poder, és clar, si sóc el cap de l'oposició, no és del meu color... Mai he sabut res, ni del que fa l'equip de govern, ni de les subvencions que la Generalitat dona, no a les entitats, sinó al mateix ajuntament. La feina que he tingut, a través de pressupostos, a través de seguiment en les comissions informatives de l'ajuntament, per saber, l'ajuntament de la meua ciutat, què

rep de la Generalitat, perquè la Generalitat —partint de la base que té unes competències, el Govern, el Consell Executiu, en el si de la Generalitat— molt lògicament no m'informa de res, perquè no m'ha d'informar de res, i l'equip de govern de l'ajuntament encara menys. Aleshores, falta veure què és l'ajuntament. En tot cas, i per no insistir més, perquè, és clar, en definitiva, també podríem dir un altre argument: la línia informativa és una via de doble sentit, perquè, és clar, potser el senyor Terradellas, que no té aquest recel, sinó que té una línia municipalista màxima, doncs, diu: «Que la Generalitat ens informi», però també se li podia haver acudit dir: «I els ajuntaments informarem la Generalitat». Per què no? És que la Generalitat pot fer clientelisme i els ajuntaments no? És que és convenient que la Generalitat doni subvencions de comú acord o coordinadament amb els ajuntaments perquè no hi hagi els espavilats, i, en canvi, si ho fa l'ajuntament, la Generalitat pot caure a repetir una subvenció per desconeixement? Em sembla, també com deia abans, que o juguem tots o estripem les cartes. Però, bé, en definitiva, per a nosaltres, almenys per a mi, l'argument fonamental és d'ordre polític i és el de considerar que el Consell Executiu de la Generalitat té uns títols de govern a tot Catalunya, i que, per tant, a mi em fa la sensació —hi insisteixo: és una sensació, només, personal— que això és un intent de considerar que el territori municipal és un regne de taifes que només és propietat de l'ajuntament i que la Generalitat no hi pot fer cap actuació, i per això, abans de fer res, fiscalitzem a veure què fa.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, el nostre Grup votarà en contra d'aquesta esmena històrica.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. Per defensar l'esmena número 75, del Grup Socialista, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor President. Amb aquesta esmena defensaré també, conjuntament, la 232, si m'ha de contestar vostè, senyor Escudé, perquè l'una i l'altra s'emmarquen en un mateix objectiu i una mateixa filosofia. L'objectiu és la política que des de l'oposició volem impulsar, de la incorporació laboral de les persones amb disminució física. Per què hem presentat aquestes dues esmenes? En primer lloc, per donar compliment als principis que, tant des de la Llei d'Integració de Minusvàlids, 13/1982, al seu dia es va aprovar i és en vigència com a llei marc que abona i empara els drets de les persones amb disminució, i també la Llei 17/1985, de la Funció Pública, i en aquesta hi ha establertes unes quotes de reserva de places.

Comentari general: creiem que, a pesar dels principis promulgats i defensats, de no-discriminació per condició física —principis que arrenquen ja de la nostra Carta Magna i de les lleis que acabo d'esmentar—, estem encara molt lluny de la integració real de les persones amb disminució en el món laboral, en el món del treball.

El reconeixement del dret al treball, esmentat en aquestes lleis, no és més que un punt de partida per a l'efectiva garantia de l'ocupació real, de l'ocupació possible. Així ho viuen i ho reclamen, com a conseqüència, els col·lectius de disminuïts que a Catalunya estan lluitant i treballant per a la defensa d'aquest dret fonamental i bàsic. Vostès ho saben molt bé, perquè en la seva bústia del Parlament varen trobar, al seu dia, a l'inici del debat dels Pressupostos, una carta signada per un conjunt de

col·lectius de disminuïts, important a Catalunya, en què un dels punts que reclamaven era la política per a la integració laboral.

Nosaltres creiem que els poders públics hem de traspasar d'una vegada la barrera retòrica de les promeses, i s'han de posar en marxa mesures d'acció positiva, que estableixin preferències i assegurin la reserva de places per a l'ocupació, com deia, real.

Les dades conegudes fins ara de persones disminuïdes integrades en els òrgans de treball de l'Administració creiem que estan molt per sota, i és una realitat, de les possibilitats de la incorporació d'aquestes. En aquest moment, la plantilla orgànica de la Generalitat ratlla ja les 100.000 persones; calculin vostès què pot representar el 2% d'integració de persones amb disminució: 2.000 persones. Les dades que nosaltres coneixem en aquest moment no sobrepassen les 50, 60, 80 persones, la qual cosa vol dir que tenim una tasca important a realitzar i en aquest sentit van les nostres esmenes.

Creiem que s'ha d'anar més enllà fins i tot de l'establiment d'aquest 2% de concurrència a l'ocupació en l'oferta pública. Com a conseqüència, nosaltres creiem que, per fer reals els principis inspiradors que conjuguen les necessitats i els drets dels col·lectius de ciutadans afectats, s'ha d'impulsar també aquesta política dintre de l'empresa privada —d'aquí l'esmena número 75— dels treballadors afectats de minsuvalidesa; això s'estableix ja a la LISMI, tal com establím aquí, a l'article 38.1 de l'esmentada Llei.

A la vegada també vull informar-los que això s'estableix ja, es va establir al seu dia en el Decret 238/1987 —no sé si vostès el recordaran—, del 20 de juliol, en què es desplega la Llei de la Funció Pública, i en aquest Decret deien vostès que: «per poder obtenir subvencions, contractes o avals de l'Administració de la Generalitat o de les seves entitats autònomes i entitats gestores de la Seguretat Social, les empreses públiques o privades que comptin amb més de cinquanta treballadors fixos han de fer constar que compleixen l'obligació establerta en l'article 38 de la Llei 13/1980, del 7 d'abril, d'Integració Social dels Minusvàlids, de donar ocupació a treballadors disminuïts amb un percentatge d'un 2%.»

És, en definitiva, per aquestes raons normatives que acabo d'explicar, per aquestes necessitats reals i efectives que existeixen en el nostre entorn, que nosaltres plantejem aquestes dues esmenes d'addició a la Llei de Pressupostos. En primer lloc, que en les ofertes públiques d'ocupació per al 1989 es reservi un 3% de places per fer efectiu, en realitat, aquest 2% que diu la Llei —tenim ja precedents en una llei de l'Estat, la Llei 23/88, de Modificació de les Mesures de la Funció Pública, on s'estableix que la quota de reserva no serà inferior al 3% de les vacants. No voldríem, no ens agradaria que s'establís un greuge comparatiu entre els possibles treballadors de Catalunya i els de la resta del país. La segona raó és que les empreses públiques de la Generalitat reservin també un 3% en les noves contractacions previstes, i, en tercer lloc, que totes les convocatòries públiques de subvencions del capítol 4 incloguin, entre els requisits exigits a les empreses o als organismes públics o privats, el compliment d'aquesta quota de reserva imposada per la normativa vigent.

Vull dir, abans d'acabar, que aquestes esmenes no són una iniciativa genuïnament socialista, nosaltres ens hem limitat a

recollir la voluntat de tots els grups i partits polítics que al seu dia, en el Congrés dels Diputats, varen defensar la Llei d'Integració dels Minusvàlids —el seu company d'escó, el senyor Trias Fargas— i, a la vegada, vostès, amb la normativa a la qual han fet referència de la Llei de la Funció Pública, també establien aquest principi que fins ara no s'ha complert. Són aquestes raons fonamentals per les quals nosaltres presentem aquestes dues esmenes que estariem disposats, senyor Escudé, si vostè em contesta, a transaccionar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : S'hi vol oposar el senyor Escudé? S'hi vol oposar?

El Sr. ESCUDÉ : Bé, m'hi oposaré...

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Sí, m'hi oposaré *iusta modum*, que diuen els vaticanistes. (*Rialles*.) O sigui, farem el següent; aquí la senyora Barenys ens fa una proposta doble, si ho he capít bé : en primer lloc, demana que la Generalitat obligui, els que contracti la Generalitat, a través de subvencions, a complir els requisits d'una llei i, en una segona esmena, demana que la Generalitat compleixi aquesta normativa.

Per tant, jo crec que són dos temes molt diferents. Encara que conceptualment sigui el mateix, jo crec que la capacitat d'obligar-se és molt diferent, perquè, anem a pams, l'esmena 75... l'esmena 75, doncs, a diferència d'abans, en què el seu Grup no volia cap limitació sobre les subvencions, ara vostès demanen que hi hagi una limitació, i fins i tot es parlava d'una norma reglamentària. És clar, jo els puc llegir el que diu aquest article 38.1, que més o menys ja ho ha anunciat la senyora Barenys, però perquè vegin exactament el que diu, diu : «Las empresas públicas y privadas que empleen un número de trabajadores fijos que exceda de 50 vendrán obligadas a emplear un número de trabajadores minusválidos no inferior al 2% de la plantilla». I això, l'experiència, per la informació que tenim, ha demostrat que és de molt difícil aplicació, perquè necessita un control, uns mecanismes d'inspecció de què la Generalitat no diposa, almenys a nivell de pagament de liquidació de subvencions, per aclarir en cada cas si aquella empresa pública o privada, o organismes, per exemple els ajuntaments, quina plantilla tenen, sobretot quina plantilla de treballadors fixos; hi ha una sèrie de problemes.

Aleshores, aquí hi ha un tema que, per la sensibilització davant d'aquest problema, jo diria que és de tota la societat, i aleshores carregar l'obligació de seguir l'aplicació d'una llei a un organisme que directament no hi està obligat, ens sembla excessiu. Això és una mica com allò, que em sembla que encara existeix, que les empreses obliguen que les persones que no han fet el servei militar tinguin dificultats per cobrar la nòmina i es carrega a l'empresa una obligació que és de l'Administració pública. Per tant, aquesta esmena, la votarem en contra.

Ara, el segon apartat, senyora Barenys, fa referència al compromís per part de la Generalitat, a la seva contractació, i aquí aquesta argumentació, evidentment, ja no hi és, perquè la Generalitat, en tots els seus departaments i en tots els seus organismes autònoms sap quina és la seva plantilla, quines són les seves feines, quines poden fer els minusvàlids i, aleshores, té raó la senyora Barenys, que hi ha una normativa aprovada

per aquest Parlament ben clara i concreta sobre aquest tema. Ara, com es concreta això? Com s'arriba a aquests percentatges?, perquè evidentment no s'hi pot arribar de la nit al dia. Aleshores, a través d'aquesta esmena, la senyora Barenys posa un camí del 3% de la contractació; podria ser aquest percentatge o en podria ser un altre.

De totes maneres, val a dir que, com sap la senyora Barenys, no va ser possible en comissió que vostès ens expliquessin l'argumentació d'aquesta esmena, perquè van creure que era millor no assistir a la reunió. Ara, davant de l'articulat, davant del text jo vaig fer una consulta al meu company d'escó, el senyor Francesc Codina, que és una persona que coneix el tema, i òbviament també a l'Honorable Conseller —i no company d'escó, perquè, doncs, no és diputat d'aquest Parlament—, i, a la vista de les explicacions que se'm van donar, jo crec que puc dir amb especial satisfacció —fins i tot personal, perquè coneixem la dedicació de molts anys de la senyora Barenys en aquests temes— que votarem favorablement l'«esmena Barenys».

El Sr. PRESIDENT : Perdó, senyor Escudé, quina esmena votarà favorablement?

El Sr. ESCUDÉ : L'esmena 232, que és la que fa referència a la contractació de minusvàlids per part de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, per defensar l'esmena número 76, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Senyor President, gràcies. Defensaré la 74, la 76 i la 77.

La 74 i la 77, en definitiva, fan referència a la transparència i el control de la concessió de subvencions.

En el cas de la 74, demanem que les subvencions que superin el mig milió de pessetes per a una sola persona física o jurídica siguin sotmeses a fiscalització de la Comissió d'Economia i Finances; en el cas de la 77, en el cas que la subvenció sigui superior a un milió de pessetes, sigui sotmès al règim d'auditoria, tot i que la Llei de Finances Públiques ho diu més genèricament, però que normalment no es compleix, i en el cas de l'esmena 76, és la inclusió d'un nou apartat vuitè a aquest article, que diu que : «el terme màxim de justificació de les subvencions finalistes serà de sis mesos».

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Quant a l'esmena 74, el que es pretén —i així ho ha dit literalment el senyor Saura— és que la Comissió d'Economia i Finances —una vegada més hem de sobrentendre que és la Comissió d'Economia i Finances del Parlament— fiscalitzarà les subvencions que superin les 500.000 pessetes. Evidentment, nosaltres hem de mostrar la nostra disconformitat, perquè aquí hi ha una confusió que ens sembla notòria, evident, entre el que és el legislatiu i l'executiu, sobretot quan es parla de fiscalització, que és un terme pressupostari i econòmic ben precís i ben concret; la fiscalització a Catalunya està prevista per un òrgan especialitzat que depèn d'aquesta Cambra, que és la Sindicatura de Comptes. Per tant, entenem..., i hi ha una llei que vam aprovar per unanimitat i que fa molt pocs dies va ser pràcticament revàlidada en la seva part, almenys dispositiva, per la Sentència corresponent del Tribunal Constitucional i, per tant, entenem

que no podem transferir aquesta tasca de fiscalització que fa efectivament la Sindicatura de Comptes a la Comissió d'Economia i Finances. Per altra banda, doncs, ja hem dit moltes vegades els mecanismes que hi ha de control de l'actuació del Consell Executiu.

Quant a l'esmena 76, ens sembla que és un inconvenient establir amb caràcter universal que el terme màxim de justificació sigui sempre de sis mesos. La forma de justificació i el termini de justificació es determinen en la norma de concessió i pot variar, evidentment, segons quin sigui el tipus de subvenció. Hi ha subvencions que per les seves característiques no poden justificar-se abans, doncs, de nou mesos o abans d'un any, o a la inversa, poden ser de tres mesos, depèn de la finalitat de la subvenció. Per tant, nosaltres no creiem viable, no creiem útil que en tots els casos hi hagi la limitació dels sis mesos.

I, finalment, a l'esmena 77, ja el senyor Saura m'ha evitat de respondre el que anava a respondre, que és que no cal, perquè l'article 75.3 de la Llei de Finances Públiques, no en els casos que demana el Grup d'Iniciativa per Catalunya, que és quan supera el milió de pessetes, sinó en tots els casos diu: «seran objecte de control financer, mitjançant la forma de l'auditoria sota la direcció de la intervenció general.» Per tant, és una garantia no per als de més d'un milió, sinó per a tots els casos i, per tant, nosaltres també hi votarem en contra, i ja no cal entrar en aquella argumentació que ens dona peu el senyor Saura, de dir: «oh, és que no compleixen la Llei aquesta, aleshores, doncs, per què esperar que compliran aquesta?» Nosaltres entenem que sí que la compleix i que no cal posar-ho, perquè ja ho diu l'altra llei, en tots els casos, perquè entenem que és excessivament limitadora el fet que només es faci auditoria quan passi d'un milió de pessetes. Per això votarem en contra de les tres esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. Havent acabat el debat de les esmenes a l'article 9, podem passar a la seva votació i a la subsegüent votació de l'article.

Esmena 61, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 62 en contra i 5 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 62, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat.

A continuació, votem l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, número 63.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem conjuntament les esmenes 64, 65 i 66; tots els grups hi estan d'acord.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes, 64, 65 i 66 han estat rebutjades per 47

vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Esmena 67, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 42 vots a favor, 65 en contra i 5 abstencions.

A continuació votem l'esmena del Grup Mixt, número 70.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 65 en contra i 44 abstencions.

Esmena número 71, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Esmena número 78, no, perdó, esmena número 72, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem a l'esmena número 73, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Esmena 74, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Esmena número 75, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Esmena número 76, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

I darrera esmena, la número 77, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 67 en contra i 3 abstencions.

Acte seguit es procedeix a la votació de l'article novè, d'a-

cord amb el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions.

Passem al debat de l'article 10, esmena 78, del Grup Popular. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Lo simple fet que lo Pressupost del 87, del 88 i del 89 —i suposem, també, que fins al 92— de dir que un sol article a la forma de disposar de la famosa partida d'«estudis i treballs tècnics», denota la importància d'estes consignacions que fins a un límit de 3 milions de pessetes no necessiten la més mínima aprovació de ningú.

«Article 10 : Per a disposar de fons amb càrrec a les aplicacions pressupostàries d'estudis i treballs tècnics, cal l'aprovació del Consell Executiu, a proposta del Conseller respectiu, si la quantia d'aquesta supera els 3 milions de pessetes.» I nosaltres volem manifestar que el redactat d'est article no és massa seriós. És, simplement, una aparença de control que mai s'hauria de permetre la seva incorporació a un projecte de llei. I vostès m'han de creure, senyores i senyors diputats i senyor Escudé, que si el meu partit al Govern intentés fer passar un d'estos articles en est o en altre projecte de llei est Diputat adoptaria una actitud beligerant i de crítica que la faria pública allí on em convingués, perquè en disposar de la famosa partida d'«estudis i treballs tècnics» fins a un límit de 3 milions de pessetes sense donar comptes a ningú, confirma la nostra sospita denunciada en el debat de les esmenes a la totalitat que, efectivament, és una partida que l'oposició mai sabrà de quina manera s'emprarà, i és una partida que mentre l'any 88 —i no poso xifres diàries— va significar 584 milions de pessetes, l'any 89, significava 883 milions de pessetes, en un augment equivalent al 51%. I en est Parlament, com que la modificació d'un paràgraf és molt difícil i la supressió d'un article resulta del tot impossible, lo Grup Popular proposem una addició que de cap manera resol lo problema respecte al control que volem mantenir sobre esta famosa partida, però almenys, tracta d'evitar la disposició fraccionada d'estes quantitats inferiors a 3 milions de pessetes. L'esmena diu que els estudis i treballs a què fa referència el paràgraf anterior, quan es realitzen sobre una mateixa matèria, constituiran una unitat a efectes de la seva quantificació econòmica i corresponent aprovació. I quan ens diuen en Comissió que no comprenen esta esmena, intentaré posar-los un exemple perquè ho puguin assimilar. Un estudi tècnic sobre una pista polisportiva, per exemple, a Lloret : 1 milió de pessetes; 1 pista polisportiva per a bàsquet. 1 estudi posterior a la mateixa pista polisportiva, de Lloret, també, per 3 milions de pessetes; esta vegada per a voleibol : total, 4 milions de pessetes. En est Projecte de Llei, això, ningú ho pot impedir; en l'esmena que nosaltres proposem sí que ho impedim i preguntem : ha passat mai, això, senyor Escudé?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Curto. El senyor Escudé per a un torn en contra, té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo voldria dir d'entrada al senyor Curto que no tinc res a veure amb Llo-

ret. Potser em confon amb algun altre senyor diputat; sí, sí, però jo no sóc. Per tant no puc aclarir aquesta qüestió que vostè em plantejava.

El que sí que li puc dir és que aquesta esmena és una esmena d'aquelles que en diem «històriques». El que passa és que jo l'associava amb Esquerra Republicana i no amb el Grup Popular, o abans amb el Grup Centristes de Catalunya, perquè aquest era un tema —el dels «estudis i dictàmens»— que es va discutir any rere any i, aleshores, va arribar un moment —sembla que no m'equivoco— que es va fer una transaccional amb el Grup d'Esquerra Republicana i per donar sortida a aquest intent de major aclariment, de major control, de major transparència sobretot, es va establir que a partir d'un determinat límit —que, aleshores eren 2 milions de pessetes i que ara són 3 i que no ho discutim, perquè vostè a diferència del Grup comunista no planteja aquesta dificultat— que, aleshores, calia no sols com fins aquell moment i com en quanties inferiors —és el cas general que és una decisió del conseller afectat— una aprovació, o sigui, un acord formal del Consell Executiu, del Ple del Govern. I, aleshores, hi havia un segon aspecte —que aquest és l'aspecte que no es va transaccionar i que continua en peu, ara, a través de l'esmena de vostès— que és aquest que intenta definir què s'entén per un estudi o per un treball tècnic i, aleshores, no és que a Comissió se li hagués dit a vostè, o als representants de vostès a la Comissió que no ho enteníem, sinó que el que volíem dir —m'imagino, almenys era la intenció que teníem— és dir el que hem dit sempre : que és molt difícil de saber en molts casos, exactament, què vol dir la mateixa matèria, perquè en un estudi concret, en un tema determinat aquestes pistes o qualsevol altra cosa que moltes vegades tenen molta més profunditat o té un camp d'aplicació molt més gran, hi ha aspectes econòmics, jurídics, ecològics, geològics, bé, de moltes especialitats de l'activitat humana. I, aleshores, evidentment —entenem nosaltres, almenys—, que un estudi que contempli els aspectes geològics de la instal·lació d'una via, d'una carretera no té res a veure amb els aspectes jurídics o amb els aspectes d'un altre tipus i, per tant, aleshores, obligar que estudis de naturalesa molt diferent, però perquè incideixen sobre la mateixa qüestió —que és una possible interpretació d'aquesta idea—, de la mateixa matèria, hagin d'anar junts, i que aleshores tinguin aquesta major dificultat que significa el retard, sempre inevitable, d'esperar l'aprovació d'una reunió del Consell Executiu, ens semblava que no era adequat. I per això ens vam oposar a aquesta segona part, ja fa anys, any rere any, i ara, una vegada més, ens oposem a aquesta nova limitació.

Per tant, doncs, votarem en contra d'aquesta esmena del Grup Popular.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Per defensar l'esmena número 79, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Molt breument. El senyor Curto ja ha assenyalat l'enorme importància d'aquesta partida en el Pressupost d'aquest any, i creiem que l'acord del Consell Executiu s'hauria de produir sempre que aquests estudis superessin els 2 milions de pessetes.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, també molt breument, senyor Presi-

dent, per oposar-nos a aquesta esmena; evidentment, en el fons és molt opinable si han de ser 2, si han de ser 3, si ha de ser 1 o si han de ser 4 o 3,5 —podria ser qualsevol quantitat—, i això tant va a favor com en contra de la posició del senyor Saura o de la posició nostra. Aleshores, l'únic argument que per a nosaltres té una base objectiva, és dir que, des de l'any 86 —i a això, el senyor Curto hi feia referència, que feia tres anys que hi havia aquest límit, aquest topall—, doncs, des de l'any 86 hi havia la quantia de 2 milions, que és quan es va fer aquesta esmena transaccional que es va incorporar en el pressupost d'aquell any. I per tant, també per raons d'erosió monetària en els tres anys transcorreguts, en els tres exercicis, millor dit, transcorreguts, entenem que és més adequat avui pujar-ho fins a 3 milions de pessetes.

I per tant, doncs, ens oposarem a aquest manteniment del límit dels 2 milions.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

Passem a la votació d'aquestes esmenes. *(Pausa.)* El senyor Curto demana votació conjunta? Què hi diu el senyor Saura?

El Sr. SAURA : Tot i que són votacions diferents, tampoc hi tenim cap inconvenient. Per tant...

El Sr. PRESIDENT : El Grup Mixt demana la paraula? Sí, digui.

El Sr. LATORRE : Sí, senyor President, per demanar votació separada.

El Sr. PRESIDENT : Doncs la farem separada.

Esmena número 78, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Esmena 79, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació l'article número 10, d'acord amb el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article número 10 ha estat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Passem, a continuació, al debat de l'article número 11. Pel Grup Mixt, per defensar l'esmena número 80, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. L'esmena 80 és una esmena de supressió de part de l'apartat 1 d'aquest article 11. L'adquisició d'un immoble per a substituir... *(Pausa.)* ...dèiem..., *(Pausa.)* ...o dic?...

El Sr. PRESIDENT : Silenci, per favor.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. Deia que l'adquisició d'un immoble per a substituir el que qualsevol departament pugui ocupar en règim de lloguer o per a construir-hi un nou edifici no és, lògicament, el mateix que comprar una fotocopiadora. Estem d'acord que el Consell Executiu pugui

autoritzar, a proposta del Conseller d'Economia i Finances, els diferents departaments per adquirir immobles o construir nous edificis, encara que pot ser arribada l'hora de discutir una mica sobre la qüestió dels edificis públics de la Generalitat de Catalunya.

Però defensem, perquè defensem la sobirania d'aquest Parlament, que l'eina econòmica per afrontar les corresponents autoritzacions no és més que el pressupost que ha d'aprovar aquest Parlament. En conseqüència, demanem la supressió de l'últim paràgraf d'aquest apartat 1 de l'article 11.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra...

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Per si m'ho permetés, també per economia processal, hi ha una esmena idèntica, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, i podria esperar a fer el torn en contra conjunt.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, el senyor Saura per defensar l'esmena 81.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Sí, en el mateix sentit que l'Il·lustre Diputat senyor Latorre, és a dir, en definitiva es tracta de suprimir aquest paràgraf que diu, textualment : « Amb aquesta finalitat, pot acordar el Consell Executiu les modificacions pressupostàries que calguin ». Creiem que això és deixar una porta totalment oberta, i la nostra proposta és de supressió d'aquest paràgraf.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Ara pot fer el torn en contra el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Aquest text de l'article 11 correspon a una sèrie d'esmenes d'aquelles que en dèiem històriques : els primers anys del nostre Parlament era una esmena que, sobretot, recordo que el Grup d'Esquerra Republicana hi insistia molt, perquè, com coneixen les senyores i els senyors diputats, la Generalitat havia rebut, per transferència, tota una sèrie, tota una pila, m'atreiria a dir, d'edificis en més o menys bon estat, però que no eren de propietat, sinó que eren de lloguer, que estaven arrendats per part del poder central o dels organismes perifèrics de l'Administració de l'Estat. I aleshores es va fer una gran actuació, al llarg d'una sèrie d'anys, perquè la Generalitat substituís el lloguer per la compra, i com que això es va creure adequat, així es va fer, i per això, des de fa ja uns quants anys, figura aquest article 11.

Quin era el problema i quin continua essent el problema? Que normalment una operació de compra significa la mobilització d'una quantitat de diners més important de l'usual dintre d'un capítol o d'un article d'un estat de despeses d'un departament concret. I per això, el cavall de batalla era precisament aquest darrer apartat, que és el que ara volen suprimir tant el Grup Mixt com el Grup d'Iniciativa per Catalunya; o sigui, el fet que es puguin fer modificacions pressupostàries que calguin per fer aquesta adquisició, perquè entenem que és poc realista —no és en el sentit que sigui més obert, que ens deia l'Il·lustre Diputat senyor Saura—, sinó que entenem que no és realista, normalment, per la migradesa que moltes partides tenen als diversos departaments de la Generalitat, que es pugui adquirir un local que fins a aquell moment era de lloguer, i que hi havia una consignació en el capítol 2, de lloguer, que es pugui transformar en una compra sense fer, normalment —sovint s'ha de fer—, una modificació pressupostària. I, per tant, com a lògica

conseqüència d'aquest desig que tota la Cambra sentia —i que crec que continua sentint— que la Generalitat tingui immobles en propietat i no en règim de lloguer, entenem que cal mantenir aquesta possibilitat de realitzar modificacions pressupostàries.

I per això ens oposarem a les dues esmenes, tant a la 80 com a la 81.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Les esmenes d'Esquerra Republicana 88 i 89, estan defensades..., 82 i 83, sí.

El Grup Popular pot defensar ara l'esmena 84. Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. L'article 11 fa referència, com s'ha dit, a la construcció i l'adquisició d'immobles per part dels departaments amb la corresponent autorització del Consell Executiu. L'apartat segon d'est article assenyala l'obligatorietat de donar-ne compte al Parlament, si el pagament s'efectua en un termini superior a un any, i la modificació que proposem lo Grup Popular és que el Parlament tingui coneixement de totes les construccions i de totes les adquisicions d'immobles, sigui quin sigui el temps, sigui quina sigui la forma de pagament i sigui quina sigui la modalitat de la inversió.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Curto. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena..., potser ara, escoltada l'explicació que ha donat l'Illustre senyor Diputat, potser li veig una mica més de fonament, però fins a aquest moment, només llegint el text de les esmenes, jo creia que el que aquí hi havia és una obscuritat, potser, del text, que ha provocat que no s'hagi entès exactament què diu l'apartat segon; perquè el que diu l'apartat segon, senyores i senyors diputats, és que si el pagament es fa en terminis superiors a un any, se n'ha de donar compte al Parlament, o sigui, en el primer apartat diem : es poden fer compres, es poden fer modificacions..., si es paga dintre de l'any, com que això reflecteix en els estats trimestrals, no cal fer res més; aleshores diem : si és una inversió plurianual, aleshores cal, perquè es tracta d'uns pagaments que es fan en més d'un any, que se n'ha de donar compte, però no del pagament, sinó de l'operació, que es fa una compra que s'allarga a més d'un any. I aquest és el sentit de l'apartat segon.

En canvi, el que ens demana el Grup Popular no és això, sinó que diu..., no diu el pagament, sinó que diu : «del pagament, se'n retrà comptes». Per tant, literalment, el que vol el Grup Popular, no és que es doni comptes de quan es fa una compra que supera el termini de pagament en un any, sinó que, del pagament que es faci, se'n doni compte al Parlament. Nosaltres entenem que això no és correcte, que en tot cas s'ha de donar compte al Parlament de l'adquisició; ara, del pagament, entenem que és una cosa instrumental subsidiària i, per això, deia la diferenciació de «el pagament», que diu l'apartat 2, i «del pagament», que diu l'esmena, entenem que hi havia aquesta possibilitat, que nosaltres teníem certesa de raó. Però bé, en definitiva, com que nosaltres entenem que el que ha de ser és exactament el que diu l'apartat, o sigui, que quan hi ha una compra que el seu pagament s'allargui més d'un any, se n'ha de donar compte al Parlament —no que es va pagant, sinó

que es fa aquella operació—, entenem que ja és correcte el text, i, per tant, ens oposarem a l'esmena, perquè el que imposaria l'esmena és una obligació que ens sembla a nosaltres que no té excessiu sentit.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Passem a les votacions d'aquest article. Les esmenes 80 i 81, per ser idèntiques, es votaran conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 29 vots a favor, 53 en contra i 7 abstencions.

Passem a la votació de l'esmena número 82, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 62 en contra i 0 abstencions.

Esmena també d'Esquerra Republicana, la número 83.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 62 en contra i 9 abstencions.

Esmena número 84, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem a continuació al debat de les esmenes de l'article 13. Pel Grup Socialista i per defensar l'esmena 85, té la paraula... (*Ll. Sr. Carnicer s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CARNICER : Perdó, senyor President, crec que falta votar l'article.

El Sr. PRESIDENT : Té tota la raó el senyor Portaveu.

Article número 12, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 12 ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.

Passem, a continuació, a l'article... (*Ll. Sr. Curto demana per parlar.*) Sí?

El Sr. CURTO : Me sembla que falta la votació de l'article 11.

El Sr. PRESIDENT : Té raó. (*Pausa.*)

Vots a favor de l'article 11, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha estat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

Passem a l'article 13. Esmena 85, del Grup Socialista; té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER : Sí, gràcies, senyor President. En la part substancial d'aquest article, que es defineix en el primer apar-

tat, es diu que el Departament d'Economia i Finances pot determinar els crèdits de l'exercici corrent, al qual es pot imputar el pagament d'obligacions reconegudes o generades en exercicis anteriors. Dues reflexions a aquest tema : una, que és que a partir d'articles com aquest el que estem consagrant és l'obstrucció d'un dels principis fonamentals de tot pressupost, que és la seva anualitat. A partir d'aquest tipus d'article, sense cap mena de limitació i sense cap mena de coneixement per part d'aquest Parlament, com a mínim de manera oficial, evidentment podem fer les preguntes i tota la qüestió, però hi ha la manca de voluntat per part del Consell Executiu de ser, evidentment, diríem, i d'una manera automàtica, suficientment transparent; a partir d'aquest article, el que fem, doncs, és situar-nos en una situació de, com a mínim, trencar un dels principis fonamentals de tot pressupost, que —ho repeteixo— és el de la seva anualitat.

Però, tot i així, hi ha un altre tema sobre el que jo voldria cridar l'atenció de la majoria; diu, exactament : «El pagament d'obligacions reconegudes o generades en exercicis anteriors». En la terminologia habitual, quan es reconeix una obligació es contrau en el Pressupost; per tant, estem parlant d'obligacions reconegudes en l'exercici anterior, que les pagarem en l'exercici posterior; és a dir que aquí hi ha, sembla, una contradicció —o almenys nosaltres apreciem una contradicció en els mateixos termes—, en tant que es faria la contracció d'una despesa en l'exercici del 1988, però, si més no, es pagaria en l'exercici del 1989, es contrauria en un pressupost però es pagaria amb diners de l'altre. Això, sens dubte, és quelcom que nosaltres no entenem, i que també això no va contra un principi, sinó que va contra una norma comptable claríssima, que creiem que, o deu estar mal explicat a l'article..., perquè si només es parlés d'obligacions generades es podria entendre : es fan obligacions, es generen despeses, no es contrauen, no es reconeixen i no passa res, o sí que passa, es vulnera el principi d'anualitat pressupostària, es passen diners d'un any per l'altre, i així és com després no quadren mai els comptes. Però, en qualsevol cas, el fet de reconèixer obligacions en un exercici i pagar-les en l'altre crec que és del tot incorrecte.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martí Carnicer. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. El senyor Martí Carnicer té raó en una cosa de les que ha dit, i no té raó en l'altra. Té raó quan ha començat explicant que el text de l'article 13 semblava —deia ell— contradir un dels principis fonamentals de la norma pressupostària. Jo recordo que, fins i tot, un dels primers textos que es va fer ja fa anys sobre aquesta matèria, si no ho recordo malament, es va plantejar fins i tot la possibilitat de considerar si això era constitucional o no era constitucional, i es va acabar reconeixent que sí que era constitucional. Ara, evidentment —per això dic que té raó—, fins fa molt poc es considerava que aquest era un principi sagrat, de separar els exercicis. Ara, la realitat és —i per això, aleshores, no té raó— que el text de l'article 13 no és conseqüència d'una actuació o d'una voluntat no transparent del Consell Executiu, sinó que és acollir-se a una pràctica pressupostària que està apareixent en el dret comparat, i que, doncs, tots els poders executius consideren que és positiu, perquè agilita i facilita el paga-

ment, que és aquesta possibilitat que precisament recull un decret legislatiu, el número 1091 d'enguany, de l'any 88, l'article 63.2, apartat b), el qual diu també que es podran aplicar als crèdits del Pressupost vigent les obligacions derivades de compromisos de despesa degudament adquirits en exercicis anteriors. Per tant, això no és una explicació, entenc jo, que hagi de donar el Consell Executiu, sinó que, com diu el Codi Civil, doncs, les lleis les concixem tots i la ignorància de les lleis no excusa el seu compliment; per tant, és clar que es podria no fer, evidentment, podria tenir raó el senyor Carnicer de dir : «Bé, hi ha aquesta possibilitat, però entenem que no és necessari acollir-s'hi», però, bé, el Consell Executiu ha considerat útil d'acollir-s'hi, i és un criteri —hi insisteixo— de dret comparat i que a nivell d'Estat s'aplica i que entenem útil, i, per tant, doncs, nosaltres no estariem d'acord, i per això hi votariem en contra, amb aquesta esmena de supressió de la totalitat de l'article 13.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. No hi ha més esmenes. Passem a la votació, tot seguit.

Esmena número 85, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 63 en contra i 10 abstencions.

Votem ara l'article número 13, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article número 13 ha estat aprovat per 63 vots a favor; cap en contra i 37 abstencions.

Passem seguidament a l'article 14. Esmena 86, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. L'esmena que proposem és una nova esmena de control del Parlament sobre les modificacions importants dels programes d'inversió del Consell Executiu.

El text que se'n proposa diu que : «les modificacions dels programes d'inversions que impliquin l'inici de nous projectes requereixen l'assignació dels codis corresponents d'acord amb el Departament d'Economia i Finances». Nosaltres proposem que requereixin també l'acord del Parlament de Catalunya, perquè pensem que la modificació de programes d'inversió que aprovarem en aquest debat requereixen, en tot cas, tornar a aquest Parlament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Hi ha torn en contra?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Hi ha torn en contra perquè, al marge del desig del Grup d'Iniciativa per Catalunya de controlar més o menys l'acció de govern, entenem que, en tot cas, no és aquí el lloc de posar aquest afegit, perquè l'article 14, si veuen, senyores i senyors diputats, el títol és : «Identificació dels projectes d'inversió», per tant, és purament la identificació, i l'apartat primer d'aquest article, que no ha estat objecte d'esmena, diu que es posarà un

número de codi amb la finalitat d'establir el seguiment pressupostari de la seva realització, vol dir que és purament un número d'identificació, és l'únic que regula aquest article. Aleshores, entenem que aquí on parla que si hi ha una modificació se li ha de canviar el número de codi, apropar aquesta cosa purament, diríem, mecànica, o d'identificació numèrica, per dir : «I, a més a més, necessitarà tota l'operació l'acord del Parlament» ens sembla que, primera que no hi encaixa, i segona, evidentment, en la línia de suport a l'acció del Consell Executiu, que nosaltres no podem estar d'acord amb aquesta inclusió, quan, fins i tot comentant-ho amb altres diputats, algú arribava a la conclusió que per al que es demanava l'acord del Parlament era per canviar el número de codi. Per tant, fins i tot per a la redacció, queda un xic confús, i, per tant, nosaltres, per tots aquests motius, votarem en contra d'aquesta esmena número 86.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

L'esmena 87, del Grup Socialista ja ha estat defensada, per la qual cosa es pot passar a les votacions.

Esmena número 86, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 63 en contra i 5 abstencions.

A continuació votem l'esmena del Grup Socialista, la número 87.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions.

A continuació votem l'article conforme al Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions.

A continuació votem l'article número 15, que no té esmenes, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions.

Entrem a continuació en el debat de l'article 16, que només hi ha una sola esmena «viva», que és del Grup d'Iniciativa per Catalunya, la número 90.

Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Una vegada més és una esmena que el senyor Escudé m'imagino que dirà que la majoria del Govern no n'accepta, de control del Parlament de Catalunya sobre les tasques del Consell Executiu. Es tracta d'afegir a aquest article un nou apartat que diu que «Els plans i els programes que impliquin despeses que es puguin estendre a futurs exercicis hauran d'incloure en la seva formulació objectius, mitjans i calendaris d'execució, i també les previsions d'e-

xecució i les previsions de finançament i despesa. Per a la seva aprovació pel Consell Executiu serà requisit necessari l'informe previ favorable de la Comissió d'Economia i Finances.» És a dir, creiem que el Consell Executiu no pot aprovar plans i programes que impliquin despeses plurianuals sense que, prèviament, la Comissió d'Economia i Finances faci aquesta aprovació; d'altra banda, el que està passant és que el Consell Executiu hipoteca, positivament o negativament, una part dels recursos dels futurs anys.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Per començar voldria lamentar que s'hagi retirat l'esmena 88, perquè anàvem a oferir una transacció, però, bé. Aleshores, quant a l'esmena que, segons el senyor President, diu que és «viva», l'esmena 90, és clar, el senyor Saura diu : «La majoria, la majoria...», la majoria de governs no l'acceptaria. Jo diria que, no la majoria, cap govern, almenys un govern que pretengui governar no acceptaria una esmena que diu que, no ja el Parlament, sinó la Comissió d'Economia i Finances, que —hi insisteixo— s'hauria d'especificar que és la Comissió d'Economia i Finances del Parlament de Catalunya, no de qualsevol altra entitat, però, bé, que faci un informe favorable. Vol dir que un grup de vint-i-nou diputats —jo m'imagino que el senyor Ferran Pont, que n'és el President des de la creació d'aquesta Comissió estaria ple de satisfacció d'estar pel damunt de tot el Consell Executiu, que li haguessin de demanar permís per fer una operació inversora d'aquestes que diu en l'article 16, que és la recurrència de despeses en futurs exercicis. Però és que aquest és un principi general. Ara, aleshores, potser molt per sobre, perquè el senyor Saura tampoc hi ha entrat, però voldria recordar, si més no, que l'article 36 de la Llei de Finances Públiques concreta i condiciona i limita molt totes aquestes possibles operacions que ara el Grup d'Iniciativa per Catalunya demana que hi hagi un informe previ favorable. Si vostès repassen l'article, veuran que al llarg de quatre apartats especifica les moltíssimes limitacions que té el Consell Executiu. Per tant, res de res de manca de transparència, i, en definitiva, el pur exercici d'una facultat d'execució, que, en definitiva, és del Consell Executiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

(*L'l. Sr. Saura s'aixeca per parlar.*)

El Sr. SAURA (*de l'escó estant*) : Vull recordar-li, senyor Escudé, que aquest text és un text idèntic al de l'article 9 del text articulat de la Comunitat Autònoma de Madrid, entre altres. I, per tant, quan vostè diu que cap govern no ho pot acceptar, vull dir que hi ha quatre governs a Espanya que han acceptat aquest article. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Passem a votar l'esmena número 90, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i 7 abstencions.

Votem l'article 16, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 16 ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 36 abstencions.

Passem a debatre l'article 17. Esmena número 91, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena és una esmena de supressió, que proposem, de l'article 17, que l'article 17 diu que durant l'exercici del 1989 el Consell Executiu és obligat a oposar-se a qualsevol iniciativa legislativa que comporti creixement de la despesa pública pressupostada si no es proposen alhora els recursos addicionals necessaris. Com vostès podran comprendre, aquesta Cambra no es pot autolimitar en un tema com aquest. Creiem que en el transcurs de l'exercici del 1989 hi poden haver iniciatives legislatives en què aquesta Cambra consideri necessària l'ampliació de la despesa pública, i en aquest sentit proposem la supressió d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Per a un torn en contra té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. De la mateixa manera que amb tota humilitat demano al senyor Saura que m'excusi pel meu desconeixement de les pràctiques pressupostàries de la Comunitat Autònoma de Madrid i de tres més, pel que apunta el senyor Ribó (*remor de veus*), jo crec que també el Grup d'Iniciativa per Catalunya hauria de reconèixer que el que ens ha explicat no coincideix amb el text objecte d'esmena, perquè el senyor Saura ens diu que ells presenten l'esmena de supressió d'aquest segon apartat i no del primer que ens ha llegit; s'hi oposa perquè el Parlament no es pot autolimitar. Aquí no diu pas que el Parlament s'autolimiti; aquí diu que el Consell Executiu és «obligat a oposar-se a qualsevol iniciativa legislativa». És una obligació que té el Govern, i el Govern, sabent quina és la situació, la corelació de forces en aquest moment aconseguirà, a través del nostre Grup de Convergència i Unió, que amb molta satisfacció hi donem suport sempre i en tota ocasió, doncs, de complir això com a força parlamentària. Però no és que el Parlament s'autolimiti : a l'inrevés, el Parlament li diu al Govern que, en justa compensació a l'apartat primer, que diu que el Consell Executiu «és obligat a no prendre ell cap iniciativa legislativa», és lògic que, llavors, en una segona part, li diguem : «aleshores, tu, Consell Executiu, oposa't a qualsevol iniciativa legislativa». Per tant, és una obligació que imposem al Govern, que no ens autoimposem nosaltres, almenys formalment.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. El Grup Popular manté l'esmena número 92. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Si en est moment jo fos un diputat dels molts que hi ha que no porten lo debat de les esmenes —públic o premsa—, amb l'explicació que ha fet lo senyor Escudé, diria : «té tota la raó». Però el que passa és que si algú es pren la molèstia de llegir els apartats primer i segon d'est article, vol dir que, mentre que al Consell Executiu, la llei li autoritza les reduccions proporcionals de despesa, al Parlament, est article els les prohibeix. L'esmena d'addició que sotmetem a la seva consideració proposa que, com a mínim, lo Parlament tingui les mateixes atribucions i la

mateixa autoritat que el Consell Executiu a l'hora de reduir despesa pressupostària.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Curto. Crec que el Grup Socialista hauria de defensar la seva esmena, que és pràcticament igual. El senyor Martí Carnicer té la paraula.

El Sr. CARNICER : Sí, senyor President. Molt breument, perquè els arguments ja s'han donat. És a dir, només a tall de recordatori : les iniciatives legislatives del Consell Executiu que proposin un creixement de la despesa podran optar a recursos addicionals o podran optar per reduir la despesa d'un altre lloc en què estigués previst, la qual ens sembla una pràctica relativament correcta. No ens sembla ja tan correcte el segon apartat; en primer lloc, perquè estic d'acord amb el representant d'Iniciativa per Catalunya : és una autolimitació del Parlament; se li pot dir, es pot disfressar de la manera que es vulgui, però és una autolimitació del Parlament. Però, és clar, el més greu és que aquest Parlament només podrà presentar iniciatives legislatives que suposin més despesa pública si, a la vegada, es proposen els recursos addicionals necessaris. Aquest Parlament no té capacitat per discernir que en els Pressupostos que estem aprovant en aquest moment hi ha estalvis possibles —com algun grup ha intentat demostrar en algun moment— i hi ha despeses que estan totalment inflades. I que, per tant, a partir dels estalvis que es podrien produir en aquestes partides, també es podrien finançar iniciatives legislatives que suposessin un creixement de la despesa. Per tant, aquest Parlament també podria, igual com ho fa el Consell Executiu —que ens sembla que, com a mínim, els mateixos drets ha de tenir—, proposar iniciatives amb reducció de la despesa pública, no tan sols amb creixement dels ingressos. I, a més a més, ben segur que serien, segurament, molt més encertades, perquè, en qualsevol cas, no oblidem que els ingressos no són res més que un element preventiu de la recaptació de la Generalitat, mentre que la despesa és clarament un element limitatiu.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martí. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. El senyor Curto ha dit que, si les senyores i els senyors diputats seguíssin amb els textos a la vista, no dirien que les meves paraules eren correctes, i que només ho deien perquè no ho tenien a la vista. Jo he dit exactament el que he dit, que és el que diu el text; el que jo no he dit, evidentment, senyor Curto, el seu gest és molt gràfic, jo no he dit la totalitat del text. Jo he fet la comparació entre l'obligació que li donàvem, d'oposar-se als increments, i el corelatiu, d'oposar-se als increments que vinguin del Parlament. I això és cert. I aquest és el parallelisme, i és el parallelisme vàlid. Ara, una altra qüestió és els casos en què se li mana aquesta oposició i, aleshores, el senyor Curto, com el senyor Martí Carnicer, sí que tenen raó en una cosa, que és que no hi ha un tractament paral·lel, no hi ha un equilibri de forces entre les iniciatives legislatives i les iniciatives del Consell Executiu, perquè, com bé han dit els senyors Diputats en qüestió, el Govern té una doble possibilitat, mentre que el Parlament en té una, i és que el Parlament no pot, millor dit, un grup parlamentari no pot demanar una reducció que compensi aquell increment. I, és clar, aleshores, ens sembla a nosaltres —almenys al nostre Grup ens ho sembla— que això és correc-

te, aquesta diferenciació, no per raons de justícia, sinó per raons objectives, pel fet que estatutàriament, reglamentàriament, qui és l'executor del Pressupost és el Consell Executiu, i del fruit de l'actuació de l'execució d'aquest Pressupost —ja ho hem vist, ho hem dit *ad nauseam*—, en virtut de l'article 83 de la Llei de Finances Públiques, se n'ha d'informar al Parlament de Catalunya.

Per tant, en tot cas, només trimestralment coneixeran —i amb un trimestre de retard— els grups parlamentaris quins són els graus d'utilització de les partides corresponents, i només en aquell moment seria possible això. Ara, entrar en el terreny, sobretot, que apuntava el senyor Martí Carnicer, de dir «com que els grups parlamentaris ja sabem, subjectivament, que hi ha unes partides que» —literamentment, ha dit ell— «estan inflades, doncs, podem reduir aquestes»; és clar, és una estimació totalment subjectiva. Nosaltres entenem —i hem entès— que no estan inflades, i per això, en Comissió, hem acceptat algunes esmenes, però moltes no les hem acceptades —la majoria, no les hem acceptades— : per què? Perquè les dotacions pressupostàries d'on els diversos grups volien reduir unes quantitats per aplicar-les a unes altres finalitats —molt lloables, però que no cabien en el Pressupost—, doncs, això és el que ha fet que nosaltres poguéssim dir que no a aquestes esmenes. Si donéssim aquesta possibilitat que, sense conèixer la realitat de cada moment, de quina és la marxa del Pressupost..., ens sembla que no és viable, no és ni fins i tot útil que un grup parlamentari pugui, pel camí de drecera, de l'atall, dir «bé, doncs, que es redueixi, així, a l'atzar, de la partida tal...», i que això ja fos motiu de poder-se admetre aquella normativa i que el Govern no s'hi pogués oposar. Per tant, en definitiva, el coneixement, en poques paraules, en resum, el grau de coneixement de l'execució de l'aplicació del Pressupost és molt diferent, òbviament, de qui l'executa, que és el poder executiu, de qui el controla, que és el Parlament, i d'aquí la diferència de tracte quant a la possible compensació d'una iniciativa legislativa d'alta amb una reducció d'una partida existent, que —hi insisteixo— els grups parlamentaris, en principi, molt amb retard, coneixeran si realment se'n pot disposar o no amb reducció. Per això ens oposarem a aquesta igualtat de tracte entre l'executiu i el legislatiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. No hi ha més esmenes. Passem a la votació.

L'esmena 91, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Votem conjuntament les esmenes 92 i 93, que les dues són d'addició del mateix paràgraf.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes han estat rebutjades per 42 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació votem el text de l'article 17, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 17 ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Passem a l'article 18, que només té una esmena, del Grup Socialista, que és la número 94. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ : Aquesta esmena és conseqüent —o era conseqüent— amb una esmena que pretenia fer un veritable pla d'ocupació comunitària que substituís allò que, d'una manera bastant grandiloqüent, li han donat el nom de Programa per al Foment de l'Ocupació i que el senyor Escudé crec que ens ha fet una imatge bíblica, per definir-lo, perfecta, que ha estat allò de «la fulla de figuera que serveix per tapar les vergonyes» : jo crec que... De figa? De figuera : jo he fet l'arbre i no el fruit. De tota manera, serveix per tapar la vergonya, la vergonya de no fer un veritable pla d'ocupació comunitària; però com que no vam tenir massa èxit a la Comissió i ens ho han retirat, com a mínim que quedi la disposició que els obliga a donar uns determinats comptes del Pla d'Ocupació. Per tant, retirem aquesta esmena perquè queda fora de lloc.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Rañé.

Passem, doncs, a votar l'article 18, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text de l'article 18 ha estat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Passem al debat de l'article 19, esmena 95, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Cadevall.

El Sr. CADEVALL : Gràcies, senyor President. És una esmena de modificació. En aquesta esmena demanem suplementar el Programa Quadriennal d'Inversions Universitàries amb un increment de 16.000 milions de pessetes i, en conseqüència, augmentar la dotació de l'any que ve, de 1989, que seria la primera anualitat del pla, en 4.000 milions de pessetes, això és una quarta part.

El Govern de Convergència i Unió va anunciar abans de les eleccions un Pla Quadriennal d'Inversions Universitàries per valor de 25.000 milions de pessetes. Pot semblar molt, però per jutjar-ho cal comparar-ho amb les necessitats. Hem de tenir present que estem propers a la integració plena a Europa; tenim un nombre d'estudiants perfectament assimilable al d'altres països europeus, però ja és més discutible si la qualitat de l'ensenyament ho és. Tenim necessitat d'un ensenyament universitari de qualitat, per formar professionals que tinguin un nivell adequat i perquè tindran la competència de professionals d'altres països. Però no es pot donar actualment un ensenyament de qualitat a tots els centres, per la massificació, perquè no hi ha, ja no diré un despatx, sinó ni tan sols una taula per a cada professor a les nostres universitats, no hi ha una cadira per a cada estudiant i en els laboratoris han de fer cua per usar els microscopis —no parlaré ja de coses fins i tot pitjors, com laboratoris que estan instal·lats en els passadissos. Per tant, nosaltres, per afrontar aquests problemes, demanàvem duplicar les inversions... no reals del Pressupost de l'any que ve, perquè són ridícules, sinó les inversions previstes, per-

què... es poden donar diverses raons. En primer lloc, dels 25.000 milions de què consta el Pla, ja he dit altres vegades que 8.000 milions absorben un deute o un dèficit acumulat i que, per tant, no es podien dedicar a noves inversions si no es trobaven els recursos. En segon lloc, demanem duplicar aquestes noves inversions, aquests 18.000 milions de nova inversió, perquè les peticions de les universitats són elevades en aquest sentit, i penso que no són gratuïtes; per exemple, l'última petició que van formular les tres universitats de Catalunya sumava més de 38.000 milions de pessetes, i algunes universitats havien rebaixat peticions anteriors.

Un altre argument que es pot donar és que la Universitat de Barcelona reiteradament ha manifestat la insuficiència de la seva assignació per aconseguir un esponjament i evitar aquesta massificació dels seus centres i per una redistribució de les divisions. I penso, el nostre Grup, que la solució no es treure res a cap universitat que també tingui necessitats similars, sinó que del que es tracta és d'incrementar els recursos destinats a la universitat.

Jo, personalment, per exemple, estic assabentat de les necessitats d'altres universitats, i no només la de Barcelona, que va ser la més conflictiva en l'assignació d'aquest Pla. Per exemple, a la Universitat Politècnica he visitat, i considero que són una vergonya, la situació actual de les Escoles d'Enginyers de Camins, Canals i Ports o de Telecomunicacions, i diria que els que no semblen saber-ho són els tècnics de la Generalitat, perquè també vaig visitar l'exposició «Construïm Catalunya» i vaig quedar astorat en veure, entre les realitzacions del Govern de la Generalitat, del Govern de Convergència i Unió, l'Escola de Camins, Canals i Ports i la de Telecomunicacions. Primer vaig pensar que seria un error d'algun funcionari que hauria trobat alguna petita partida de remodelatge d'edificis, però no, jo penso que estava fet absolutament —si em perdonen l'expressió— amb certa mala fe, perquè en les transparències van sortir unes fotografies dels edificis molt enganyoses, molt ben fetes, que realment aquests edificis indignes semblaven edificis atractius, a les transparències. El que passa és que els estudiants d'enginyers, en lloc de visitar les exposicions «Construïm Catalunya», com seria la seva obligació, resulta que se'n van a l'Escola i consideren que aquestes instal·lacions són indignes, de tal manera que, a la inauguració del curs, varen fer un acte de protesta. Jo no vull aprovar ni desaprovar aquest acte de protesta dels estudiants, sinó només deixar constància que això és la manifestació d'un problema que existeix.

Algunes universitats, és tan cert que reclamen més quantitat que han dit que intentaran realitzar les inversions previstes, tant si tenen els recursos de la Generalitat com si han de buscar altres recursos.

A l'hora de jutjar si el que proposem són molts o pocs diners, el que no es pot és dir que les universitats no tenen més capacitat de gestió. Per exemple, el Conseller senyor Laporte, en una compareixença davant de la Comissió de Cultura, va insinuar —no va dir pas que no tinguessin aquesta capacitat— que encara no havia rebut cap projecte financer de les universitats respecte al 1988. Evident! Si resulta que es va aprovar la fixació, podríem dir, l'autorització d'aquestes despeses el mes de setembre, és molt difícil que estigui tot llest, en aquestes dades, el desembre de 1988. Voldria recordar que nosaltres, l'any passat, vam presentar una esmena als Pressupostos en

què, excepcionalment i per avançar el Pla d'Inversions, es fes un aval a les universitats de Catalunya per 5.000 milions : si això s'hagués fet el mes de gener, les universitats haurien pogut tenir una planificació amb temps suficient; però si, en canvi, resulta que es dona l'absurd que les inversions de l'any 1988 s'autoritzen formalment el mes de setembre, resulta difícil que totes aconseguixin posar en marxa totes aquestes inversions en aquests mesos. I haig de fer constar que si alguna universitat, com la Universitat Autònoma, porta aquestes inversions més avançades, i tot just ara està arribant això —ho ha aprovat fa poc el Consell Social—, és perquè van arriscar-se, podríem dir, a fer aquestes inversions tenint unes indicacions generals de la Conselleria, però sense encara tenir l'aprovació formal.

Tampoc no es pot dir que no hi ha més recursos, perquè el Pressupost d'enguany és un pressupost expansiu. Alguns, en el primer debat, van dir que era un pressupost moderadament expansiu, altres un pressupost terriblement expansiu : la veritat és que el Pressupost de la Generalitat de Catalunya creix en percentatge un 22% i té un augment absolut de 147.000 milions de pessetes. Per tant, tenint en compte aquestes xifres, no em sembla demanar una cosa exagerada que el Consell Executiu dediqués 4.000 milions a suplementar aquest Pla d'Inversions Universitàries, perquè penso que els recursos existeixen, que només és un problema —com sempre he dit— de prioritats : és a dir, si es prefereix un Canal 33 o es prefereix augmentar les inversions universitàries; si es prefereix fer exposicions, com aquesta que dic «Construïm Catalunya» —les partides per a exposicions, publicitat i partides similars pugen un 40%, mentre que la inversió disminueix, el que el Pressupost dedica a inversió, mentre que la subvenció a les universitats creix la meitat que el de publicitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Cadevall. Per a un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Jo no entraré a debatre amb el senyor Magí Cadevall el tema de la problemàtica universitària, perquè, en definitiva, si més no per raó d'ofici, cal suposar que la coneix més ell que no pas jo. En tot cas, per això voldria dir que en aquesta Cambra, tots vostès, la majoria de vostès han vist en més d'una ocasió les interpellacions i preguntes que ha formulat el senyor Magí Cadevall sobre aquest tema, perquè aquesta qüestió no és la primera ni la segona ni la tercera vegada que surt, i sempre —em sembla, dintre els meus pocs coneixements sobre la qüestió universitària— el senyor Magí Cadevall sempre diu el mateix. Jo recordo, per això —per això dic que, en principi, cal suposar que ho coneix més que jo—, jo recordo que, precisament, l'última interpellació que va fer a l'Honorable Conseller d'Ensenyament sobre aquest tema va provocar una rèplica més aviat dura i contundent per part del senyor Conseller sobre aquesta qüestió, i que posava en dubte moltes de les coses que deia i que diu i que suposo i és legítim que ho faci i continuï dient el senyor Magí Cadevall.

Per tant, jo al que crec que m'haig de limitar és al que diu l'esmena; i l'esmena, senyor Cadevall, senyors del Grup Socialista, no s'entén. L'esmena no s'entén fins al punt que en Comissió, quan es va plantejar aquesta esmena, i el senyor Magí Cadevall —que suposo que n'és el redactor— no era present,

cap dels seus companys va dir que fos capaç d'explicar què deia l'esmena, perquè l'esmena diu : «el Consell Executiu incrementarà el programa quadriennal d'inversió a les universitats que tindrà una dotació de 16.000 milions de pessetes.» Això és el que diu el text. No diu «16.000 milions més», això és el que diu el text. Aleshores, per part de la Mesa, se li va dir : «escolti, és que vostè no explica d'on surten aquests diners» i, aleshores, s'hi va fer un afegitó que diu que s'autoritza el Consell Executiu. Per això, doncs, nosaltres diem : si com ha dit el senyor Magí Cadevall hi ha un pacte, un acord establert entre el Govern de la Generalitat i els òrgans de govern de les universitats per a un pla quadriennal de 25.000 milions, no veiem perquè només amb l'autoritat del senyor Magí Cadevall, en el millor dels casos, entenent que gramaticalment s'ha de modificar i que això no són «16.000 milions» sinó «16.000 milions més», no entenem que s'hagi de fer aquesta inversió addicional. I aquí tenim ja —jo esperava més endavant amb una esmena més sòlida que aquesta, però aquí ens trobem i potser és el moment ja de començar-ne a parlar— un tema que anirà sortint al llarg d'aquest debat, d'una serie d'esmenes del Grup Socialista que, recollint unes paraules del primer alcalde de Catalunya, crec que podem qualificar de «carta als reis», perquè a través d'una setantena d'esmenes, els senyors i les senyores diputades del Grup Socialista, fan unes peticions d'increment —si no m'he descomptat, comptant aquesta, comptant que 16.000 milions siguin de més— de 73.600 milions de pessetes més. Aleshores, jo m'imagino —i em sap greu que l'Honorable senyor Armet no sigui aquí present— que això deu anar en la línia que el senyor Armet ens explicava en el debat de Pressupostos que : «sense forçar la màquina, amb un simple maquillatge, doncs, que podrien sortir 30, 40, 50.000 milions de pessetes». Aquí ja en surten 73.000, de quinze esmenes d'aquesta seixantena llarga que tenen.

Per tant, aquesta és la situació : que en aquesta esmena es demanen —en el millor dels casos i entenent-ho amb la màxima bona voluntat que els volen de més a més— 16.000 milions de pessetes; 16.000 milions de pessetes que han de sortir del capítol 1 : «remuneracions del personal; capítol 2 : «despeses de béns corrents i serveis»; i capítol 4 : «transferències corrents dels departaments de la Generalitat». I, aleshores, es fa la concessió que s'autoritza al Consell Executiu que s'espavili a trobar aquests 16.000 milions de pessetes. Em sembla que comprendran que sense un programa concret d'aquests 16.000 milions, no paraules, sinó projectes determinats, concrets de 4.000 aquest any, uns altres «x» mil els anys següents fins l'any 92, i sense comptar la dotació i més esperar —com s'ha dit tantes vegades que és un pressupost d'austeritat— que surtin aquests 16.000 milions ara, i els 70.000 i escaig al llarg del Pressupost ens sembla que, realment, es pot qualificar de «carta als reis».

I, per tant, doncs, nosaltres, els reis encara no han arribat, els reis sabem exactament què són i, per tant, (*rialles*.) nosaltres, senyores i senyors diputats, òbviament, hem de votar en contra d'aquest alegre increment d'aquesta partida de 16.000 milions de pessetes i que s'espavili el Consell Executiu a retallar per allà on vulgui.

Gràcies, senyor President.

El Sr. CADEVALL : Senyor President, demano la paraula per contradicció... Ja ha estat contradit...

El Sr. PRESIDENT : Un minut.

El Sr. CADEVALL : Gràcies. En primer lloc, el senyor Escudé ha parlat d'una interpellació anterior i diu que el senyor Conseller va ser contundent; va ser tan contundent que va dir que les meves paraules eren indignes d'un professor universitari, però això em sembla que no és cap argument per negar que existeixin els problemes. I va ser tan contundent...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, no..., escolti, és que no es tracta de rebutjar la cita, eh?, sinó la contradicció.

El Sr. CADEVALL : Bé, però és que aquí s'usa un argument d'autoritat que ja he dit que va ser, per exemple, tan contundent que va dir que «l'ús que s'havia fet dels 40 milions per a estudi de la quarta universitat m'ho explicaria en particular» i, per tant, faré una pregunta per escrit perquè m'ho expliqui, perquè no són aquestes les maneres de respondre amb contundència.

Respecte al que acaba de dir el senyor Escudé, em sembla que el millor que podria fer és llegir un número del *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* que tinc al davant, és exactament el número 27, i em sembla que és perfectament entenedor. Diu : «el Consell Executiu» —perquè no és el text que ha llegit ell— «suplementarà el programa quadriennal d'inversió de les universitats amb una dotació de 16.000 milions de pessetes». Jo pregunto a les senyores diputades i als senyors diputats si això és comprensible o incomprensible suplementar el programa que ja existeix amb una dotació de 16.000 milions de pessetes.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Magí Cadevall. Vol un minut?

El Sr. ESCUDÉ : Si me'l dóna, senyor President, només és per dir que jo he explicat el text de l'esmena i he explicat que la Mesa de la Comissió va demanar al Grup Socialista que completés el text explicant la procedència del finançament, i això és el que jo he vist... (*Remor de veus*.) Això ho he vist...

El Sr. PRESIDENT : No dialoguin, per favor.

El Sr. ESCUDÉ : Bé, en definitiva, ja he explicat, senyor President que en el millor dels casos, que és que s'entengués que són 16.000 milions de més, raó igualment existent de votar en contra.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

El senyor Martí Carnicer i tres diputats més tenen una esmena...

El Sr. CARNICER : El senyor Magí Cadevall la defensarà, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. CADEVALL : Aquesta esmena...

El Sr. PRESIDENT : Si ho hagués sabut, hauria anat a compte de la intervenció anterior. (*Rialles*.)

El Sr. CADEVALL : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena, encara que tracta també sobre el Pla d'inversió, té un sentit totalment diferent. El que es demana és la supressió del segon paràgraf de l'article 19, perquè aquest paràgraf preveu realitzar les inversions universitàries amb crèdits o endeutament de les pròpies universitats. El sistema natural, el sistema lògic si s'ha de fer un pla d'inversions universitàries, són les transferències de capital a les universitats. Al País Valencià, per exemple, ho fan encara que sigui amb certificació prèvia d'obres —i ho dic perquè no vagin en acabat dient que som els millors,

que és la comunitat autònoma que dedica més a universitats. El País Valencià, en el seu pla d'inversions, dobla la quantitat per alumne al de Catalunya, i, a més a més, ho fan sense endeutament de les universitats.

Jo, a més a més, tractant de ser comprensiu, diria que és excusable que l'any 1988 es fes un recurs a l'endeutament com a medi extraordinari per avançar l'aplicació d'un pla quadriennal, que arribava amb retard, perquè ja feia temps que s'estava discutint, però, en canvi, em sembla absolutament inexcusable que al primer any de vigència —ho repeteixo—, al primer any de vigència del pla quadriennal es torni una vegada més a recórrer a l'endeutament i no hi hagi la transferència de capital a les universitats per valor de 6.499 milions de pessetes, que és l'import de la primera anualitat d'aquest pla. He dit que em sembla inexcusable i tractaré de demostrar-ho.

En primer lloc, perquè es tracta d'un deute encobert de la Generalitat. És —si s'ha de recórrer a un endeutament, que ho faci directament la Generalitat— una situació absurda que els consells socials es vegin obligats, per la necessitat, a fer-se còmplices d'aquest endeutament encobert de la Generalitat, perquè es troben els consells socials que han d'aprovar uns crèdits decidits pel Consell Executiu i unes condicions financeres que, en realitat no han de satisfer sinó que han de satisfer al Consell Executiu, per tant, si s'havia de recórrer al deute seria molt més lògic que fes aquests crèdits i fixés les condicions el Consell Executiu de la Generalitat.

En segon lloc, és absolutament improcedent recórrer un any més a l'endeutament de les universitats perquè, malgrat la propaganda, la quantitat destinada a inversions en el Pressupost de la Generalitat —ho repeteixo— la quantitat destinada a inversions en el Pressupost de la Generalitat ha anat disminuint des que té competències universitàries el Govern de Convergència i Unió. El 1986 eren 2.400 milions de pessetes el que es destinava a inversions universitàries; el 1988, aquest any, van ser ja només 1.567; l'any que vé, comptant tant el que es destina a inversions directament com a despeses financeres suma només 1.215 milions. Per tant, el que realment es destina en el Pressupost de l'any que ve ha disminuït un 22% respecte a l'any anterior i un 49% —la meitat— respecte a l'any 1986. Com més es vagin retardant a més a més l'aportació via Pressupost, més gran serà la quantitat que hauran d'aportar l'any que es decideixin canviar de sistema, i penso que això és hipotecar el futur i és posar en perill que es disposi de recursos financers per afrontar altres necessitats no incloses en aquest pla, com ara la creació de noves places universitàries.

Un altre motiu per estar en contra de l'endeutament és l'increment alarmant del deute a les universitats. Deixem ara ja de banda, per no complicar les coses, el dèficit acumulat de les universitats que la mateixa Conselleria d'Ensenyament acceptava que era superior a 3.000 milions de pessetes; agafem només la part de crèdits. Hi ha uns primers crèdits autoritzats abans del pla —que dues universitats han fet efectius i una altra, la Politècnica, no ha fet efectiu, però pensa fer-lo— per valor de 300 milions de pessetes. L'avançament del Pla, que es va aprovar l'any passat, són 5.000 milions. Si, a més a més, tenint en compte que el que s'autoritza a la primera anualitat de 1989 són més de 6.000 milions, ens anem a què si les tres universitats de Catalunya esgotessin la capacitat d'endeutament autoritzada per la Generalitat, arribaríem a un endeuta-

ment de les universitats proper als 15.000 milions de pessetes.

Llavors, l'últim motiu és que l'estat de despeses no garanteix el compliment de l'article 19, perquè si a finals de 1989 els crèdits de les universitats poden ser de 15.000 milions de pessetes i les condicions financeres, aproximadament, són del 12%, la previsió del 1.000 milions de pessetes per a les despeses financeres em temo —malgrat que reconec el compromís del senyor Conseller, i estic segur que el complirà—, que la partida prevista en els Pressupostos no és suficient. Per què? Perquè penso que la Conselleria no ha tingut present que existien ja uns crèdits inicials integrats en el pla de 3.400 milions de pessetes, que aquests crèdits l'any 1988 han tingut ja unes despeses financeres aproximadament de 300 milions de pessetes, i que si no s'aporta..., si la Generalitat, la Conselleria no es fa càrrec també d'aquestes despeses, el que acabaria passant és que es restaran de les quantitats destinades a invertir.

Per tant, en resum, em sembla que recórrer al deute per realitzar aquest pla d'inversions universitàries, deute, vull dir de les mateixes universitats, és un deute encobert de la Generalitat de Catalunya, i en segon lloc, em sembla una vergonya que el primer any de vigència del pla d'inversions, la quantitat realment assignada en el Pressupost sigui inferior a la de l'any anterior.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Cadevall. Per a un torn en contra...

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Evidentment, farem un torn en contra perquè el senyor Magí Cadevall cada vegada m'ho fa més difícil. (*Remor de veus.*) Perquè primer, a l'esmena anterior, volia, pel que sembla —jo demano que m'excusi el meu error perquè jo he repassat el número 27, tot allò que em semblava que s'havia canviat, però com que jo partia de la base que aquí només s'havia canviat un apartat, no m'he adonat d'això, evidentment—, però bé, i dic que ens ho fan més difícil perquè abans ens diu : «no 25, no; 25 més 16». I ara ens diu : «i, a més a més, ho heu de fer d'aquesta manera que us dic jo», que si l'he entès bé, en paraules vulgars, vol dir : «porteu els bitllets, bitllets verds del Banc d'Espanya, un sobre l'altre damunt sobre la taula». És amb l'únic que el senyor Magí Cadevall, professor universitari, entén que es pot finançar una inversió. I això, realment —entenem nosaltres— que és una absurditat. Perquè aquí el que es diu i és el que es pretén modificar o suprimir, és que el compliment d'aquestes obligacions es podrà instrumentar, o bé com a transferències de capital a favor de les universitats o bé mitjançant les subvencions per l'import de la càrrega financera per interès i amortització dels crèdits corresponents.

Per tant, senyores i senyors diputats, financerament, és exactament igual que es financii amb una transferència de capital, de la manera que sigui, després serà com sigui, o a través de l'assumpció d'una càrrega financera d'interessos i amortització. Les universitats tenen exactament la mateixa conseqüència : tenen la inversió i el cost el té la Generalitat de Catalunya. Aquí no hi ha ni enganys, ni càrregues, ni deutes, ni endeutaments ni tot el que ens explicava el senyor Magí Cadevall.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres —i amb especial satisfacció— votarem en contra d'aquesta esmena. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Passem a la

votació... (L'I. Sr. Curto demana per parlar.) Sí?

El Sr. CURTO : A la seua dreta, el Grup Popular, per a demanar votació separada.

El Sr. PRESIDENT : Com?

El Sr. CURTO : Per a demanar votació separada de les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Pensava fer-ho, gràcies.

Esmena número 95.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha estat rebutjada per 42 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions.

Esmena número 96.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 66 en contra i 10 abstencions.

A continuació votem l'article 19, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 19 ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

Es reprendrà la sessió demà al matí a les deu.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts d'onze de la nit i quatre minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom .....

carrer ..... num. ....

telèfon ..... població .....

districte postal .....

desitja subscriure's al $\left\{ \begin{array}{l} \square \text{ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA} \\ \square \left\{ \begin{array}{l} \text{BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al} \\ \text{DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA} \end{array} \right. \\ \text{(subscripció conjunta)} \end{array} \right.$

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia ..... de ..... de .....
fins al dia 31 de desembre de 198 .....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de ..... de 198 ..... envia

per ..... núm. .... la quantitat de ..... pessetes
(gir/xec al portador)

....., ... de ..... de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona